Nasze Bielany

GAZETA BEZPŁATNA

Informator Gminy Warszawa-Bielany ● NR 6/7 ● Październik-Listopad 1999 R ● ISSN 1507-7195

GMINA WARSZAWA - BIELANY

W numerze:

- O nowo powstałym Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego piszemy na str. 5, 7, 9
- Jubileusz 70-lecia CIWF-AWF prezentujemy na str. 4, 6, 8
- Rewizyta burmistrza Ealingu 2
- Uciążliwe lotnisko 3
- Wystawa w Muzeum Niepodległości 10
- W 55. rocznicę Powstania Warszawskiego 10
- Alkohol kradnie wolność 11
- Bezpieczne Milenium 11
- felietony, informacje, ciekawostki
- oraz wkładka z uchwałami Rady i ogłoszeniami Urzędu Warszawa-Bielany I, II, III, IV

Vivat akademicka gmina

Zwykły dzień Akademii

Profesor dr hab. Henryk Sozański, rektor Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego

- W opinii pracowników uczelni i studentów jest pan rektorem-menedżerem. Postawił pan przed uczelnią bardzo ambitne plany i twardo zamierza pan je zrealizować. Czy spełni pan wszystkie pokładane w panu nadzieje?

- To bardzo zobowiązujące określenie rektor-menedżer, ale w dzisiejszych czasach na tym miejscu trudno być kimś innym. Dzisiaj rektor musi na sprawy patrzeć w sposób ekonomiczny i wszystko co wiąże się gronostajami, togą i przebywaniem w świątyni nauki, schodzi na dalszy plan w walce o istnienie i funkcjonowanie uczelni. Nie ukrywam, że większość czasu, który rektor przeznacza na pracę, wiele godzin na dobę, jest związane z menedżerskim rozwiązywaniem problemów. Podobny los mają moi najbliżsi współpracownicy, prorektorzy i dziekani.

Jakie są moje nadzieje? Skoro „dałem się wybrać" na rektora, to muszę spodziewać się różnych oczekiwań i zachowań, a z drugiej strony mam ambicje, by wciąż było lepiej. Minęły trzy lata pracy w pierwszej kadencji i moim zdaniem zrobiono bardzo wiele, chociaż mniej niż trzeba...

Po siedemdziesięciu latach istnienia uczelnia waliła się w kategoriach urbanistycznych, architektonicznych i technicznych. Podstawowym celem było przywrócenie jej funkcjonalności. I tu muszę wprowadzić panów w pewne niuanse. Pieniądze dla uczelni z budżetu państwa wystarczają w zasadzie tylko na wypłaty pensji nauczycielskich i podstawowe materiały. Wobec tego zrobiliśmy wszystko, żeby uzyskać dodatkowe środki. I ten obraz się zmienił, dzięki aktywności wielu oddanych uczelni ludzi.

Mamy najnowocześniejszy w kraju stadion lekkoatletyczny, piękną aulę, kilka nowoczesnych sal wykładowych, wkrótce zakończy się remont jednej z najpiękniejszych hal sportowych, przystępujemy w niedalekiej przyszłości do generalnego remontu akademika męskiego. To już diametralnie zmieniło obraz uczelni. Zaczął się proces modernizacyjny, nie remontowy, który wprowadza nas w całkiem nową rzeczywistość. Kończę swoją kadencję za trzy lata i wierzę, że wówczas obiekty sportowe uczelni będą na miarę XXI wieku.

- Wykonano remont najpierw akademika żeńskiego, a zdaniem studentów akademik męski jest w znacznie gorszym stanie.

cd. na str. 4

Uniwersytet to zobowiązanie

Ksiądz profesor dr hab. Roman Bartnicki, rektor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego

- Dlaczego Akademia Teologii Katolickiej przekształca się w uniwersytet, czy nie mogła pozostać akademią?

- Do wystąpienia z wnioskiem o przekształcenie ATK w uniwersytet skłonił nas fakt, że uczelnia spełnia kryteria sformułowane w 1992 r. przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, określające warunki konieczne do uznania uczelni za uniwersytet. Mimo niesprzyjających okoliczności, powstała w 1954 r. ATK rozrastała się i obecnie kształci studentów na 10 kierunkach studiów, ma uprawnienia do doktoryzowania i habilitowania w 6 dyscyplinach naukowych, zatrudnia odpowiednią liczbę profesorów z tytułem. Spełniliśmy kryteria ilościowe i jakościowe wymagane od uczelni pretendującej do miana uniwersytetu.

- Nowy uniwersytet wywodzi się z ATK. Do czego zobowiązuje dotychczasową Akademię nowy status uniwersytecki? Co się zmieni poza nazwą?

- Zmieni się ranga uczelni. Będzie to szczególnie widoczne, gdy wejdzie w życie nowa ustawa o szkolnictwie wyższym. Istnieje projekt, który dzieli uczelnie na trzy rodzaje: uniwersytety, akademie i uczelnie zawodowe. Stając się uniwersytetem, jesteśmy uczelnią najwyższej rangi.

cd. na str. 5

Uniwersyteckie Bielany — Fot. Andrzej Kossobudzki-Orłowski

Fot. Mariola Godlewska

Jak powstała Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego

Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego na Bielanach obchodzi 70 lat swego istnienia. Otworzyła swoje podwoje w listopadzie 1929 roku jako Centralny Instytut Wychowania Fizycznego.

Powstanie tej uczelni ściśle związane jest z osobą pierwszego Marszałka Polski - Józefa Piłsudskiego, któremu bliska była zawsze idea podnoszenia sprawności fizycznej.

Marszałek Piłsudski, wielki protektor tej inwestycji, spowodował w 1928 roku uruchomienie odpowiednich funduszy z rezerw budżetowych.

cd. na str. 4

Józef Kardynał Glemp
Prymas Polski

„... Nowy uniwersytet katolicki nie tylko przywołuje pamięć mądrego polskiego duchownego, którego nazwano Prymasem Tysiąclecia, ale mając takiego patrona staje przed wezwaniem do poszukiwań interdyscyplinarnych na fundamencie katolickich tradycji polskich..."

Aleksander Kwaśniewski
Prezydent RP

„To wielka radość, że stolicy przybył drugi uniwersytet, tym większa, że nie zaczyna on pracy naukowo-badawczej od początku, ale będzie czerpał ze znaczącego dorobku i tradycji swojej poprzedniczki Akademii Teologii Katolickiej..."

Jerzy Buzek
Premier RP

„... Bliskie są mi, jako byłemu nauczycielowi akademickiemu, wszelkie sprawy dotyczące szkolnictwa wyższego. Dlatego z tym większą radością oczekuję tego wydarzenia, czując się w szczególny sposób zjednoczony z gronem profesorów i studentów..."

Karol Szadurski
Burmistrz Gminy Warszawa-Bielany

„...Należymy w ten sposób do jednej z piętnastu gmin w Polsce, która ma na swoim terenie uniwersytet. Jeżeli dodam do tego, iż na Bielanach znalazło sobie miejsce sześć innych wyższych uczelni, to nasza gmina urasta do potęg naukowych..."

Pełne teksty wypowiedzi na stronie 7

Komisje Rady Gminy w świetle wprowadzonych zmian w Statucie Gminy i Regulaminie Rady Gminy

Na czym polegają najistotniejsze zmiany?

Po pierwsze – Rada zmieniła zakresy zadań komisji merytorycznych oraz zmniejszyła ich liczbę.

Było bardzo wiele dyskusji i emocji. Pamiętam głosy niektórych radnych domagających się pozostawienia wszystkich komisji, a nawet zwiększenia ich liczby. Rada zdecydowała o powołaniu ośmiu merytorycznych komisji i Komisji Rewizyjnej oraz ustaliła ich zakres działań, który wyczerpuje zakres działania Gminy.

Zapewniam wszystkich mieszkańców, że to nie od ilości i nazw komisji zależy dobra praca i rozwiązywanie Państwa problemów. Od tego czy będzie komisja, która w nazwie będzie miała bezpieczeństwo, nie zmieni się stan bezpieczeństwa w gminie. Nie może być mowy o zagrożeniach prac programowych Rady z tego powodu, nie mam wątpliwości, że zmiana ta uczyni sprawniejszą organizację pracy komisji oraz całej Rady Gminy.

Po drugie – wprowadziliśmy ograniczenia ilościowe w składach komisji. Komisja merytoryczna liczyć może od 5 do 11 radnych. Przy pełnej liczbie radnych, Rada może dokooptować jeszcze 5 osób spoza Rady. Komisje liczyć mogą 16 osób – czy to mało? Znam takie rady gmin, gdzie ograniczeń ilościowych nie ma. Tam komisje liczą nawet tyle samo osób co cała rada, a radni są w wielu komisjach i bardzo często tylko formalnie.

Zmiany powyższe budzą dużo wątpliwości i emocji, szczególnie u niektórych naszych radnych. Używane są argumenty o ograniczaniu wolności w sprawowaniu mandatu i wyboru komisji. Uwagi przyjmuję z pokorą. Tak na pewno jest. Kroki te jednak uważam za potrzebne i konieczne do zbudowania sprawnego i wydajnego systemu pracy Rady Gminy. Dobra organizacja to pierwszy etap budowania twórczej, merytorycznej pracy Rady dla dobra mieszkańców.

Po trzecie – komisje Rady otrzymały większe kompetencje przy tworzeniu prawa gminnego. Każda komisja w swoim obszarze merytorycznym odpowiada i prowadzi uchwały Rady. Pierwsze dyskusje ze wszystkimi zainteresowanymi danymi zagadnieniami odbywają się w komisjach merytorycznych. Zmiany te wprowadzamy od sierpnia i powoli komisje przystosowują się do nowych zadań.

Czy są już pierwsze efekty? Tak, ja je widzę. Komisje pracują w stałym, dwutygodniowym cyklu. Coraz mniej jest posiedzeń nagłych, nieplanowanych. Czas pracy również jest unormowany. Komisje obradują w poniedziałki, wtorki i środy, przeważnie w godzinach 18.00-22.00. Zmian wymaga jeszcze sprawność obrad oraz tematyka posiedzeń.

Tak w wielkim skrócie przedstawiają się trzy podstawowe zmiany dotyczące prac komisji Rady. To początek budowania. W większości tych zmian, poprzez pracę w Komisji Statutowej, uczestniczyli przedstawiciele wszystkich klubów politycznych przy Radzie Gminy.

Przypominam, że posiedzenia komisji i sesje Rady Gminy są jawne. Wszystkich, którzy nie są członkami danej komisji zapraszam na jej posiedzenie, grafik posiedzeń jest ustalony do końca kadencji Rady.

O innych sprawach związanych z pracą Rady Gminy poinformuję w kolejnych wydaniach gazety. Mam nadzieję, że podstawowe informacje o pracach poszczególnych komisji ukazywać się będą w kolejnych numerach.

Przewodniczący Rady Gminy
Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Od redakcji:
Składy komisji oraz terminy posiedzeń drukujemy na str. IV w Ogłoszeniach.

Oświadczenie

Na prośbę pana Witolda KRUPOWICZA publikujemy następujące oświadczenie:

Nastąpiła ewidentna pomyłka w uchwale Rady Gminy Warszawa-Bielany Nr 156/XII/99 z 10 czerwca br.

- Nie jest prawdą, że inicjatywa pomysłu na głaz upamiętniający walkę żołnierzy Armii Krajowej Okręgu Nowogródzkiego i Ziemi Lidzkiej wyszła od Związku Kombatantów RP i Koła BWP nr 7. Jedynym inicjatorem tego przedsięwzięcia byłem ja - członek tego Koła.
- Nie jest prawdą, że korzystałem z pomocy jakichkolwiek funduszy społecznych, by zrealizować swój cel. Całe przedsięwzięcie; od dokumentacji do montażu sfinansowałem sam.
- Wszelkie dokumenty świadczące o prawdziwości tego oświadczenia są do wglądu i znajdują się w moim posiadaniu.

Z rewizytą: Ealing na Bielanach

Forma integracji europejskiej

Pierwsze kontakty władz Gminy Warszawa-Bielany z londyńską dzielnicą Ealing miały miejsce podczas pobytu burmistrza Karola Szadurskiego na II Brytyjsko-Polskiej Konferencji Miast Bliźniaczych w kwietniu br.

Spotkanie obu burmistrzów z Radą Gminy

W dniach 28-30 września 1999 roku z rewizytą na Bielanach gościli przedstawiciele władz i społeczności dzielnicy Ealing: burmistrz - Phil Portwood, pracownik Biura Rozwoju Turystyki - Steve Breen oraz przedstawicielka Polonii Małgorzata Zajączkowska. Celem wizyty było nawiązanie kontaktów między Ealing a Bielanami, które w przyszłości mogłyby zaowocować związkiem bliźniaczym obydwu gmin.

Dzielnica Ealing położona jest w zachodniej części Londynu. Jest to wielokulturowa dzielnica licząca 293 000 mieszkańców. Zamieszkiwana - poza Anglikami - również przez bardzo dużą liczbę Polaków oraz przez liczne grupy Irlandczyków, Hindusów, Somalijczyków czy Pakistańczyków. Jest siedzibą Uniwersytetu Thames Valley oraz Narodowej Szkoły Filmu i Telewizji. Ze względu na dogodne położenie i dobre połączenia komunikacyjne stanowi doskonały punkt wypadowy do zwiedzania Centralnego Londynu, a jednocześnie jest także atrakcyjnym celem podróży samym w sobie z powodu swej etnicznej różnorodności, zabytków, licznych parków i terenów rekreacyjnych. W Ealing znajdują się duże centra handlowe oraz wiele restauracji, barów i pubów.

Spotkanie z Zarządem Gminy

W programie wizyty gości z Anglii znalazło się zwiedzanie najciekawszych zakątków gminy Warszawa-Bielany, m.in. kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia NMP z kryptami i eremami, osiedli mieszkaniowych (Marymontu, Młocin, Chomiczówki i Piasków) oraz malowniczych uliczek Bielan - Płatniczej i Kleczewskiej. Goście mogli również wysłuchać koncertu Chóru Chłopięcego „Gregorianum" w kościele pw. św. Zygmunta.

Goście z Ealing wzięli udział w spotkaniach z Zarządem Gminy Warszawa-Bielany oraz z przedstawicielami Rady Gminy. Rozmawiano o zakresie i sposobach współpracy między społecznościami Ealing i Bielan w celu doprowadzenia do trwałego związku miast partnerskich. Przedstawiciele Ealing zapoznani zostali też ze strukturami i funkcjonowaniem samorządu terytorialnego w Polsce i na Bielanach.

W drugim dniu wizyty delegacja z Ealing spotkała się z młodzieżą trzech bielańskich szkół: Szkoły Podstawowej nr 162, Gimnazjum nr 7 oraz Liceum Ogólnokształcącego im. Joachima Lelewela. Spotkanie było serdeczną pogawędką burmistrza Ealing z młodzieżą świetnie mówiącą po angielsku. Uczniowie zadawali wiele pytań dotyczących Ealing, szkolnictwa, rekreacji i sportu. Młodzież była bardzo zainteresowana pogłębianiem wiadomości o Ealing oraz nawiązaniem kontaktów ze swoimi rówieśnikami w Ealing. Burmistrz Ealing zaproponował, aby na początek rozwijać kontakty poprzez korespondencję za pośrednictwem e-mail z uczniami szkół w Ealing. Mogłoby to stanowić zaczątek tworzenia grupy „Przyjaciół Ealing" na Bielanach i - analogicznie - „Przyjaciół Bielan" w Ealing.

Podczas spotkania z władzami i samorządem studentów w Akademii Wychowania Fizycznego goście zapoznali się z kierunkami nauczania oraz zwiedzili obiekty uczelni. Studenci zainteresowani byli możliwością zorganizowania praktyk studenckich. Na zakończenie wizyty goście uczestniczyli w uroczystej inauguracji roku akademickiego Akademii Wychowania Fizycznego.

W wyniku rozmów władz Bielan z przedstawicielami Ealing uzgodniono, iż na początek współpraca koncentrować się będzie na wymianie doświadczeń w zakresie pomocy społecznej, edukacji, turystyki, ochrony środowiska oraz zarządzania gospodarką komunalną, w szczególności obiektami sportowymi i budynkami mieszkalnymi. Korzystne mogłyby także okazać się kontakty pomiędzy lokalnymi firmami oraz Izbami Handlowymi Ealing i Bielan. Tego typu współpraca zaowocować mogłaby również udziałem Bielan w obchodach „Polskiego Weekendu" w Ealing, zaś Brytyjczyków - w majowych „Bielańskich Dniach Kultury", a także wymianą młodzieży.

Współpraca obu społeczności będzie polegała na kontaktach mieszkańców, przedsiębiorców i lokalnych organizacji, takich jak: szkoły, domy kultury, kluby sportowe. Nawiązane kontakty przyczynią się z pewnością do poznania mieszkańców obu dzielnic i mamy nadzieję, że do rozwiązywania problemów życia społecznego partnerów.

Janusz Marciniak
Joanna Rutkowska
Fot. M. K.

Występy dzieci ze szkoły i gimnazjum im. Ignacego Domeyki bardzo się burmistrzowi Portwoodowi podobały

„Bywa i tak w szkole samorządowej"

Po przeczytaniu artykułu „Bywa i tak" w nr. 5 gazety „Nasze Bielany" poczułam się jak uczennica, która została przez autorkę wywołana do odpowiedzi. Byłam przekonana, że konflikt, który zaistniał w szkole przy ul. Gwiaździstej, został już potraktowany przez władze Gminy Bielany co najmniej jako niebyły, a najwyżej „zwycięsko" rozstrzygnięty. Tymczasem ostatnie publikacje (dosyć spóźnione) w lokalnej prasie świadczą, że władze bielańskie uświadamiają sobie (mam taką nadzieję), iż sprawa szkoły przy Gwiaździstej nie jest jednak obojętna dla części społeczności gminnej i należy wyjść z tego „obronną ręką", wyjaśniając stanowisko Gminy. Najlepszą (?) metodą staje się atak.

Maria Wiro-Kiro w ww. artykule doskonale posługuje się zapisami z ustawy o systemie oświaty, którymi ja nie chcę zanudzać Czytelników. Nie rozumiem tylko jednego, dlaczego nie został przytoczony w całości art. 36a wymienionej ustawy, w tym ust. 9 traktujący o tym, że konkursy na stanowisko dyrektora mogą się odbywać, ale nie muszą. Przykładem jest tutaj sąsiednia dzielnica Żoliborz, gdzie również rządzi koalicja AWS-UW, która dyrektorom szkół przedłużyła kadencję bez ogłaszania konkursów. Można tylko wnioskować, że jednoczesne wprowadzanie reformy i zmian na stanowisku dyrektora to zbyt duża rewolucja jak na delikatną materię, którą stanowi oświata.

Maria Wiro-Kiro zarzuca swojej skromnej osobie organizowanie protestów zamiast odpowiedniej pracy, tylko zapomina o następujących faktach. To właśnie M. Wiro-Kiro jako osoba kierująca bielańską oświatą jest odpowiedzialna za termin ogłoszenia konkursu na stanowisko dyrektora na 10 maja, w przeddzień egzaminów dojrzałości w polskich szkołach. Czy osoba odpowiedzialna za gminne sprawy oświaty i dbająca o atmosferę pracy szkół przywozi osobiście dyrektorowi szkoły w drugim dniu egzaminów wstępnych do liceum (29 czerwca 1999 r.) pismo informujące o rozpoczynającej się kontroli placówki? Jeżeli w taki sposób „(...) organ prowadzący czuwa nad przebiegiem egzaminów wstępnych do liceum (...)" i w taki sposób dba pośrednio o dobro ucznia, to stwierdzam z całą odpowiedzialnością, że inaczej rozumiem to pojęcie. Nie tylko inaczej, ale również niezmiennie przez 14 lat mojej pracy w bielańskiej oświacie. Jednego jestem pewna, moja praca w szkole to praca z młodzieżą i dla młodzieży. Taki klimat pracy tworzył mój bezpośredni zwierzchnik, czyli dyrektor szkoły.

Bardzo żałuję, że Maria Wiro-Kiro nie mówi, ilu to rodziców i nauczycieli podpisało się pod tymi protestami w „lepszym stylu". Ja to powiem - około 400 rodziców i grono pedagogiczne (oprócz jednej osoby). Bardzo też żałuję, że Maria Wiro-Kiro nie wspomina o atmosferze i pytaniach na radach pedagogicznych, w których uczestniczyła, o wizytach rodziców i nauczycieli u burmistrza Gminy, podczas których zwracali się z prośbą o pozytywne rozstrzygnięcie konfliktu w szkole. Jakie były rozwiązania lub propozycje rozwiązań? Czy były podejmowane jakiekolwiek próby negocjacji, dyskusji? Czy okazywaną pomocą w organizowaniu nowego roku szkolnego były natychmiastowe wezwania do urzędu, zarówno „w lepszym", jak i w „gorszym stylu"? Pozostawiam te pytania jako retoryczne.

Jednego jestem pewna jako doświadczony pedagog i pragnę tym doświadczeniem podzielić się z p. M. Wiro-Kiro. Jeżeli na lekcjach zauważałam niechęć do pracy ze strony uczniów, to poszukiwałam przyczyny w swoich metodach nauczania. Wiedziałam, że moim zadaniem jest zachęcać, a nie zniechęcać. Konkludując stwierdzam, że schemat z życia szkoły powtarza się w życiu dorosłych. Dlatego zgadzam się z wypowiedzią M. Wiro-Kiro, rzeczywiście, można powiedzieć, „że jestem niechętna do współpracy z organem prowadzącym, bo z kim tu pracować?" Jednak muszę uzupełnić to zdanie, niechętna, ale przede wszystkim zniechęcona przez ten organ do współpracy. Teraz już chyba nikt się nie dziwi, że przy takich metodach zarządzania oświatą na Bielanach można się tylko rozchorować.

Mariola Borzyńska
odwołana z funkcji zastępcy dyrektora
z dniem 1 września 1999 roku

Uciążliwe lotnisko

Mieszkańcy Bielan od lat są zadręczani przez użytkowników lotniska Warszawa-Bemowo. Uciążliwość lotniska wzrosła drastycznie od 1975 roku, kiedy to zostało ono udostępnione użytkownikom cywilnym: Aeroklubowi - szkolącemu tu adeptów lotnictwa sportowego i Centralnemu Zespołowi Lotnictwa Sanitarnego.

Statki powietrzne startujące i lądujące na lotnisku powodują hałas utrudniający, a czasami wręcz uniemożliwiający pobyt mieszkańców we własnych mieszkaniach. Samoloty i helikoptery nie dość, że potwornie hałasują, to jeszcze latają bardzo nisko nad blokami mieszkalnymi. Ponieważ w zasadniczej masie maszyny te są stare i wysłużone, ludzie po prostu boją się, że pospadają im na głowy.

Urząd Gminy Warszawa-Bielany oraz mieszkańcy południowych osiedli gminy (głównie Piasków, Chomiczówki, ale też Marymontu, Wawrzyszewa i innych) wielokrotnie zwracali się do różnych instancji, mających coś do powiedzenia w sprawach związanych z „eksploatacją" lotniska. Opracowania wykonane na zlecenie gminy Warszawa-Bielany wykazały przekroczenia poziomów hałasu określonych decyzją wojewody warszawskiego z 25 kwietnia 1995 roku, a ponadto ustaliły konieczność wprowadzenia szeregu zmian w dotychczasowym użytkowaniu lotniska. Pisma, monity, prośby wysyłane do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Agencji Ruchu Lotniczego, Głównego Inspektoratu Lotnictwa Cywilnego pozostały bez konkretnych odpowiedzi.

27 kwietnia 1999 roku na Bielanach zawiązał się „Komitet Społeczny ds. Likwidacji Zagrożenia Lotniczego nad Gminą Warszawa-Bielany". Powstanie Komitetu, od początku swojego istnienia współpracującego z burmistrzem gminy, ukierunkowało i wzmocniło głosy mieszkańców Bielan, dotychczas spontanicznie protestujących przeciw hałasowi rozlegającemu się nieustająco nad ich głowami.

U progu letniego sezonu, podczas którego nasilenie lotów jest największe, burmistrz gminy Warszawa-Bielany w ankiecie skierowanej do wszystkich, którym lotnisko Bemowo dosłownie „spędza sen z powiek" zadał kilka prostych pytań. Urząd Gminy dzięki kilkuset wypełnionym ankietom uzyskał dość dokładną ocenę uciążliwości samolotów i helikopterów, skalę zagrożenia, jakie odczuwają uczestnicy sondy, a także deklaracje osób, które chcą tworzyć lub już utworzyły grupę nacisku zmierzającą do zminimalizowania problemu lotniska. Z osobami deklarującymi czynny udział w konsultowaniu dalszych działań Urzędu Gminy zostanie nawiązany kontakt, zaś wśród osób, które podpisały ankietę, zgodnie z wcześniejszą obietnicą zostaną rozlosowane upominki.

Publiczne losowanie nagród odbędzie się 4 listopada 1999 roku o godz. 10.00 w sali konferencyjnej Urzędu Gminy Warszawa-Bielany, II piętro, ul. Przybyszewskiego 70/72.

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych.

Szczegółowe wyniki publicznej sondy nt. lotniska Bemowo

w sondzie wzięło udział 413 osób, które uważają, że

- samoloty i helikoptery startujące z lotniska Bemowo są uciążliwe:
  nieznośnie dla 252 osób
  bardzo dla 124 osób
  średnio dla 34 osób
  wcale dla 23 osób
- najbardziej uciążliwy jest hałas w godzinach:
  6 - 12 dla 142 osób
  12 - 16 dla 176 osób
  16 - 20 dla 315 osób
  20 - 24 dla 268 osób
- źródłem większego hałasu są:
  helikoptery dla 352 osób
  samoloty dla 208 osób
- zagrożone katastrofą lotniczą
  czują się 322 osoby
  nie odczuwa zagrożenia 88 osób
- w grupie protestującej przeciw lotnisku
  działa już 70 osób
  nie działa 288 osób

1. Samoloty i helikoptery startujące z lotniska na Bemowie są uciążliwe:
   ☐ nieznośnie ☐ bardzo ☐ średnio ☐ wcale
2. Najbardziej uciążliwy jest hałas w godzinach:
   ☐ 6-12 ☐ 12-16 ☐ 16-20 ☐ 20-24
3. Źródłem większego hałasu są:
   ☐ helikoptery ☐ samoloty
4. Czuję się zagrożona/y katastrofą lotniczą:
   ☐ tak ☐ nie
5. Działam już w grupie protestującej przeciw lotnisku:
   ☐ tak ☐ nie

Sprzątanie świata

Zgodnie z zapowiedzią, tegoroczna akcja „Sprzątanie świata" odbyła się w dwóch terminach.

W sobotę **11 września** impreza, organizowana pod hasłem „XI Kampinoskie spotkanie – Czysty Szlak 99", polegała na sprzątaniu pięciu szlaków Puszczy Kampinoskiej. Brała w niej udział młodzież naszej gminy oraz młodzież z Izabelina, Zaborowa, Leszna, Borzęcina Dużego, Dziekanowa Leśnego i Łomianek (łącznie 260 osób).

W towarzystwie przewodników Kampinoskiego Parku Narodowego, zbierając po drodze śmieci, sprzątający dotarli do polany „Opaleń" na gorący posiłek.

Odpoczynek na polanie uprzyjemniał śpiew z udziałem zaproszonych gości, m.in. zespołu AK, odbyły się konkursy wiedzy o puszczy oraz konkurs sprawnościowy.

Sprzątanie gminy Bielany odbywało się w dwóch dowolnie wybranych terminach: **17 lub 18 września**. Młodzież z 35 szkół, które zadeklarowały chęć wzięcia udziału w „Sprzątaniu świata", zebrała i posegregowała 1191 worków odpadów.

Po sprzątaniu konkurs wiedzy o puszczy. Polana „Opaleń" 11.09.1999 r.

Fot. Renata Kępczyńska

Chrońmy lasy

W Urzędzie Gminy Warszawa-Bielany odbyło się spotkanie poświęcone ochronie lasów na Bielanach. Wśród osób uczestniczących byli: członkowie społecznego komitetu do spraw terenów zielonych, działającego przy Samorządzie Mieszkańców Osiedla Domów Rodzinnych „Stare Bielany", przedstawiciele Zarządu Oczyszczania Miasta, Straży Miejskiej oraz Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody, naukowcy z SGGW, wiceprzewodnicząca Rady Gminy Elżbieta Balcerzak i wiceburmistrz Jarosław Kaniewski, który przewodniczył obradom.

W trakcie spotkania omówiono dotychczasowe działania w zakresie ochrony rezerwatu w Lesie Bielańskim oraz prace wykonane w ramach planu urządzania Lasu Młocińskiego i Lasku Lindego. Przedstawiono również zagrożenia, jakie dla drzewostanu stanowią gatunki obce danemu środowisku.

Celem spotkania była przede wszystkim zmiana klimatu wokół kwestii dotyczących lasów. - ***Zależy nam na zbliżeniu stanowisk osób, które pracują społecznie i autorów planu wycinki drzew. Współpraca wszystkich zainteresowanych stron powinna być oparta na kompromisie*** – stwierdził podczas spotkania wiceburmistrz Jarosław Kaniewski.

Wiele emocji wzbudza wśród mieszkańców wycinka drzew. Mają zastrzeżenia zarówno co do sposobu, terminu, jak i zakresu prowadzonych zabiegów pielęgnacyjnych. Z tego też powodu członkowie społecznego komitetu zgłosili kilka postulatów dotyczących między innymi: powołania opiekuna lasów, zakazu stosowania herbicydów, ograniczenia cięć pielęgnacyjnych do warstwy krzewów.

Wnioskowali również o powołanie specjalnej komisji, która decydowałaby o wycince drzew oraz sposobach pielęgnacji i zagospodarowania lasów.

W dalszej części spotkania pracownicy Działu Lasów Zarządu Oczyszczania Miasta omówili plany prac w lasach na Bielanach na ten i przyszły rok. W Lesie Bielańskim do końca tego roku zostaną jeszcze przeprowadzone zabiegi pielęgnacyjne na powierzchni ponad 7 hektarów, zaś w 2000 roku na powierzchni około 6 hektarów. Znacznie większą powierzchnię, bo blisko 30 hektarów obejmą w przyszłym roku prace prowadzone w Lesie Młocińskim.

Kończąc zebranie wszyscy uczestnicy zadeklarowali wolę dalszej współpracy na rzecz ochrony bielańskich lasów. **ASM**

Ogłoszenie Drobne

EFEKTYWNA nauka języka francuskiego u nauczyciela z certyfikatem. Ceny konkurencyjne. Telefon 669-67-19.

Stanowisko Komitetu Społecznego ds. Likwidacji Zagrożenia Lotniczego nad Gminą Warszawa-Bielany

W nawiązaniu do mojej ostatnio zamieszczonej w „Życiu Warszawy" wypowiedzi na temat lotów nad Bielanami - przedstawiam fakty świadczące, że pomimo obietnic użytkowników lotniska Bemowo nic się nie zmieniło w ruchu lotniczym nad Bielanami. Oto ostatni okres ważniejszych elementów tego ruchu:

- dn. 19.09 (niedziela) - w godz. 8.00-17.00 - loty samolotów sportowych i turystycznych co 3-5 min nad południowymi Bielanami (osiedla Piaski, Wawrzyszew i Chomiczówka);
- dn. 18.09 (sobota) - w godz. 8.30-18.30 - loty samolotów sportowych i turystycznych co 5-15 min w rejonie jak wyżej;
- dn. 22.09 - w godz. 15.30-21.00 - loty śmigłowców co 5-10 min nad Bielanami, głównie nad osiedlami jak wyżej;
- dn. 24.09 w godz. 14.00-17.30 - loty śmigłowców, samolotów turystycznych i holowanie szybowców co 5-15 min nad całymi Bielanami;
- dn. 26.09 (niedziela) - w godz. 10.00-18.00 - loty samolotów, głównie turystycznych nad całymi Bielanami, a w godz. 16.00-18.00 - holowanie szybowców co 10 min nad ww. osiedlem;
- dn. 27.09 - w godz. 15.00-18.00 - loty śmigłowców co 5-10 min, głównie nad południowymi Bielanami (ww. osiedlami);
- 28-30.09 codziennie w godz. 15.00-21.00 - loty śmigłowców co 2-5-10 min, głównie nad ww. osiedlami; czasem 2-3 śmigłowce jednocześnie w powietrzu.

Poza tym codziennie odbywają się nad Bielanami przeloty różnych samolotów i śmigłowców oraz szczególnie hałaśliwy ruch na lotnisku.

Temu ruchowi lotniczemu towarzyszy głośny warkot silników, skutecznie zagłuszający rozmowy w mieszkaniach, radio i telewizję oraz naukę w szkołach,jak też szarpiący nerwy ludziom. Wzmaga się przy tym obawa przed zwaleniem się samolotu, śmigłowca czy szybowca na osiedle. Dużo ludzi z ww. osiedli wyjeżdża na sobotę i niedzielę aby odpocząć i uniknąć tego dzikiego hałasu i zagrożenia.

Ludzie cierpią, użytkownicy lotniska dobrze o tym wiedzą. Wiedzą też, że łamią konstytucję zapewniającą bezpieczeństwo obywatelom oraz ustawę o ochronie środowiska - i nic. Aeroklub Warszawski zasłania się brakiem innego lotniska, a dowództwo Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych MSWiA - doniosłością zadań 103 pl (śmigłowców) w zakresie bezpieczeństwa publicznego. Obydwa tłumaczenia są w pełni uzasadnione. Aeroklub po opuszczeniu Gocławia bazuje na lotnisku Bemowo od 1975 r. tymczasowo, do czasu wybudowania nowego lotniska sportowo-użytkowego. Do dzisiaj Ministerstwo Komunikacji (obecnie Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej) tej inwestycji nie zrealizowało. Ale było dostatecznie dużo czasu, aby przenieść AW na inne lotnisko zwolnione przez MON. Dowództwo NJW MSWiA twierdzi, że aby 103 pl był w stałej gotowości do wykonywania swoich zadań - musi szkolić i trenować pilotów właśnie na lotnisku Bemowo. Zdaniem pilotów wojskowych - nie musi, ponieważ na zapoznanie się z warunkami lotniska dobremu pilotowi wystarczy kilka lotów. mamy więc tu do czynienia z kuriozalną sprawą:

Szkolenie małej grupy pilotów dla celów bezpieczeństwa publicznego odbywa się kosztem bezpieczeństwa i zdrowia 140 000 mieszkańców Bielan!

Twierdzimy, że lotnisko Bemowo znajdujące się w mieście - jest niebezpieczne dla mieszkańców Bielan. Miasto ma prawo do rozwoju urbanistycznego, zaś jego mieszkańcy - do bezpiecznego mieszkania na terenach przyległych do lotniska. Natomiast użytkownicy lotniska muszą się dostosować do takiej sytuacji: przenieść loty szkolno-treningowe i turystyczne na inne lotnisko w pobliżu Warszawy, np. wojskowe w Modlinie lub Sochaczewie. Tam nie ma takich zagrożeń dla ludzi jak w Warszawie. Taka propozycja składana przez Komitet Społeczny pomijana jest milczeniem przez adresatów. Dlatego Komitet zmuszony jest zaostrzyć swoje działania.

Z-ca Przewodniczącego Komitetu
Zdzisław Bińczyk

Koncerty chopinowskie

Fundacja Lucchini, odpowiadając na apel Prezydenta RP, postanowiła włączyć się w obchody Roku Chopinowskiego, promując cykl koncertów fortepianowych w trzech krajach Europy: w Polsce, we Francji i we Włoszech.

Wspomniany cykl rozpoczął się 12 września w Castel Gandolfo koncertem dla Jego Świątobliwości Jana Pawła II. Ojciec Święty nazwał go "ważnym świadectwem jedności kulturowej i duchowej Europy".

Następny koncert, odbędzie się 8 listopada w Filharmonii Narodowej w Warszawie. Kolejne koncerty zaplanowane są na 15 listopada w Paryżu i na 25 listopada w Bresci, rodzinnym mieście koncernu Lucchini.

Jak powstała Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego

dok. ze str. 1

Powołano komitet budowy, któremu przewodniczył minister spraw wewnętrznych gen. Felicjan Sławoj-Składkowski.

Budowę Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego zlokalizowano w pobliżu Warszawy, sześć kilometrów od centrum, na odległych wówczas Bielanach, a ściślej w malowniczym Lesie Bielańskim, z którego wydzielono na ten cel 73 ha terenu. Projektant CIWF-u, doświadczony architekt Edgar Norwerth, wywiązał się znakomicie ze swego zadania. Hołdując nowoczesności i funkcjonalności w ówczesnej architekturze, położył nacisk na wkomponowanie nowoczesnych budowli Instytutu w naturalny krajobraz starych drzew, wspaniałych pomników przyrody.

Położenie kamienia węgielnego odbyło się w dniu 23 czerwca 1928 roku. Tego samego dnia, ponad 1400 robotników rozpoczęło wielką budowę, pod kierunkiem inż. Maksymiliana Dudryka. Wzniesione zostały, nowoczesne w swej prostocie i przeznaczeniu, gmachy dla zakładów anatomii, chemii, fizjologii, biometrii i innych specjalności, oraz hale treningowe, boiska, stadiony lekkoatletyczne i piłkarskie, kryta pływalnia, korty tenisowe, jak również domy studenckie i pomieszczenia uczelni. Wysoka „wieża" gmachu głównego szybko zaistniała w pejzażu ówczesnych Bielan i do dzisiaj po 70 latach, góruje nad najbliższym otoczeniem.

W dniu 2 grudnia 1928 roku nastąpiło wmurowanie aktu erekcyjnego. Podpisali go Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki, Prezes Rady Ministrów Kazimierz Bartel, Marszałek Józef Piłsudski i inni. Końcowe ustępy tego aktu brzmiały: „Poczęta w trosce o dobro powszechne, niech ta uczelnia będzie ostoją zdrowia i tężyzny Narodu. Niech wychodzące z niej wciąż nowe zastępy nauczycieli i instruktorów rozwijają w młodych pokoleniach siły i hart, które dadzą przyszłości swobodę ducha, chęć i zapał do podejmowania najcięższych prac, pokonywania przeciwności, zwyciężania współzawodników. I niech myśl i wolę fundatorów potomność przechowa nieskażone w późne wieki". Poświęcenia pamiątkowej tablicy dokonał biskup Stanisław Gal.

Budowę ukończono w rekordowym czasie, późną jesienią 1929 roku. W opinii fachowców, zespół CIWF-u uznano za najbardziej udane przedsięwzięcie budowlane na taką skalę w Warszawie w okresie międzywojennym.

Jerzy Głosik

Zwykły dzień Akademii

dok. ze str. 1

- Remont akademika męskiego przewidujemy w latach od 2000-2001. W akademiku żeńskim zagrożone były fundamenty, występowało zagrzybienie, dlatego konieczny był natychmiastowy remont.

- Jest pan naukowcem a musi pan być menedżerem. Czy pana kariera naukowa na tym cierpi?

Ucierpiała, nie ulega wątpliwości. Uważam się za naukowca a podjęcie obowiązków menedżerskich odcina praktycznie od naukowego warsztatu pracy. Staram się pisać, co roku wydaję jedną książkę lub podręcznik. Zachowałem funkcję kierownika Zakładu Teorii Sportu. Myślę, że z tych obowiązków wywiązuję się, chociaż koledzy z Zakładu muszą często pracować „za mnie". Ale poprawię się.

Nie mamy kłopotów z kadrą nauczającą. Wzbogaciliśmy się o nowych profesorów, m.in. zatrudniliśmy dwóch wybitnych profesorów z Ukrainy, fizjologa i teoretyka sportu z kijowskiego Uniwersytetu Wychowania Fizycznego i Sportu. Bardzo dobrze przyjęli się w naszym środowisku, opanowują język.

Posunęła się sprawa uzyskiwania przez naszych pracowników habilitacji. Podczas tegorocznej inauguracji roku akademickiego prof. Adam Dąbrowski, prorektor ds. dydaktyki i sportu, otrzymał akt mianowania na stanowisko doktora habilitowanego. Trzy lata temu, w czasie inauguracji, nie było w ogóle mianowania nowych doktorów, bo ich po prostu nie było. Obecnie promujemy od kilkunastu doktorów rocznie. Naszych pracowników.

- Dobrze układa się współpraca AWF z Urzędem Gminy Warszawa-Bielany. Czy przewiduje pan rozszerzenie tej współpracy, a jeżeli tak, to o jakie dziedziny?

- Moim zdaniem ta współpraca jest już codziennością - to cenne osiągnięcie ostatnich lat. Myślę, że program dalszego rozszerzenia współpracy należy do Gminy. Gmina doskonale zna nasze możliwości i nie widzę granic tego współdziałania. Organizujemy współnie np. Challange Day, różne zawody sportowe i przedsięwzięcia, ale ta współpraca jest generalnie o wiele szersza. Udostępniamy np. bezpłatnie pływalnię dzieciom z Domu Dziecka, tysiące mieszkańców w soboty i niedziele depcze moją ukochaną trawę, to też jest współpraca.

- I podobno pana największy ból.

- Jest to mój ból i nie wiem, jak z tego wybrnąć. Bardzo się cieszę, że uczelnia jest „Powsinem północy Warszawy" i enklawą dla ludzi, którzy chcą odpocząć. Ale jednocześnie widzę, że rektorowi Uniwersytetu czy Politechniki nikt niczego nie zadeptuje.

Jeżeli, jakże piękne panie, rozkładają koce i opalają się, dzieci zrywają kwiatki, jeżeli przebiegnie setka piesków, po których coś tam zostanie - to powstają naturalne szkody. Wielokrotnie w tej sprawie zwracałem się do poprzedniego burmistrza i obecnego, ale nie znaleźliśmy formuły, jak podzielić między siebie sprzątanie. Po jakże sympatycznych mieszkańcach Bielan pozostają setki kilogramów śmieci, puszek, butelek, torebek, papierów itp. Nie jest to żal czy pretensja w stosunku do Gminy, tylko pewien specyficzny problem, który musi zostać rozwiązany. Kilka lat temu prof. Marek Kwiatkowski, gospodarz Łazienek, zaproponował tam wprowadzenie opłat za wstęp. Nie doszło do tego, dodano mu pieniędzy z kasy miejskiej. Ja wkrótce będę musiał podjąć podobną decyzję. A nie chcę!

Obserwujemy zwiększenie napływu mieszkańców na nasze tereny zielone, a związane jest to także z zagrożeniami i utratą poczucia bezpieczeństwa. Nasz teren jest ogrodzony i pilnowany przez ochroniarzy, kręcą się grupy studentów, jest większe niż gdzie indziej poczucie bezpieczeństwa. Cieszę się, obserwując wypoczywające mamusie z dziećmi i emerytów, ale musimy znaleźć współnie z Gminą jakieś rozwiązanie. To bardzo pilne!

Gmina nam pomaga na sto różnych sposobów i o Gminie mogę mówić tylko dobrze. Ale co innego np. pomoc na rekultywację zieleni objętej ochroną konserwatora przyrody, a co innego naturalna dewastacja czy degradacja szlaków komunikacyjnych czy zieleni. Panie Burmistrzu i Szanowni Rajcy - pomóżcie! To wszak nasza bielańska uczelnia...

- Na całym terenie nie ma ani jednej tabliczki informującej, że jest to obiekt przyrody prawnie chroniony. Dlaczego?

- Są na pomnikach przyrody rozrzuconych na 60 hektarach, ale rzeczywiście, nie ma takiego oznakowania na terenach zielonych. Wykorzystamy tę radę, będą.

- Czyją własnością jest uczelnia, teren i wybudowane na nim obiekty?

- Uczelnia jest własnością, może to jest złe słowo, ale nie znam lepszego, tej społeczności akademickiej, która w niej pracuje i funkcjonuje. Władanią po to, żeby realizować statutowe funkcje szkoły i swoje zawodowe przesłania. W służbie społecznej.

- W najbliższych tygodniach będzie pan musiał podjąć decyzję o zagospodarowaniu 7 hektarów terenów na skarpie od strony doliny Wisły. Wszyscy patrzą panu na ręce. Jakie wiąże pan nadzieje z tymi siedmioma hektarami?

- Jeszcze nie w najbliższych tygodniach, ale wkrótce. Będziemy brali pod uwagę tylko tych kontrahentów, którzy mieszczą się w koncepcji ogólnej przyjętej przez władze uczelni dla tego terenu. Nie może to być nic innego poza centrum kongresowym, zespołem rekreacyjno-zdrowotnym i obiektami ściśle powiązanymi z funkcjami uczelni. To jest pierwszy warunek inwestycji, jeżeli do niej dojdzie. Po drugie, nie ukrywam, że wiążę z tą inwestycją określone nadzieje finansowe na poprawę bytu szkoły, skierujemy wpływy na reinwestycje.

Chcemy wybrać partnera silnego, dobrze rozumiejącego funkcje, które na siebie przyjmie. Czy współpracownicy będą mi patrzyli na ręce? Tak, zawsze się rektorowi patrzy na ręce, chociaż takie decyzje podejmuje Senat. Rektor bardzo dużo decyzji podpisuje, natomiast o niewielu sprawach bezpośrednio decyduje. Tak to określa ustawa o szkolnictwie wyższym i takie są reguły i zasady demokracji. Ma to oczywiście dobre i złe strony.

- Z czym pan sobie nie może poradzić jako rektor?

- Ze zdobyciem środków na remont głównego kompleksu uczelni. Uczelnia nigdy sama nie będzie w stanie sfinansować remontów tego wszystkiego, co tu się sypie i wali. Za kilka lat, gdy przyjdziecie tu panowie na kolejny wywiad do następnego rektora, będą wspaniałe, nowoczesne obiekty sportowe i ruina w budynkach dydaktycznych. Zaapelujcie, wesprzyjcie rektora, napiszcie, wystąpienia w tej sprawie gdzieś tam leżą. Pisaliśmy do władz miasta razem z panem burmistrzem Bielan. Istnieje podpisany przepiękny list intencyjny z władzami Warszawy, z ówczesnym prezydentem Święcickim. Skończyło się na liście, a w ruinę obraca się jakże piękny obiekt, pozostający pod opieką konserwatora zabytków. Nie wiem, co o tym myśli Marszałek...

Fot. Mariola Godlewska

- Przez płot AWF graniczy z nowym Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Czy są plany współpracy obu uczelni?

- Krąży mi po głowie pomysł zorganizowania środowiska akademickiego Bielan. Jakiś dobrze rozumiany campus, a może nie od razu campus, a pewna wspólna płaszczyzna działania, materialna, terenowa. Rozmawiałem z Księdzem Rektorem kilkakrotnie na ten temat. Jest zainteresowany, ale ani Ksiądz Rektor, ani ja niczego sami nie zrobimy. To wielki projekt, pan Burmistrz też tak sądzi.

- Może jest to tylko problem obalenia płotu dzielącego obie uczelnie.

- Raczej postawienia nowego, solidnego i wspólnego płotu, który by wydzielał pewną akademicką enklawę i uzyskania pewnych praw do tego terenu.

- Dobra uczelnia charakteryzuje się bezpośrednimi związkami pomiędzy uczniami i mistrzem. Czy uczelnia miała takich mistrzów?

- Miała bardzo wielu i wielkich. Szczerze przyznaję, że ubolewam nad dzisiejszym zanikiem więzi mistrz-nauczyciel. Ja pamiętam jeszcze z moich lat studenckich całą plejadę mistrzów. Byłem lekkoatletą i dla mnie mistrzami byli m.in. Morończyk, Pabiś, Drużbiak i Szelest i ta więź między nimi i studentami była wyraźna. Z ubolewaniem stwierdzam, że dziś tych więzi nie widać.

- Co jest powodem, że zniknęły?

- Spowodował to m.in. masowy dostęp do informacji, udział w medialnej wiosce, gdzie wszyscy o wszystkim wiedzą. To hamuje te relacje, bo nie ma jednego mistrza, jednego wzoru a student sięga po różne rozwiązania. To także efekt wszędzie zauważanego spadku autorytetów. Wierzę jednak, że z czasem także w dzisiejszych uwarunkowaniach takie „szkoły" - dydaktyczne, naukowe czy sportowe - zaistnieją w nowej postaci.

- Dzięki tym więziom AWF miała najlepsze w kraju zespoły koszykówki i siatkówki, znanych w kraju i zagranicą Czarodziei z Bielan. Czy Czarodzieje odrodzą się i wrócą na parkiety nowoczesnych sal sportowych AWF?

- Nie, nie wrócą, bo czasy są inne. Dzisiaj utrzymanie przeciętnego zespołu ligowego, nie, jakże wyjątkowych, Czarodziei z Bielan, kosztuje bardzo dużo. Przykre, ale nie wierzę, żeby powrócili Czarodzieje. To piękna historia, ale historia. I zupełnie innego sportu lat naszej młodości. Dziś świat jest inny i sport jest inny. Toteż inaczej trzeba rozpatrywać problemy jego rozwoju.

Uczelnia może i chce zrobić wszystko dla rozwoju sportu. Nowoczesne obiekty sportowe będą sprzyjały, żeby w naszej uczelni było miejsce także dla olimpijczyków i wielkiego wyczynu, a także sportu akademickiego „dla wszystkich". Będą to zapewne dyscypliny indywidualne, z wybitnymi zawodnikami, jak na przykład z Mateuszem Kuśnierewiczem, Pawłem Nastulą, studentami naszej uczelni, medaliści olimpijscy. Jeśli będą wielkie nazwiska, to za nimi przyjdą sponsorzy. Powstaną warunki dla rozwoju wielkiego sportu. Równolegle będzie rozwijał się sport na poziomie lig akademickich, trafnie inspirowanych przez władze AZS. I wrócimy do światowej normalności.

Jestem optymistą. Na pewno AWF będzie miała wielu medalistów i rekordzistów świata i olimpijskich, chociaż nie będą to Czarodzieje z Bielan, za którymi tak tęsknimy.

- Dziękujemy za rozmowę.

Rozmawiali: Tadeusz Karolak
Maciej W. Kledzik

Juwenalia z gminą

Rozmowa z przedstawicielami Samorządu Studenckiego Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego

Red. - Jak wygląda życie na Bielanach studenta AWF?

Adam Radziwon - Warszawa jest bardzo drogim miastem. Stypendia socjalne nie są może małe, ale nie wystarczają.

Red. - Ile wynosi wasze miesięczne stypendium?

Adam Radziwon - Student pierwszego roku, gdy przypadający na niego dochód w rodzinie nie przekracza 500 zł, otrzymuje wyrównanie stypendium do sumy 500 złotych. Studenci pozostałych lat, jeżeli nie osiągną dobrych wyników w nauce i nie otrzymają stypendium naukowego, niestety, ledwo wiążą koniec z końcem. Stypendium naukowe otrzymuje około 20 najlepszych studentów z jednego rocznika.

Krzysztof Węglarz - Najwyższe stypendium wynosi 400 złotych. Za akademik trzeba co miesiąc zapłacić 150-200 złotych, za obiady w stołówce 100 złotych. Ja na samo pożywienie wydaję miesięcznie 400 złotych.

Od przyszłego roku prawdopodobnie będziemy musieli płacić za każdy zdany egzamin. Przestaniemy podlegać UKFiT, który zostanie zlikwidowany i wiadomo, że pula pieniędzy dla AWF nie zwiększy się bez względu na to, któremu ministerstwu będziemy podlegać.

Red. - Gdzie pracuje student AWF, żeby przeżyć od egzaminu do egzaminu?

Agnieszka Wille - Nie mamy aż takich problemów. Na tablicy w holu głównym wiszą oferty pracy i każdy, kto chce, może sobie coś wybrać.

Krzysztof Węglarz - Warszawa jest miastem, gdzie bezrobocie jest prawie zerowe. Studenckie spółdzielnie pracy dysponują mnóstwem ofert pracy. Przychodzi się rano popracować a wieczorem odbiera gotówkę. Nie ma żadnego problemu.

Red. - Czego wam brakuje i czego oczekujecie, oprócz pieniędzy?

Agnieszka Wille - Staramy się dostosować jak najlepiej do warunków w uczelni i nie mamy specjalnych wymagań. Zmieniły się władze uczelni i przedstawiły nowe plany. Będziemy je, jako samorząd studencki, wspierać współnie z naszymi koleżankami i kolegami.

Krzysztof Węglarz - Może powiemy, czego nam brakuje, jeżeli tę gazetę czyta burmistrz Bielan. Brakuje nam sali komputerowej z podłączonym Internetem, która jest w uczelnianych planach, ale dopiero w roku 2001. Chcielibyśmy, żeby pan burmistrz ofiarował nam kilka komputerów i użyczył podłączenia do sieci internetowej. Bylibyśmy bardzo wdzięczni.

Agnieszka Kurek - Co roku organizujemy Juwenalia uczelniane, a w maju tego roku chcieliśmy zorganizować Juwenalia Bielańskie. Nie udało się. Wyobrażaliśmy sobie, że będzie to wieloimprezowy piknik dla wszystkich, studentów i mieszkańców Bielan, nie tylko młodzieży, ale całych rodzin. Żadna z warszawskich uczelni nie ma podobnych warunków terenowych jak nasza, do zorganizowania imprez sportowych i kulturalnych.

Red. - Dlaczego Juwenalia Bielańskie nie odbyły się?

Agnieszka Kurek - Z braku pieniędzy i braku odzewu ze strony sponsorów. W przyszłym roku planujemy raz jeszcze podjąć próbę zorganizowania Juwenaliów Bielańskich, wspólnie z mieszkańcami. Wcześniej chcemy przedstawić nasze plany i projekty panu burmistrzowi i Zarządowi Gminy Bielany.

Rozmawiał: M.K.

Samorząd studentów AWF prawie w komplecie Od lewej: Adam Radziwon, Krzysztof Węglarz, Magdalena Wojtakajtis, Agnieszka Wille, Aleksandra Skrzypczak i Agnieszka Kurek

Fot. M. K.

Uniwersytet to zobowiązanie

cd. ze str. 1

Jest to nobilitacja dla uczelni, dla pracujących tutaj wykładowców, a także oznacza to zwiększenie szans dla absolwentów w znalezieniu pracy.

- Jakie naukowe wiano wnosi ATK w darze nowemu Uniwersytetowi?

Dorobek naukowy ATK jest bardzo duży. W procesie stawania się uniwersytetem musiał on być oceniony przez trzy uniwersytety: Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Warszawski oraz Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wszystkie te uczelnie oceniły nasz dorobek naukowy bardzo wysoko. Pozwoliło to nam na dalsze kroki przy tworzeniu UKSW.

- Jakie miejsce na mapie intelektualnej Kościoła w Polsce zajmować będzie nasz Uniwersytet?

W Polsce są różne typy szkół: uczelnie prywatne, uczelnie państwowe, wśród nich jest Katolicki Uniwersytet Lubelski, który jest uczelnią prowadzoną przez Kościół. UKSW natomiast, jest uczelnią państwową, na której są wydziały w sposób szczególny kultywujące i rozwijające nauki kościelne. Mamy więc wyjątkowy status wśród uniwersytetów.

- Jaką wizję uniwersytetu mają władze uczelni?

Ma to być uniwersytet o inspiracji chrześcijańskiej ze względu na korzenie, na tradycję, z jakiej wyrasta, ze względu na patrona - Prymasa Tysiąclecia, Kardynała Stefana Wyszyńskiego. To zobowiązuje wszystkich wykładających i pobierających nauki do uwzględnienia tego szczególnego charakteru uczelni. Charakter ten powinien dojść do głosu nie tylko w badaniach obejmujących problematykę kościelną. Będzie widoczny w programie nauczania tak na kierunkach teologicznych, jak i świeckich. Nasz Uniwersytet będzie wychowywać młodzież w duchu wartości chrześcijańskich.

- „Universitas" po łacinie oznacza „powszechność"...

Występuje teraz tendencja, aby uniwersytet obejmował całą gamę różnych dziedzin i kierunków naukowych. W tej chwili UKSW jest uniwersytetem humanistycznym, ale w przyszłości powinien on być bardziej kompleksowy. Chcemy otworzyć nowe kierunki studiów. Myślimy o pedagogice czy o pielęgniarstwie mogącym przekształcić się w medycynę. Wtedy mielibyśmy na Uniwersytecie takie kierunki, jak: teologia, prawo, medycyna i artes liberales czyli nauki humanistyczne, czyli tak, jak to było w początkach powstawania uniwersytetów.

- A jeśli chodzi o perspektywy współpracy zagranicznej?

Chciałbym, aby Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego był uniwersytetem europejskim: ze względu na poziom badań, ze względu na współpracę z uniwersytetami zagranicznymi, ze względu na kompatybilność studiów poprzez wprowadzenie tzw. ECTS, czyli systemu punktów transferowych. Taki system daje studentom możliwość przenoszenia się na inne uniwersytety - także zagraniczne. Do tych celów powinniśmy dążyć.

- Do kogo kieruje swą ofertę naukową UKSW?

Ma to być uniwersytet w służbie powszechnej. Niekoniecznie dla ludzi bogatych, także dla tych mniej zamożnych; uniwersytet stosunkowo tani, gdzie - jeśli się płaci za naukę na studiach zaocznych - to mniej niż na innych uczelniach. Tak jest w tej chwili i tak powinno być także w przyszłości. Uniwersytet powinien służyć też regionowi. Będziemy nastawiać się na Podlasie, Mazowsze wschodnie, a więc w kierunku terenów bardziej zaniedbanych pod względem edukacji na poziomie szkół wyższych.

- Znane jest powiedzenie, że teoria bez praktyki jest ślepa ...

Minęły już czasy, kiedy uczono tylko teorii. Uniwersytet chce służyć praktyce. I tak, np. na Wydziale Teologicznym wiele osób studiuje katechetykę i teologię środków społecznego przekazu, które w sposób szczególny łączą teorię z praktyką. Ważne też będzie podejmowanie nowych kierunków badań, szczególnie aktualnych obecnie, jak np. bioetyka. Ten Uniwersytet chce być „pomostem"pomiędzy wiarą i rozumem, w duchu encykliki Ojca Św. Jana Pawła II „Fides et ratio". Charakter tego Uniwersytetu szczególnie nas do tego predestynuje.

- Co można powiedzieć o współpracy uczelni z tutejszą Gminą Warszawa-Bielany?

Po pierwsze, możemy kształcić kadry dla gminy, np. prawników samorządowych, w przyszłości ekonomistów - gdy otworzymy kierunek ekonomiczny. Drugie pole działania to wykłady otwarte - kierowane do mieszkańców gminy, wykłady w zakresie praktycznym, np. z psychologii lub prawa; w grę wchodzi również tworzenie ośrodków doradztwa i ekspertyz w poszczególnych dziedzinach.

Uniwersytet musi na siebie zarabiać. Dzisiaj uczelnie mają trzy źródła zasilania swego budżetu: fundusze z Ministerstwa Edukacji Narodowej, po drugie to, co uniwersytet potrafi sam wypracować - głównie przez czesne pobierane na studiach zaocznych i wieczorowych, wreszcie źródłem tym są dotacje z instytucji samorządowych czy też z przedsiębiorstw. Wobec tego oczekujemy pewnej pomocy , także ze strony gminy czy przedsiębiorstw znajdujących się na jej terenie, którym oferujemy wspomniane już usługi. Uniwersytet ma duże potrzeby. Nasze najbliższe zamierzenia to dobudowa łącznika między starym a nowym budynkiem uczelni.

Rektor Uniwersytetu ks. prof. dr hab. Roman Bartnicki w nowej sali wykładowej Fot. T.K.

W przyszłości chcielibyśmy, aby powstał kampus uniwersytecki. Kolejna sprawa to kwestia mieszkań dla wykładowców - w ten sposób można wzbogacić kadrę. Byłoby to dla nas bardzo cenne. Oczywiście, rozumiemy, że gmina ma swoje potrzeby. Może ona jednak wykorzystać do promowania ten fakt, że na jej terenie znajduje się uniwersytet. To przywilej, którym nie każda gmina może się poszczycić.

- Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Aneta Petryka

Wiara i rozum są jak dwa skrzydła

Ksiądz prof. dr hab. Jacek Salij
Kierownik Katedry Teologii Dogmatycznej ATK

Trzy podstawowe zadania ma do spełnienia uniwersytet - poszukiwanie prawdy, tworzenie jedności nauk oraz kształtowanie wspólnoty profesorów i studentów.

„(...) instytucja uniwersytetu jest jednym z arcydzieł ludzkiej kultury. Zachodzi tylko obawa, czy to arcydzieło nie ulega w dzisiejszej epoce odkształceniu i to w wymiarze globu" - powiedział Jan Paweł II podczas spotkania z przedstawicielami KUL-u.

Na fali współczesnego postmodernizmu formułowane są hasła - również na terenie uniwersytetów - że prawda zniewala, że prawda stanowi zagrożenie dla wolności. Najwybitniejsi europejscy filozofowie ogłosili swoje zwątpienie w możliwość poznania prawdy ostatecznej, a niektórzy posuwali się nawet do tego, że same pytania o prawdę ostateczną uznali za bezsensowne. Co więcej, naszą współczesną cywilizację zdominował kryzys prawdy o człowieku - już nie tylko zwątpienie w możliwość ogarnięcia naszym poznaniem całej rzeczywistości, ale zwątpienie w możliwość poznania nawet tego, kim naprawdę jest człowiek i jaki jest sens i cel jego istnienia.

Jan Paweł II, w encyklice *Fides et ratio,* słusznie wiąże te zjawiska z odrzuceniem metafizyki jako ambicji docierania do istoty bytu, a zarazem ogarniania przez nasze poznanie całego bytu. Odrzucając tę drogę poznawania ostatecznych wymiarów zarówno całej rzeczywistości, jak i samego człowieka, wprowadzamy w myślenie naszej epoki agnostycyzm. Od niewiedzy zaś, kim ostatecznie jest człowiek, już tylko bardzo krótka droga prowadzi do postaw i działań nieludzkich.

Wspominam powyższą encyklikę Jana Pawła II, bo myślę, że może ona dopomóc w wyartykułowaniu specyfiki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Papież ufa, że filozofia trzeciego tysiąclecia podejmie na nowo wielką tradycję filozoficzną, która nie odmawia rozumowi ludzkiemu zdolności do całościowego ujmowania rzeczywistości. Zadanie to było już realizowane na Wydziale Filozoficznym ATK; ufajmy, że na większą jeszcze skalę i z jeszcze cenniejszymi rezultatami podejmie je Wydział Filozoficzny UKSW. Jak głosi Konstytucja apostolska Jana Pawła II o uniwersytetach katolickich - „Jeśli zaistnieje taka potrzeba, uniwersytet katolicki winien mieć odwagę głoszenia prawd niewygodnych, które nie schlebiają opinii publicznej, lecz są niezbędne ze względu na potrzebę obrony autentycznego dobra społeczeństwa".

Drugim - obok poszukiwania prawdy - elementarnym zadaniem uniwersytetu jest tworzenie jedności nauk. Tradycyjnie, uniwersytet jest najważniejszym miejscem interdyscyplinarnej współpracy między różnymi gałęziami ludzkiej wiedzy, a także istotnym miejscem nie mniej ważnych interdyscyplinarnych sporów.

Nie ma wątpliwości, że jedność nauk, jaką próbuje się budować na uniwersytecie katolickim, opiera się na wierze w sens poszukiwania prawdy całościowej na temat rzeczywistości. Rozwój wydziału filozoficznego oraz relacje z nim wszystkich pozostałych wydziałów powinny być przedmiotem szczególnej troski. Jeśli idzie o UKSW, chciałoby się tylko, żeby uprawiano na nim więcej różnych kierunków naukowych, niż uprawiało się na ATK. Tylko w ten sposób uniwersytet ten będzie mógł się przyczyniać do budowania jedności nauk.

Specyfika budowania jedności nauk na uniwersytecie katolickim zasadza się na szczególnej trosce o rozwój wydziału teologicznego oraz o jego współpracę z pozostałymi wydziałami uczelni. Chodzi o to, by budowanie wspólnoty nauk opierać na przeświadczeniu tak trafnie sformułowanym w pierwszym zdaniu encykliki *Fides et ratio*: „Wiara i rozum są jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy".

W tej sytuacji uniwersytet katolicki staje się miejscem uprzywilejowanym, szczególnie korzystnym dla wszystkich nauk, nie tylko dla teologii, gdzie może być rozwijana realna współpraca teologii z innymi naukami oraz innych nauk z teologią.

Trzecim zadaniem uniwersytetów jest kształtowanie wspólnoty profesorów i studentów. Chodzi tu o wspólnotę jedyną w swoim rodzaju. Jest to wspólnota ludzi w różnym wieku, o różnym poziomie wiedzy i uprawiających różne kierunki naukowe, których jednak łączy pragnienie służby prawdzie oraz wiara, że autentyczna służba prawdzie rozwija nas w naszym człowieczeństwie. Na bardzo wysokim tonie charakteryzował Papież wspólnotę uniwersytecką podczas swojego pobytu na KUL-u, 9 czerwca 1987: „Służąc prawdzie z miłości do prawdy i do tych, którym ją przekazujemy, budujemy wspólnotę ludzi wolnych w prawdzie, tworzymy wspólnotę ludzi zjednoczonych miłością do prawdy i miłością wzajemną w prawdzie, wspólnotę ludzi, dla których miłość prawdy stanowi zasadę jednoczącej ich więzi".

Rola i funkcja mistrza na uniwersytecie

W nazwie „Uniwersytet" zawiera się jego charakter i określenie. Uniwersytet to wspólnota nauczających i studentów: „universitas magistrorum et studentium". Takie rozumienie uniwersytetu sformułowano już w średniowieczu, a głównie w XIII wieku.

Słowo „magister" oznaczało profesora i było najwyższym tytułem uniwersyteckim. W tytule tym zawierało się również wskazanie na mistrza.

Uniwersytet był zawsze unią czterech wydziałów; teologia, filozofia, sztuka [facultas artium] i prawo.

Akademią nazywało się uczelnię, która nie miała czterech wydziałów. Mógł ją stanowić nawet jeden wydział, np. teologia. Tak było z Akademią Teologii Katolickiej na Bielanach, gdy powstawała w 1954 roku. Wtedy to państwo usunęło wydziały teologiczne z dwóch Uniwersytetów - Warszawskiego i Jagiellońskiego i utworzyło jednowydziałową Akademię.

Łacińskie słowo „magister" oznacza zwyczajowo w Polsce pracownika apteki. A na przykład we Francji i w brzmieniu francuskim „maitre" [metr] jest nazwą prawnika - adwokata.

Pochodzące od średniowiecznego terminu „magister" słowo „mistrz" odnosi się w Polsce do wybitnych specjalistów w różnych dziedzinach i zawodach, np. mistrz i mistrzowie sportu lub mistrz krawiecki itp. W średniowieczu cały zespół profesorów dawnego uniwersytetu nazywano mistrzami. Do dzisiaj w historii filozofii używa się wyrażeń, np. „mistrzowie paryscy" lub w Polsce „mistrzowie krakowscy".

Aktualnie w naszym kraju słowo „mistrz" w odniesieniu do pracowników naukowych, a głównie do profesorów, wskazuje na osobę wybitnych i znanych osiągnięciach naukowych oraz posiadającą wielu uczniów, którzy przekazują i rozwijają poglądy naukowe swego profesora.

Dodajmy, że ze słowem „mistrz" wiąże się też słowo „autorytet". Mistrz jest więc osobą, której uczniowie ufają, a to, co głosi, uważają za prawdę. Profesor-mistrz jako autorytet jest więc na uniwersytecie akceptowanym nauczycielem prawdy, a kierując do prawdy i dobra jest zarazem nauczycielem mądrości. Nie tylko więc przekazuje wiedzę, lecz także wychowuje, skłaniając przez nauczanie i przykład do nabywania cnót [sprawności] intelektu i woli. Najdoskonalszą cnotą intelektu, wyzwalającą rozumienie, jest właśnie mądrość. A najdoskonalszą cnotą woli jest roztropność, jako wierność dobru.

Wierność prawdzie i dobru jako mądrości jest owocem wykształcenia i wychowania uniwersyteckiego.

Uniwersytet i jego profesorowie są w danym państwie lub rejonie twórcami kultury. Chronią osoby, a w nich humanizm, czyli wszystko to, co rozumne i dobre. W ten oto sposób uniwersytety chronią mądrość osób i kultury.

Mieczysław Gogacz
filozof, emerytowany profesor ATK

Dobra atmosfera

W rozmowach ze studentami spotkałem się z opiniami, że na naszej uczelni istnieje inna atmosfera niż gdzie indziej. Mówiono, że jest to atmosfera lepsza, serdeczniejsza. Myślę, że jest to kontynuacja tego, czego i ja doświadczyłem, ucząc się tutaj w latach 60. Nasz wydział, czyli filozofia, był nieliczny, znaliśmy się wszyscy, czuliśmy się związani ze sobą. Dzisiaj, choć wydział liczy ponad 900 studentów, coś z tamtej dobrej atmosfery pozostało. W dużej mierze atmosferę tę kształtowali nasi ówcześni profesorowie; Stefan Swierzawski, Mieczysław Gogacz, Władysław Seńko czy ksiądz, obecnie biskup ordynariusz Bronisław Dembowski. Byli to, zresztą niektórzy w dalszym ciągu są, profesorowie-mistrzowie z wielkim autorytetem nie tylko naukowym, z wianuszkiem swoich studentów. Dzisiaj uniwersytet też ma swoje indywidualności, ale w stosunku do liczby studentów którzy pobierają w nim naukę, jest ich mniej. A studenci? Jest ich przede wszystkim dużo, dużo więcej, a poza tym są tacy sami, jak na wszystkich innych uczelniach. Ale jest to interesująca młodzież. Nowością może jest to, że uczy się u nas młodzież z zagranicy, z dawnych republik radzieckich; z Ukrainy, Białorusi, Litwy a nawet z Armenii.

Prof. dr hab. Stanisław Andrzej Porębski
Wydział Filozofii
prodziekan ds. studenckich

Mimo wszystko jesteśmy optymistami

Rozmowa z inż. Bogusławem Wojciechowskim, dyrektorem administracyjnym AWF

- Jaką powierzchnią lokalową dysponuje aktualnie uczelnia?

- Ponad 20 hektarami zadaszonej powierzchni i 60 hektarami całego terenu. Budynki z okresu międzywojennego są zabytkami architektury wpisanymi do rejestru zabytków, a tereny zielone chronione prawem przez konserwatora przyrody.

- Ile osób korzysta i stale przebywa w budynkach i na terenach zielonych?

- Ponad 4,5 tysiąca studentów studiów dziennych i zaocznych, około 300 pracowników naukowo-dydaktycznych i tyluż pracowników administracyjnych.

- Czy istniejące budynki zaspokajają potrzeby lokalowe tych wszystkich osób?

- Ilość wystarcza, ale jakość nie. Wiele budynków nie remontowanych przez długie lata zaczyna się sypać. Nie mamy już gdzie prowadzić zajęć, część pomieszczeń dydaktycznych, około 15 procent, została wyłączona zupełnie z użytkowania ze względu na zły stan techniczny.

- Stoją puste?

- Nie, oddaliśmy w najem za wykonanie remontu przez najemcę. Na przykład klub karate za doprowadzenie pomieszczeń do stanu używalności świadczy usługi dla uczelni i przekazuje nam jeszcze dochody z tytułu najmu. Dwa lata temu opracowaliśmy analizę potrzeb uczelni, stanu technicznego obiektów sportowych i dydaktycznych. Potrzeby na remont obiektów, żeby były w stanie technicznym na miarę kończącego się wieku, wynoszą obecnie 150-200 mln złotych.

- A jaki jest tegoroczny budżet na inwestycje uczelni?

- Z dotacji budżetowych otrzymujemy 600 tys. złotych oraz z UKFiT z dopłat do gier liczbowych. Z tego tytułu przez ostatnie lata dostajemy na obiekty sportowe 4-5 mln złotych.

- Na co zostały przeznaczone?

- Na remont stadionu, basenu i kończymy modernizację hali lekkoatletycznej. Wyremontowaliśmy aulę i dwie piękne sale wykładowe, jedną na 180 osób, drugą na 50. Mamy przygotowaną dokumentację na modernizację hali gier. Będzie kosztowała około 4,5 mln złotych, ale brakuje na jej wykonanie pieniędzy i nie wiemy, czy otrzymamy je. Obecnie jej stan techniczny jest katastrofalny. Rocznie z pieniędzmi z dotacji i wypracowanymi przez nas możemy wydać na inwestycje 2,5 mln złotych.

- W jaki sposób wygospodarowujecie pieniądze?

- Zawarliśmy umowy najmu naszych magazynów różnym firmom, mamy kilkudziesięciu drobnych najemców, którzy zasilają co miesiąc nasz budżet.

- Czy wszystkie wpływy z dzierżawy przeznaczone są na inwestycje?

- Połowa. Resztę przeznaczamy na dydaktykę i wyposażenie.

- Jakie są plany inwestycyjne uczelni na najbliższe lata?

- Posiadamy około 7 ha terenów do wydzierżawienia od ulicy Podleśnej, na skarpie od strony Wisły. Są one w planach zagospodarowania przestrzennego gminy Bielany z przeznaczeniem na obiekty rekreacyjno-sportowe, turystyczne i wypoczynkowe. We wrześniu daliśmy ogłoszenie do prasy i poszukujemy chętnych do zainwestowania. Czekamy na propozycje do końca listopada. Już kilka dużych korporacji wyraziło zainteresowanie naszą ofertą. Liczę na wpływy z dzierżawy w wysokości 3-4 mln zł rocznie. Większość przeznaczymy natychmiast na własne inwestycje, bo inaczej uczelnia nam się całkowicie zdekapitalizuje.

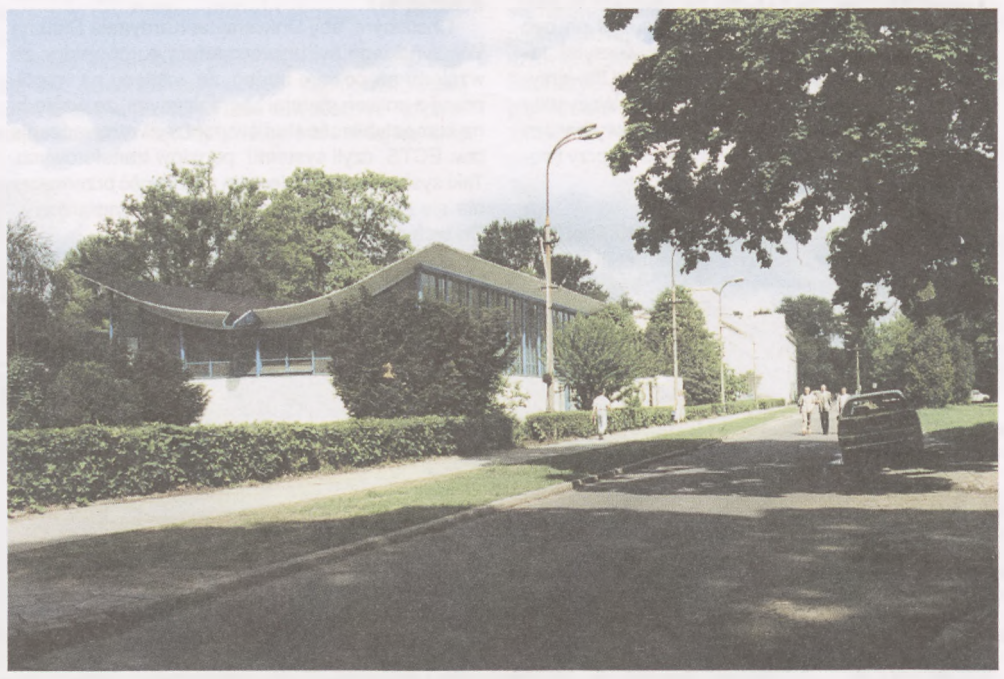

- Jest tak tragicznie?

- Tak. Bez planowanego „zastrzyku inwestycyjnego" rozleci się. Liczymy, że powstaną nowe obiekty, z których uczelnia będzie korzystała, np. sala kongresowa, hotel, obiekty sportowe. Marzy mi się na tej skarpie kryty tor narciarski, ze sztucznym śniegiem, czynny przez cały rok. Musimy odzyskać około 30 mieszkań na terenie AWF. Zajmują je rodziny dzisiaj już zupełnie nie związane z uczelnią. Płacą czynsze komunalne, z których wystarcza zaledwie na bieżącą eksploatację. Zaangażujemy prawnika, który rozszyfruje i ustali status tych ludzi.

- Dla kogo przeznaczone zostaną odzyskane mieszkania?

- Dla studentów. Akademik męski jest w tak złym stanie technicznym, że nadaje się natychmiast do zamknięcia.

- Kto go doprowadził do takiego stanu?

- Młodzież nie szanuje powierzonych im domów studenckich. Studenci potrafią nogami otwierać drzwi, wybijając butem dziurę na wylot, albo gasić światło leżąc w łóżku i rzucając różnymi przedmiotami w kontakty.

- Na stołówkę studenci nie narzekają?

- Mogłaby być jeszcze lepsza. Prowadzi ją prywatny ajent. Na terenie znajduje się mały hotelik z 38 miejscami prowadzony przez ajenta, który przejęliśmy od Centralnego Ośrodka Sportu, kluby studenckie, klub pracownika „Relaks". Kwitnie życie kulturalne. Odbywają się u nas wszystkie imprezy sportowo-rekreacyjne organizowane przez bielańską gminę. Z pożytkiem i dla uczelni i dla gminy.

- Czego Panu, jako dyrektorowi administracyjnemu, brakuje?

- Tylko pieniędzy.

- Na co by je Pan przeznaczył w pierwszej kolejności?

- Na remont budynków dydaktycznych, większość z nich jest w fatalnym stanie. Powinniśmy wybudować nową bibliotekę, istniejąca była planowana w 1929 roku na 300 słuchaczy. Obecnie korzysta z niej ponad 4,5 tysiąca studentów i ciągle przybywa nowych. Kłopoty są ze studentami zaocznymi, którzy płacą za naukę, a nie mają dostępu do biblioteki. Moim marzeniem jest zamknięcie ruchu samochodowego na terenach uczelni. Zdaję sobie sprawę, że obecnie zarabiamy, gdyż wjazd jest płatny, ale samochody strasznie niszczą zieleń chronioną przez konserwatora przyrody. Szkoda parku. Planujemy utworzenie parkingu przy samym wjeździe, w miejscu istniejących pseudoogródków działkowych. Nie wszyscy są tego samego zdania.

- Na to też trzeba pieniędzy.

- Ale mimo wszystko jesteśmy optymistami i dajemy sobie radę. Musimy zacząć inaczej myśleć, nie czekać, aż nam dadzą pieniądze, bo dają coraz mniej.

Rozmawiał:
Maciej W. Kledzik
Fot. Monika Godlewska

Chłopiec dla dziewczynki ze skakanką

Przy bramie wejściowej do Akademii Wychowania Fizycznego stoi rzeźba dziewczynki ze skakanką. Jest ona darem artysty rzeźbiarza Alfonsa Karnego dla uczelni za udostępnienie mu pomieszczenia na pracownię na terenie AWF. Po śmierci rzeźbiarza rodzina zabrała kilkadziesiąt prac do rodzinnego miasta artysty, Białegostoku, gdzie otwarto muzeum jego imienia. Dziewczynka ze skakanką została na Bielanach.

Profesor Roman Trześniowski przez sześć lat namawiał kolejnych rektorów i władze uczelni na ufundowanie rzeźby chłopca z piłką, dla towarzystwa dziewczynce ze skakanką. Mówi, że wszyscy mu odmawiali, nawet Polski Związek Piłki Nożnej, instytucja bardzo bogata, dla której wydatek kilkudziesięciu tysięcy złotych byłby nic nie znaczącym ubytkiem w porównaniu z pieniędzmi, jakimi PZPN obraca. I PZPN nie dał ani złotówki.

Profesor znalazł młodego artystę rzeźbiarza z Ukrainy, który za kilkanaście tysięcy złotych podjął się wykonania projektu rzeźby (polscy artyści żądali honorarium kilkakrotnie wyższego) i polskiego odlewnika, który wyliczył, że wszystkie koszty wykonania razem z honorarium nie przekroczą 35 tys. zł. Profesor wyłożył z własnego portfela 12 tys. zł, resztę dołożył dyrektor administracyjny inż. Bogusław Wojciechowski z dochodów uczelni. W czasie inauguracji roku akademickiego 1999/2000, w 70-lecie istnienia uczelni, naprzeciwko dziewczynki ze skakanką stanęła rzeźba chłopca z piłką. Ziściło się marzenie profesora.

(kl)

Dziewczynka ze skakanką Fot. M.K.

Chłopiec z piłką Fot. M.K.

Warszawa-Rzym,
dnia 9 października 1999 r.

Magnificencjo,
Przewielebny Księże Rektorze

Wraz z całą społecznością polską, której zależy na rozwoju polskiej nauki i rozszerzaniu polskiej myśli we współczesnym świecie, podzielam radość z powołania w Warszawie Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Nowy uniwersytet katolicki nie tylko przywołuje pamięć mądrego polskiego duchownego, którego nazwano Prymasem Tysiąclecia, ale mając takiego patrona staje przed wezwaniem do poszukiwań interdyscyplinarnych na fundamencie katolickich tradycji polskich. Ten proces wspólnego szukania prawdy przez wiele wyspecjalizowanych instytucji odpowiada zadaniu, jakie Jan Paweł II formułuje w znanej encyklice Fides et ratio.

Nowy Uniwersytet w Warszawie jest bardzo czytelnym znakiem rozwoju społecznego w Polsce dzięki pokojowi, jakim z łaski Bożej się cieszymy.

Moją wdzięczność wyrażam wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tego uniwersytetu. Proces przekształcania się Akademii Teologii Katolickiej w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego przeszedł wiele stopni na każdym z nich znaleźli się ludzie życzliwi i przewidujący, którym należą się słowa wdzięczności. Będzie okazja, aby im wszystkim podziękować osobiście.

Tymczasem podzielam radość z Księdzem Rektorem, że Uczelnia na Bielanach, położona nad Wisłą wśród lasów pamiętających czasy Ojców Kamedułów, będzie ośrodkiem mądrości i miłości chrześcijańskiej.

Bożej Opatrzności zawierzam powstałe dzieło, które poprzez Wielki Jubileusz wejdzie w Nowe Tysiąclecie.

Józef Kardynał Glemp
Prymas Polski

Wypowiedź Prezydenta RP dla miesięcznika „Nasze Bielany"

To wielka radość, że stolicy przybył drugi uniwersytet, tym większa, że nie zaczyna on pracy naukowo-badawczej od początku, ale będzie czerpał ze znaczącego dorobku i tradycji swojej poprzedniczki Akademii Teologii Katolickiej. Otrzymał imię wielkiego Polaka kardynała Stefana Wyszyńskiego, które zobowiązuje. Wierzę, że od pierwszego dnia roku akademickiego będzie starał się być silnym konkurentem i partnerem nie tylko Uniwersytetu Warszawskiego i nie tylko Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, a te porównania najczęściej będą się narzucały, ale wszystkich polskich uniwersytetów, tych najstarszych, o historycznych zasługach i tych najmłodszych, które dopiero zaczynają budować swoją pozycję naukową.

Oczekuję tego z nadzieją, bowiem wkraczamy w nowe tysiąclecie, które będzie wiekiem ogromnego rozwoju nauki i komunikacji między ludźmi. Wierzę, że będzie czasem pokoju i współpracy między narodami, ale wiem, że będzie również wiekiem silnej konkurencji i konfrontacji między różnymi programami i ideami. Polska musi tej konkurencji sprostać, jeśli chcemy być równorzędnym partnerem najbardziej rozwiniętych państw świata. Pragniemy wnieść do międzynarodowej wspólnoty naszą polską tradycję i wartości, ale musimy wnieść także nasz dorobek naukowy oraz nowocześnie wykształcone społeczeństwo.

Gratuluję wszystkim, którzy zabiegali o podniesienie rangi Akademii Teologii Katolickiej i przyczynili się do przekształcenia jej w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Życzę Senatowi i studentom, by ich Uniwersytet był miejscem żywej myśli naukowej i by jego mury opuszczali absolwenci dobrze przygotowani do stawienia czoła wyzwaniom nadchodzącego stulecia.

Aleksander Kwaśniewski
Prezydent RP

Wypowiedź Premiera RP dla miesięcznika „Nasze Bielany"

Wreszcie zostały zrealizowane zamierzenia, aby na bazie dotychczasowej Akademii Teologii Katolickiej powstała nowa uczelnia - drugi w Warszawie uniwersytet. Bliskie są mi, jako byłemu nauczycielowi akademickiemu, wszelkie sprawy dotyczące szkolnictwa wyższego. Dlatego z tym większą radością oczekuję tego wydarzenia, czując się w szczególny sposób zjednoczony z gronem profesorów i studentów. Ale satysfakcję odczuwam również jako szef rządu - rządu, który postawił sobie za cel uzdrowienie polskiej edukacji oraz tworzenie szans dla młodych Polaków.

Nowa uczelnia to Uniwersytet Kardynała stefana Wyszyńskiego - człowieka, któremu zarówno Kościół, jak i cały nasz naród bardzo wiele zawdzięcza. Znana jest wszystkim jego troska o wolną i suwerenną Polskę, poszanowanie godności i życia człowieka. Wielokrotnie wskazywał On na odpowiedzialność społeczeństwa za chrześcijańską, wierną trwałym wartościom Ojczyznę. Ta odpowiedzialność wyraża się dziś m.in. w stworzeniu młodym Polakom odpowiednich warunków rozwoju intelektualnego. Stąd inicjatywa utworzenia uniwersytetu, który ma kształcić młodzież w szczególności w zakresie nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych.

Żyjemy w kraju, który zmierza do zapewnienia sobie lepszej przyszłości. Jej wyznacznikiem jest dobrze wykształcone młode pokolenie, przed którym stoi wielkie wyzwanie: przyczyniać się do tego, aby te wartości, które wyznaje, przenikały do wszelkich warstw życia społecznego, gospodarczego, kulturalnego i rodzinnego. Aby zmieniać świat na lepsze. Nie pozostanie to bez wpływu zarówno na sytuację wewnątrz kraju, jak też na wizerunek naszego społeczeństwa poza jego granicami.

Życzę profesorom i studentom, aby ich nowy, znaczący na mapie uczelni wyższych w Polsce, uniwersytet, a raczej nasz uniwersytet - bo jest to sprawa, której skutki będą odczuwalne przez całe społeczeństwo - stał się jedną z najbardziej prestiżowych uczelni w Europie, jako przedsięwzięcie zakrojone na początek nowego milenium. Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego stanie się z pewnością jednym z najważniejszych ośrodków wymiany naukowej i kulturalnej, promując kulturę polską i jednocześnie upowszechniając wartości kultury europejskiej.

Jerzy Buzek
Premier RP

Uniwersytet Kardynała Wyszyńskiego na Bielanach to wielkie, historyczne wydarzenie w naszej gminie. Radni Gminy Warszawa-Bielany oraz Zarząd Gminy przyjęli ten fakt z satysfakcją i radością. Należymy w ten sposób do jednej z piętnastu gmin w Polsce, która ma na swoim terenie uniwersytet. Jeżeli dodam do tego, iż na Bielanach znalazło sobie miejsce sześć innych wyższych uczelni, to nasza gmina urasta do potęg naukowych.

W miarę naszych możliwości obiecujemy wspierać nowy uniwersytet, licząc i na to, że UKSW „kagankiem wiedzy" przybliżać nam będzie przeszłość, a jednocześnie rozświetlać teraźniejszość i przyszłość.

Szczęść Boże!
Karol Szadurski
Burmistrz
Gminy Warszawa-Bielany

Piękno Bielan - kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP
Fot. T. K.

Drugi uniwersytet w Warszawie

Ks. Józef Mandziuk

Dzień 30 września 1999 r., to ważna data w dziejach nie tylko Warszawy, ale także i Bielan. Oto wtedy Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej podpisał uchwaloną przez Sejm RP ustawę o utworzeniu w stolicy Polski Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. W myśl postanowień tej ustawy nowy uniwersytet, będący uczelnią państwową, tworzy się z Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Ta przez 45 lat związana z Bielanami uczelnia została powołana na mocy Uchwały Rady Ministrów PRL w sierpniu 1954 r. Jej powstanie wiąże się z najciemniejszym okresem dziejów Polski Ludowej. Stalinowscy władcy postanowili usunąć Wydziały Teologiczne istniejące na dwóch państwowych Uniwersytetach: Warszawskim i Jagiellońskim, gdyż nie uważano za możliwe, aby na powszechnych uczelniach państwa do gruntu ideologicznego uprawiano nauki teologiczne. Co więcej, warto zauważyć, że przez cały okres tzw. władzy ludowej, kiedy publikowano listy mianowanych przez Radę Państwa profesorów, to w gazetach można było przeczytać o nowych profesorach nauk humanistycznych czy nauk społecznych, ale nie o profesorach teologii. Miało to sugerować społeczeństwu, że teologia nie jest nauką. Nic więc dziwnego, że przy takich założeniach ideologicznych z dwóch wspomnianych uniwersytetów usunięto wydziały, na których uprawiane były nauki teologiczne i kościelne (prawo kanoniczne, filozofia chrześcijańska). I postanowiono utworzyć osobną, wegetującą na uboczu szkołę wyższą. Trzeba tu oddać uznanie tym, którzy podjęli wyzwanie rzucone przez władze komunistyczne i zdecydowali się na udział w organizowaniu Akademii Teologii Katolickiej. Zesłana na krańce Warszawy uczelnia, miała być - w zamiarach ówczesnej władzy państwowej - niejako placówką przeznaczoną na miejsce wymarcia ostatnich teologów, kanonistów czy chrześcijańskich filozofów. Profesorowie z UW i UJ wiedzieli jednak, że Pan Bóg pisze prosto na krzywych liniach i doskonale rozumieli, że powstanie ATK jest szansą na uratowanie tych dziedzin naukowych, które muszą być uprawiane i nauczane w placówkach typu szkół wyższych. Istniał wtedy i mimo licznych represji i piętrzoncych trudności Katolicki Uniwersytet Lubelski - niepaństwowa uczelnia utrzymywana wyłącznie dzięki ofiarności katolików. Dla pełnego rozwoju nauki monopol nie jest rzeczą dobrą. Społeczności katolickiej z jej własnych ofiar nie było wówczas stać na utrzymanie drugiej wyższej uczelni. Dlatego należało skorzystać z szansy, jaką było wówczas tworzenie ATK.

W pierwszym roku akademickim 1954/1955 uczelnia ta miała 423 studentów (księży i sióstr zakonnych) i 59 pracowników naukowo-dydaktycznych, pracujących w 31 katedrach na trzech Wydziałach: Teologicznym, Prawa Kanonicznego i Filozofii Chrześcijańskiej. Pracowników administracji i obsługi (w tym zatrudnionych w uczelnianej bibliotece) było 71. Na siedzibę przeznaczono obiekty w Lasku Bielańskim, gdzie po odbudowie ze zniszczeń wojennych dawnej bursy i części gmachu przedwojennego Gimnazjum Księży Karianów oraz kilku zabytkowych domków pokamedulskich, umieszczono urzędy uczelni, zbiory biblioteczne, kaplicę, konwikt (akademik) dla zamiejscowych księży i stołówkę oraz kilka sal wykładowych.

Wydarzenia „polskiego października" (1956 r.), które na gruncie stosunków państwowo-kościelnych przejawiły się poprawą stanu rzeczy i powrotem kard. Stefana Wyszyńskiego z internowania, paradoksalnie rozpoczęły trudne lata o przetrwanie ATK.

Odeszła wówczas z uczelni grupa profesorów krakowskich, z dawnego Wydziału Teologicznego UJ (znaczna ich część wróciła po kilku latach na Akademię), a wielu biskupów odwołało ze studiów wielu ze swych księży. Działania te podyktowane były problemami związanymi z formalno-kanoniczną stroną powołania uczelni - nie została utworzona w porozumieniu ze Stolicą Apostolską, czego wymagało prawo kanoniczne przy tego typu szkołach wyższych.

Przełom w życiu Akademii nastąpił w styczniu 1960 r. Wówczas to Senat ATK przyjął na audiencji kard. Stefan Wyszyński, Prymas Polski, który oświadczył, że od tej chwili ustają wszelkie zastrzeżenia władz kościelnych wobec Akademii i że od kwietnia 1959 r. posiada pismo watykańskiej Kongregacji Seminariów i Uniwersytetów delegującej mu władzę nad ATK w zakresie kościelnym.

Uczelnia wzięła drugi oddech. Powoli zaczął postępować wzrost liczby studentów. W połowie lat sześćdziesiątych władze państwowe pozwoliły na rekrutację studentów nie tylko na kierunku teologii ogólnej, ale świeckich dopuszczono na wszystkie wydziały.

Akademia weszła też na arenę ogólnopolską i międzynarodową. Stało się to przez organizowanie sesji i sympozjów, na które zapraszano osoby z innych polskich środowisk naukowych oraz przez nawiązanie kontaktów z naukowcami zagranicznymi tej miary co Y. Congar czy K. Rahner. W latach siedemdziesiątych miały miejsce w życiu ATK dwa niezwykle ważne wydarzenia. W 1973 r. Akademia została przyjęta w poczet pełnoprawnych członków Międzynarodowej Federacji Uniwersytetów Katolickich (FIUC). Dzięki temu wzmogła się współpraca zagraniczna uczelni. W rok później kardynał S. Wyszyński uzyskał w Watykanie uznanie kościelne dla nadawanych w ATK stopni naukowych.

Stale rosła liczba jednostek organizacyjnych i liczba studentów. W roku 1980 powołano Instytut Studiów nad Rodziną. W następnym roku w ATK studiowało 1681 osób, a w dziewięć lat później już 2774 osoby. Czwarty Wydział (Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych) wyodrębniony został z Wydziału Teologicznego w roku 1987 r. W latach dziewięćdziesiątych, gdy znikły bariery stawiane przez władze państwowe liczba studentów zaczęła rosnąć dynamicznie. W roku akademickim 1994/1995 było ich już 4879, a w cztery lata później 8787.

Warto zauważyć, że z tej liczby 3910 osób kształciło się na bezpłatnych studiach stacjonarnych, 4258 na płatnych studiach zaocznych i 619 na podyplomowych. W minionym roku akademickim studiowało w ATK 684 księży (109 na studiach stacjonarnych) oraz 402 zakonnice (ale tylko 11 na studiach dziennych). Interesujące jest to, że 63% studentów to dziewczęta, jak widać następuje wyraźna feminizacja studiujących. Obecnie studiuje tu niemal 9000 osób na 6 wydziałach kształcąc na 10 kierunkach, spośród których szczególnie oblegane są psychologia, prawo, dziennikarstwo i polonistyka.

W ciągu pierwszych 45 lat istnienia Akademia wykształciła 7906 magistrów, promowała 557 doktorów i 152 doktorów habilitowanych.

Dorobek badawczy i potencjał naukowo-dydaktyczny był podstawą do złożenia przez władze uczelni wniosku o podniesienie jej rangi do stopnia uniwersyteckiego. Stało się to w czerwcu 1998r. Do wniosku dołączono dokumentację uzasadniającą taki postulat. Liczyła ona 3000 stron maszynopisu.

Poprzez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Radę Główną Nauki wniosek ten trafił do Rady Ministrów, która wystąpiła do Sejmu z inicjatywą ustawodawczą o utworzenie na bazie Akademii Teologii Katolickiej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Jeszcze w 1972 r. kardynał Stefan Wyszyński, słusznie nazwany Prymasem Tysiąclecia, powiedział w czasie inauguracji roku akademickiego:

Jak matka rozwiązuje dziecko z powijaków, z tak zwanego becika, bo dziecko już wyrosło, tak samo Akademia Teologii Katolickiej mogłaby już doczekać się wyjścia z ciasnych powijaków, w jakich się znajduje.

Dziś w nawiązaniu do tych słów możemy powiedzieć, że bielańska uczelnia z dniem 1 października 1999 r. wkracza w dorosłe życie, życie uniwersyteckie.

Panorama uczelni
Fot. T. K.

Ks. prof. dr Józef Mandziuk w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie jest na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych kierownikiem Katedry Historii Kościoła w Czasach Najnowszych.

Ze wspomnień prof. Romana Trześniowskiego

Moje studia w CIWF-ie

Prof. Roman Trześniowski Fot. M. K.

Po ukończeniu Seminarium Nauczycielskiego w Chełmie Lubelskim w 1930 roku i kilkuletniej pracy w zawodzie nauczyciela, marzyły mi się studia w Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego w Warszawie. Dobrze czułem się w roli nauczyciela wychowania fizycznego. W lutym 1936 roku złożyłem podanie z prośbą o dopuszczenie mnie do egzaminu wstępnego. Poprzedziły go badania lekarskie, a potem odbył się egzamin ustny i pisemny z języka polskiego oraz próby sprawności fizycznej z gimnastyki, lekkiej atletyki, gier zespołowych i pływania. Obawiałem się tego ostatniego sprawdzianu, gdyż bardzo słabo pływałem.

Przed sprawdzianem biegu na 100 metrów do grupki startujących kandydatów na studentów podszedł kapitan Franciszek Herhold, pracownik CIWF i zapytał: Który z panów nazywa się Roman Trześniowski?

Zbladłem i nogi ugięły mi się w kolanach. Zwracając się w ten sposób do kilku kandydatów, oznajmiał im, że mogą przerwać dalsze próby, gdyż dotychczasowe dyskwalifikują ich jako przyszłych studentów. Pomyślałem sobie, że odpadłem jeszcze przed pływaniem. Tymczasem kapitan po chwili przerwy dodał: „Zawiadamian pana, że jest pan przyjęty na osobiste życzenie dyrektora uczelni, pułkownika doktora Zygmunta Gilewicza". Znacznie później dowiedziałem się, że dyrektor Gilewicz najwyżej ze wszystkich prac pisemnych ocenił moją - o miejscu i roli jednostki w życiu społeczeństwa. I miał podobno powiedzieć: „muszę mieć tego chłopca w uczelni".

Inauguracja roku 1936/37 miała miejsce 1 października. Otrzymałem dwuosobowy pokój z Walerym Gostomskim, tak jak ja nauczycielem, pochodzącym z Kaszub, z Kościerzyny. Pokój był idealnie czysty, umeblowany dwoma tapczanami przykrytymi kilimami łowickimi, szafami, stołem, krzesłami. Męski dom akademicki mieścił się w budynku obecnie zajmowanym przez Katedrę Rekreacji Ruchowej i Turystyki oraz Katedrę Teorii i Metodyki WF.

Zajęcia rozpoczynały się o godz. 8.00 rano.O 7.55 informowała o tym wszystkich syrena z wieży ciśnień. Do każdych zajęć ustawialiśmy się w dwuszeregu. Starosta grupy meldował o obecnych i nieobecnych. Wykładowców witaliśmy powstawaniem z miejsc. Starosta grupy składał mu meldunek i dopiero po nim zajmowaliśmy miejsca.

Ponieważ uczelnia podlegała Ministerstwu Spraw Wojskowych, obowiązywała w niej dyscyplina wojskowa. Musieliśmy obowiązkowo uczestniczyć we wszystkich zajęciach i przestrzegać regulaminu, a szczególnie godnego zachowania. Poza uczelnią wyróżnialiśmy się wśród studentów czapkami z napisem CIWF.

Studenci nie otrzymywali stypendiów. Jedynie jednej osobie, w grupie męskiej i żeńskiej, przyznawano tak zwane stypendium żywieniowe. Na drugim roku otrzymałem takie stypendium. Dzieliłem się nim z kolegą, Edmundem Gurdą, który był w jeszcze gorszej sytuacji materialnej ode mnie.

Wielką wagę władze uczelni przywiązywały do wakacyjnych obozów pływacko-żeglarskich, które organizowano w Bracławiu na Wileńszczyźnie, dla mężczyzn nad jeziorem Dryświaty a dla kobiet nad jeziorem Dryświaty. Stałym punktem programu obozowego były wspaniałe ogniska z programem kulturalnym. Konferansjerem był Stefan Dmochowski, przystojny blondyn, ujmujący wszystkich wdziękiem i kulturą słowa. Stefan zginął w bitwie pod Monte Cassino.

Ogniska odbywały się również na terenie uczelni w maju i w czerwcu, po zakończeniu roku akademickiego. W programie imprez, którym patronowała studencka organizacja Bratnia Pomoc, tzw. Bratniak, ujawniało się wiele talentów artystycznych, tancerzy, piosenkarzy, satyryków. Ogniska organizowano na istniejącym do dzisiaj, specjalnie przygotowanym terenie za żeńskim domem akademickim. Przygotowywały nas doskonale do zawodu wychowawcy fizycznego. Pamiętam piękną, kruczowłosą piosenkarkę i tancerkę Aidę, Jugosłowiankę, która później wyjechała z mężem, Polakiem, do Stanów Zjednoczonych. Będąc po wojnie dziekanem AWF, chciałem przywrócić tradycje tamtych ognisk, ale mi się to nie udało. Zaproponowałem udział w nich Maryli Rodowicz, piosenkarce, która była studentką naszej uczelni. Nic z tego nie wyszło, inne czasy.

W pamięci pozostała mi piosenka o rozstaniu z uczelnią, ułożona przez któregoś ze studentów, a może studentkę, która kończyła się zwrotką:

Czekają was troski, kłopoty co dzień,
A życie tu, w CIWF-ie minęło jak sen!
Żegnajcie więc, żegnajcie,
Szczęścia i zdrowia życzymy wam!

Po ulewnym deszczu ktoś ułożył piosenkę, bardzo popularną, z której zapamiętałem po 60 latach tylko czterowiersz:

Deszcz pada, to nam bardzo odpowiada.
CIWF, CIWF, nasz kochany CIWF!

Deszcz leje, cały CIWF się z tego śmieje.
CIWF, CIWF, nasz kochany CIWF.

Z perspektywy moich 90 lat wydaje mi się, że życie studiującej młodzieży w CIWF-ie było bogatsze niż dzisiejszej, może dlatego, że było nas mniej. Nasze kontakty z kadrą nauczającą były niemal partnerskie, koleżeńskie, z zachowanym niezbędnym dystansem i okazywanym szacunkiem. Był to najpiękniejszy okres mego życia.

(Opr.m)

Fot. M. Godlewska

Sklepik Bratniaka

W CIWF-ie działała, podobnie jak na innych uczelniach polskich w okresie międzywojennym, organizacja studencka Bratnia Pomoc, tzw. Bratniak. Miała ona charakter organizacji społeczno-kulturalnej. Prof. Roman Trześniowski, będąc studentem pierwszego roku, zorganizował w CIWF-ie sklep sportowy Bratniej Pomocy. Wspomina.

- W holu, przy głównym wejściu, niewielki sklepik sportowy prowadzili kupcy z Nalewek. Zwróciłem się do kolegi Wacława Pietraszkiewicza, prezesa Bratniej Pomocy, z propozycją założenia naszej, studenckiej spółdzielni. Po uzyskaniu zgody pożyczyłem od dyrektora administracyjnego Stefana Stokłosińskiego 300 złotych i rozpocząłem organizację sklepiku.

Po ulgowej cenie, niższej od detalicznej, ale nieco wyższej od hurtowej, brałem ubrania i obuwie sportowe od Wacława Małka, właściciela sklepu „Dysk" przy ul. Złotej 14. Rozkładałem je w holu i z niewielkim zyskiem sprzedawałem. Któregoś dnia, gdy wychodziłem ze sklepu Małka, podszedł do mnie młody Żydek i zaproponował, że za 50 groszy wskaże mi miejsce na Nalewkach, gdzie właściciel „Dysku" zaopatruje się hurtowo w artykuły sportowe. Znalazłem źródło bardzo tanich produktów. Sklepik w holu uczelni prowadzony przez kupców z Nalewek nie wytrzymał konkurencji cenowej i wyprowadził się. Zajęliśmy ich miejsce.

Spółdzielnia rozwijała się szybko. Nawiązaliśmy bezpośrednie kontakty z wytwórcami nart w Krzemieńcu, skarpet wełnianych w Siemianowicach, obuwia sportowego i narciarskiego w Wilnie itd. Zygmunt Żywirski, absolwent naszej uczelni, dostarczał nam rakiety i piłki tenisowe z fabryki sprzętu sportowego „Frema". Wszystko w cenach hurtowych.

Prowadziłem sklepik do ukończenia przeze mnie studiów, do połowy 1939 roku. Dochody osiągnięte w nim wyniosły 10 tysięcy złotych. Dla zobrazowania jaka to była suma, powiem, że domek jednorodzinny na Bielanach kosztował wtedy 25 tysięcy złotych.

Niemcy po wkroczeniu do Warszawy zajęli budynki CIWF-u wraz z całym wyposażeniem, w tym również sklepik.

***

Tyle nestor bielańskich naukowców. W latach PRL-u nie dopuszczono do reaktywowania Bratniej Pomocy, a po roku 1990 nikt nie podjął nawet próby powołania Bratniaka. Obecnie istnieje w AWF sklepik sportowy „Awuesiak" prowadzony przez ajenta. Sprzedaje dresy, kostiumy kąpielowe, koszulki, w niewielkim wyborze i w cenach nie różniących się poziomem od oferowanych w sklepach sportowych w mieście.

(m)

Wydział Kultury Urzędu Gminy Warszawa-Bielany

serdecznie zaprasza
na imprezy sportowe organizowane w ramach obchodów
81. rocznicy odzyskania niepodległości Polski.

- **6 listopada,** na terenie Akademii Wychowania Fizycznego przy ul. Marymonckiej 34 - **zawody taekwondo;**
- **11 listopada,** o godz. 10.00 w Szkole Podstawowej nr 273 przy ul. Balcerzaka 1 - **turniej tenisa stołowego** dla dzieci i młodzieży;
- **11 listopada,** o godz. 11.00 w Bielańskim Ośrodku Kultury przy ul. Goldoniego 1 - **otwarty turniej brydżowy par;**
- **13 listopada,** o godz. 10.00 w Zespole Szkół nr 1 przy ul. Staffa 3/5 - **turniej szachowy** dla dzieci i młodzieży;
- **14 listopada,** o godz. 11.00 na strzelnicy Związkowego Klubu Sportowego przy ul. Marymonckiej 42 - **rodzinne zawody strzeleckie.**

Wszelkich informacji o terminach zgłoszeń i warunkach uczestnictwa udzielają pracownicy Wydziału Kultury, ul. Lipińska 2, tel. 669-01-78.

Drzwi naszej uczelni są otwarte dla wszystkich

Z księdzem prof. dr. hab. Waldemarem Chrostowskim, prorektorem UKSW do spraw studenckich rozmawia Michał Zieliński

Jak ksiądz profesor zareagował na fakt przegłosowania przez Sejm ustawy o utworzeniu nowego uniwersytetu?

Myślę, że w reakcji każdego z nas odzwierciedla się reakcja wszystkich, czyli ogromna radość. Jest ona wielka nie tylko z powodów subiektywnych, ponieważ personel, wykładowcy i studenci Akademii Teologii Katolickiej stają się Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego, lecz i z innego względu – bardziej obiektywnego: oto w Warszawie powstał drugi uniwersytet. A przecież miasto około dwumilionowe w pełni na to zasługuje. Profil naszego uniwersytetu jest katolicki. Aczkolwiek ta formuła nie pojawia się w nazwie uczelni, jednak zakłada się, że taka właśnie ona będzie. Stanowi to dla nas ogromne wyzwanie i zobowiązanie. W okresie prac przygotowawczych do utworzenia nowego uniwersytetu było wiadomo, że będzie on nosił nazwę Kardynała Stefana Wyszyńskiego. To ogromny hołd wobec Prymasa Tysiąclecia i jednocześnie upamiętnienie osoby, która z wielu względów w pełni na to zasługuje. Myślę, że to wszystko składa się na wielką satysfakcję, także dlatego, że transformacja odbywa się za pontyfikatu Jana Pawła II i na przełomie tysiącleci. Jest więc szansa, żeby na progu trzeciego tysiąclecia powstała nowa jakość życia akademickiego.

ATK była uczelnią państwową i kościelną. UKSW będzie uczelnią państwową. Czy oznacza to, że Kościół nie będzie już sprawował pieczy nad uniwersytetem?

W ramach nowego uniwersytetu są trzy wydziały, które obok nadzoru państwowego podlegają pieczy Kościoła. Kardynał Józef Glemp, który do tej pory sprawował funkcję Wielkiego Kanclerza Akademii Teologii Katolickiej, pozostaje Kanclerzem tych trzech wydziałów mających podległość kościelną. Są to wydziały: teologiczny, filozoficzny oraz prawa kanonicznego. Podległość kościelna w tych trzech wypadkach jest oczywista. Pozostałe wydziały, które mamy, tj.: nauk historycznych i społecznych oraz prawa i humanistyczny takiej podległości nie potrzebują. Nie uprawiane są tam dyscypliny - w ścisłym tego słowa znaczeniu - teologiczne i kościelne. To jest ta zasadnicza zmiana. W nazwie uczelni nie mogło pojawić się określenie ,,katolicki", bo państwo - w obecnym systemie politycznym i społecznym - nie może utrzymywać uczelni wyznaniowej.

W takim razie czy drzwi uczelni będą otwarte także dla studentów innych wyznań, nie tylko dla katolików?

Tak, oczywiście. Drzwi naszej uczelni są otwarte dla studentów i profesorów innych wyznań. Ale w szczególny sposób trzeba troszczyć się o to, aby na wydziałach kościelnych była sytuacja przejrzysta i aby cała uczelnia odzwierciedlała profil katolicki, bo w takim duchu powstała i takie cele ma spełniać.

Panuje utarta opinia, że ATK jest uczelnią dla księży i sióstr zakonnych. Jakie zdanie na temat naszej uczelni ma ksiądz profesor?

Nie wiem, kto, gdzie i po co uciera tego rodzaju opinie. Powszechnie wiadomo, że studiujący u nas księża i siostry zakonne stanowią niewielki odsetek ogółu studentów. Każdy, kto zna profil ATK, doskonale o tym wiedział. Pamiętać musimy, że tam gdzie w grę wchodzi teologia i dyscypliny pokrewne, odsetek duchownych jest ze zrozumiałych powodów większy. Natomiast powstanie nowych wydziałów spowoduje, że proporcje te jeszcze bardziej się zmienią na korzyść świeckich. Myślę, że rzeczywistość i przyszłość uniwersytetu usunie i prostuje wszelkie stereotypy.

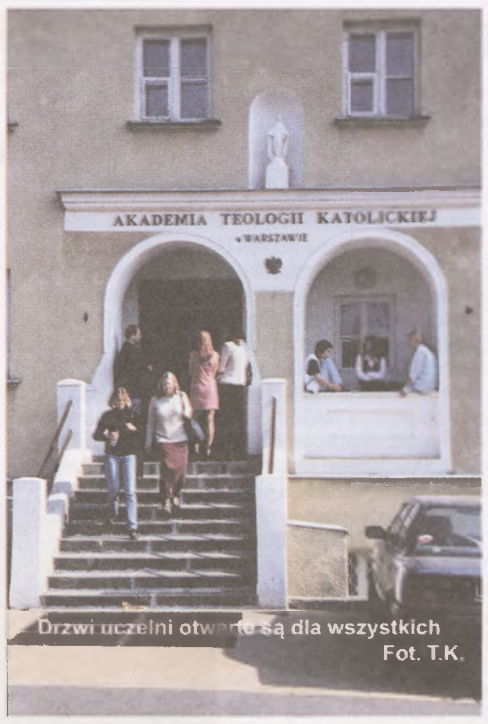

Drzwi uczelni otwarte są dla wszystkich Fot. T.K.

W roku 1994 utworzono Instytut Dialogu Katolicko - Judaistycznego, na czele którego stoi ksiądz profesor. Jaki był cel założenia Instytutu?

W obecnej strukturze UKSW nie jest to już dłużej Instytut. Na posiedzeniu Rady Rektorskiej zdecydowano, że jest to Zakład Studiów i Dialogu Katolicko - Judaistycznego. Cele jednak pozostają te same, tzn. poznawanie i promowanie szacunku dla religii żydowskiej oraz podejmowanie teoretycznych i praktycznych zagadnień dialogu katolicko - judaistycznego. Chodzi przede wszystkim o dialog religijny i teologiczny. Dużym dokonaniem Instytutu - obecnie Zakładu – są coroczne sympozja i publikacje, których ukazało się sporo, a także wydawanie biuletynu informacyjnego o nazwie ,,Maqom". Dzięki temu nasza uczelnia ma już swoje stałe miejsce w krajobrazie dialogu między religijnego.

Bardzo dziękuję za rozmowę.

Cieszymy się z powstania nowego uniwersytetu

Z rektorem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej (ChAT), abp. prof. dr. hab. Jeremiaszem Anchimiukiem rozmawia Barbara Szczutowska

ChAT oraz ATK - obecnie Uniwersytet kard. St. Wyszyńskiego, są „rówieśnikami" - obie uczelnie powstały w latach 50. Chrześcijańska Akademia Teologiczna jest wyższą ekumeniczną uczelnią teologiczną, w której studiują przedstawiciele kościołów chrześcijańskich - prawosławnego, ewangelickiego oraz starokatolickiego. UKSW także oferuje studia teologiczne, jednak teologia proponowana w obu przypadkach dotyczy różnych tradycji chrześcijaństwa. Czy te różnice oznaczały w historii jakąś nieufność, czy też istnieje współpraca między uczelniami?

Rzeczywiście, ChAT i UKSW łączą wspólne początki, ponieważ obie uczelnie powstały z wyłączenia wydziałów teologicznych z Uniwersytetu Warszawskiego w 1954 r. Oczywiście, że są różnice w poglądach teologicznych, w nauczaniu kościelnym, jednak - i UKSW, i ChAT nauczyły się współpracować i pomagać sobie wzajemnie, mimo tych różnic.

W tych murach jest ciasno i tłok, ale jest tu fajnie Fot. T.K.

Zatem, na czym polega ta współpraca?

Polega ona przede wszystkim na wspólnym organizowaniu sympozjów poświęconych tematom, które są interesujące dla wszystkich chrześcijan - i katolików, i prawosławnych, i protestantów. Ważna jest także wymiana naukowa pracowników obu uczelni. Oczywiście - różnice teologiczne nie zniknęły, ale sądzę, że najważniejszą rzeczą jest doświadczenie, że współpraca jest możliwa. Myślę, że to współdziałanie można określić jako realizację ewangelicznego przykazania miłości drugiego człowieka.

Czy to dobrze, że uczelnia o profilu teologicznym stała się uniwersytetem?

Tak, zresztą już od początków istnienia, ATK było uczelnią wszechstronną - o czym świadczy fakt, że niemalże od początku istniały tu różne wydziały. I sądzę, że ta wszechstronność w sposób naturalny doprowadziła do utworzenia uniwersytetu. Podsumowując, cieszymy się, że powstał UKSW.

Na UKSW, wśród wielu innych specjalności, kształci się również katechetów. Wiem, że na ChAT w tym samym celu działają Wyższe Studia Zawodowe. Czy mógłby ksiądz rektor coś na ten temat powiedzieć?

Po wprowadzeniu lekcji religii do szkół było jasne, że trzeba odpowiedzieć na nowe zapotrzebowanie życia kościelnego. Jeżeli praca z dziećmi ma być skuteczna, musi być profesjonalna. Dlatego trzeba, by katecheci byli dobrze wykształceni.

Wracając do tematu UKSW, czego życzy ksiądz biskup nowemu uniwersytetowi?

Przede wszystkim, błogosławieństwa Bożego i wytrwałości w wierze, wierności Ewangelii, a także sukcesów w pracy naukowej. Życzę również, by nasze kontakty rozwijały się tak dobrze, jak dotychczas.

JM Rektor Uniwersytetu Warszawskiego prof. dr hab. Piotr Węgleński

Decyzja o powołaniu w miejsce stołecznej ATK Uniwersytetu nazwanego imieniem wielkiego Polaka nastąpiła po długiej, merytorycznej dyskusji na forum najpierw Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, a następnie Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Uniwersytet Warszawski, jako jeden z recenzentów wniosku w pełni poparł starania władz Akademii Teologii Katolickiej. Nasze uczelnie mają wspólną historię i łączą je wieloletnie kontakty. Pracownicy i studenci Uniwersytetu Warszawskiego od wielu lat współpracowali ze swoimi kolegami z Akademii Teologicznej w Warszawie.

Warszawa jest miastem, w którym jest miejsce dla wielu różnorodnych szkół wyższych - liczba uczelni i studentów świadczy o pozycji miasta, jako prawdziwej metropolii.

Mam nadzieję, że profesorowie, nauczyciele i studenci nowego Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego będą kontynuować chlubne tradycje Akademii Teologii Katolickiej. Życzenia te kierujemy u progu nowego Tysiąclecia w imieniu całej społeczności ich starszej siostry - Uniwersytetu Warszawskiego.

Kolumny poświęcone Uniwersytetowi Kardynała Stefana Wyszyńskiego przygotowali jego studenci pod kierunkiem mgr. Huberta Kaczmarskiego, rzecznika prasowego uczelni.

Wieczny odpoczynek

W tym roku nie zrobiliśmy nic - Sylwia Pietrzak z Samorządu Studentów ATK uśmiechem maskuje zmieszanie. Planowaliśmy kilka wystaw, ale odbyły się tylko oficjalne imprezy: otrzęsiny i połowinki. Na szczęście, jeśli ktoś ma potrzebę napisania wiersza, wystąpienia w teatrze lub skomponowania piosenki, nie czeka na pozwolenie z samorządowej komisji kultury. Po prostu to robi.

- Mieliśmy trochę papieru i zszywki. Dziewczyna kolegi udostępniła komputer. Pierwszy numer ukazał się w nakładzie trzydziestu egzemplarzy - wspomina Artur Andrysiak, redaktor naczelny miesięcznika akademickiego „Requiem?".

Te trzydzieści egzemplarzy rozdano podczas sympozjum. Było nudno, więc spotkały się z zainteresowaniem. Tak narodziła się jedna z dwóch uczelnianych gazet. Druga powstała rok później (na Wydziale Filozofii) i od tej pory walczą ze sobą o czytelników. „Requiem?" ukazuje się dzięki pomocy Samorządu Studenckiego, „Galeria" natomiast jest dotowana przez Stowarzyszenie Serc „Kardiogram". Nieregularnik „Galeria" chce dotrzeć przede wszystkim do studentów, którzy zajmują się sztuką. Jest w nim sporo dobrej grafiki i masa złych wierszy. Gazetę ożywiają jednoaktówki i eksperymentalne opowiadania. Jeśli chodzi o stronę wizualną, „Galeria" nie ma sobie równych na ATK.

„Requiem?" jest bardziej wszechstronne. Adresowane do całego środowiska akademickiego, chce doprowadzić do zbliżenia wykładowców i studentów. Pomagają w tym wywiady z profesorami, w których opowiadają oni o zwykłych sprawach - czym się zajmują po zajęciach, na czym byli w kinie, co lubią, a czego nie.

Wielu młodych ludzi traktuje współpracę z gazetą jako darmową praktykę dziennikarską. Uczą się zbierania informacji, pisania reportaży, łamania tekstu. Po każdym numerze z listów oraz od profesjonalnych dziennikarzy dowiadują się, co zrobili źle.

Ewa Żukowska - dyżurna felietonistka - uważa, że pierwszym obowiązkiem gazety jest obrona studentów. Służą temu artykuły interwencyjne, zwracające uwagę na nie takie zachowanie pań w dziekanacie, zawyżone ceny skryptów czy niedojrzałość posłów studenckiego parlamentu.

Redaktorzy miesięcznika nie stronią również od liryki. Jedną ze stałych rubryk jest „Pakamera poezji", w której debiutują uzdolnieni studenci. Do publikacji swoich utworów dali się nawet namówić duszpasterz akademicki ATK ks. Tomasz Stępień oraz ks. Jan Sochoń (skądinąd uznany poeta). Najwięcej listów przyszło do redakcji po ukazaniu się mrocznych wierszy Pauliny Wanago. Czy bezpodstawnie, oceńcie sami.

Sztylet lukrowany
Nie martw się, życie jest piękne!
Piękne dla cierpiących,
Cierpiące dla cierpiących.
Cierpieniem cierpiącym.
Jest pięknem cierpiącym.
Cierpieniem cierpiących.
Cierpiący cierpią
Cierpieniem cierpiąc
Życie jest piękne,
Cierpieniem aż ścierpnąć.

Artur Andrysiak stoi twarzą do szklanej gabloty. Przygotowuje wystawę wakacyjnych zdjęć, nad którą „Requiem?" obejmie patronat medialny. Jego głowa skrzy pomysłami. W tym roku chce założyć także Klub Globtroterów oraz uczelnianą spółdzielnię pracy.

- Marzymy o wiecznym odpoczynku (requiem aeternam) - mówi. - Ale jeszcze dużo zostało do zrobienia.

Rafał L. Trzciński

Rafał L. Trzciński jest studentem IV roku TSSP i redaktorem gazety studentów Wydz. Teolog. „Requiem"

•

Marcin Garbolewski:

Od początku szkoły średniej myślałem o wybraniu się po maturze na Politechnikę Warszawską. W klasie maturalnej zacząłem intensywnie przygotowywać się do egzaminów z fizyki i matematyki. Przedmioty ścisłe nigdy nie sprawiały mi kłopotu, ale zdawałem sobie sprawę z wysokiego stopnia trudności egzaminów wstępnych i liczby kandydatów na poszczególne wydziały tej uczelni. Dlatego, niemal w ostatniej chwili, złożyłem papiery na ATK. Dostałem się na teologię środków społecznego przekazu. Kilka dni potem dowiedziałem się, że zostałem przyjęty na swój wymarzony kierunek na Politechnice.

Porównałem plany zajęć obu uczelni i okazało się, że przedmioty teologiczne pociągają mnie bardziej niż wykresy matematyczne. W ciągu jednego dnia zdecydowałem się zrezygnować z nauki przedmiotów ścisłych i tytułu inżyniera na konto wiedzy humanistycznej i teologicznej. Nie żałuję swojej decyzji, choć tak bardzo dziwiła ona wiele osób. Zdaję sobie sprawę z tego, że plany Boga, które spełniają się w moim życiu wcale nie muszą być zrozumiałe dla innych.

Karol Piekutowski:

Jestem studentem II roku filologii polskiej. Przeniosłem się tutaj z Uniwersytetu Białostockiego. Co mnie skłoniło? Przede wszystkim jest to uczelnia katolicka, po drugie Warszawa jest miastem o większych perspektywach niż mój rodzinny Białystok. Po ukończeniu UKSW nie będę musiał pracować jako nauczyciel języka polskiego. Moim marzeniem jest praca w mediach, jak chociażby Radio Plus czy Radio Maryja.

Aneta Mikulska:

*

Szukam Ciebie
Wysyłam dwie garście
Oczu na niebo

...myślisz, że to tylko
gwiazdy...

*

Chciałabym, aby
trawa
w moim ogrodzie
miała kolor Twoich oczu

*

opowiadam Ci o moim
życiu
udajesz że słuchasz
udaję że żyję

*

Parasolki
zmokły już
od moich łez

Program wydarzeń

kulturalnych i sportowych w Gminie Warszawa-Bielany

Listopad 1999 r.

IMPREZY CYKLICZNE

9 XI wtorek godz. 19.00	***„Kawiarnia Bardów"*** BOK
13 XI sobota godz. 18.00	***Wieczorek artystyczny w „Saloniku Hanny Rek"*** BOK
17 XI środa godz. 18.00	***„Ogólnopolski Salon Karykatury i Satyry"*** BOK
27 XI sobota godz. 12.00	***Złote Gody bielańskich par małżeńskich*** BOK
27 XI sobota godz. 18.00	***Wieczór Andrzejkowy w „Saloniku Hanny Rek"*** BOK
28 XI niedz. godz. 12.00	***„Dwie godziny dla rodziny"*** BOK
16 XI wtorek godz. 10.00 i 11.00	***„Patroni naszych ulic - Królowa Jadwiga"*** Pogadanka historyczna prof. Krystyny Kołodziejskiej BOK

UROCZYSTOŚCI PATRIOTYCZNE

11XI	***Uroczystość z okazji 81. Rocznicy Odzyskania Niepodległości Polski*** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego, ul. Marymoncka 34

WYSTAWY

1-5 XI piątek	***Wystawa rysunków Ewy Krukowskiej-Kowalczyk i korzenioplastyki Stanisława Białasa*** BOK
1-10 XI środa	***Wystawa Rudolfa Gołębiowskiego*** BOK
1-15 XI codziennie 15.00-19.00	***„Chopin i jego twórczość"*** Impresje malarskie młodzieży z Gimnazjum nr 3 i SP nr 106, Klub „Chomiczówka"
1-30 XI	***„Tu serce Polski! Tu mówi Warszawa!"*** Wystawa prac laureatów Warszawskiego Konkursu Plastyczno-Historycznego dla dzieci i młodzieży. Muzeum Niepodległości, al. Solidarności 62
1-30 XI codziennie 10.00-17.00	***Impresje Chopinowskie*** Wystawa plastyczna MDK „Bielany", sala widowiskowa
6 XI sobota godz. 17.00	***Otwarcie Wystawy „Przegląd twórczości Tadeusza Wyrzykowskiego-malarstwo, rzeźba, fotogramy małej architektury"*** Wystawa będzie czynna w każdą niedzielę w godz. 8.30-15.00 do końca miesiąca. Sala Akademicka kościoła pw. św. Zygmunta, pl. Konfederacji 55
15 XI poniedziałek godz. 18.30	***Mazowsze - woda"*** Otwarcie wystawy Związku Polskich Fotografików Przyrodniczych. Wystawa będzie czynna do końca miesiąca - BOK
18 XI czwartek godz. 17.00	***„Ziarenko"*** Wystawa podsumowująca X-lecie chóru „Ziarenko" Klub „Chomiczówka"
do 18 X	***„Powstanie Warszawskie w 55. rocznicę"*** Biblioteka
22 XI poniedziałek godz. 13.00	***„Dom Polski"*** Otwarcie wystawy poświęconej tradycjom polskim połączone z wręczeniem nagród zwycięzcom konkursu „Przewodnik po Bielanach - wspólnym dziełem". Biblioteka

SPOTKANIA TEATRALNE

10 XI środa godz. 13.00	***„Wiatr w gałęziach drzew..."*** Inscenizacja do muzyki Fryderyka Chopina w wykonaniu teatru dziecięcego MDK „Bielany" MDK „Bielany"
26 XI piątek godz. 11.00	***„Królewna Śnieżka"*** Spektakl teatralny dla dzieci MDK „Bielany"

KONCERTY

14 XI niedziela godz. 20.00	***„Wieczory Muzyczne" Koncert Muzyki Polskiej*** W programie: Chopin, Górecki, Lutosławski, Panufnik. Kościół pw. św. Zygmunta, pl. Konfederacji 55
14 XI niedziela godz. 18.00	***„Festiwal Muzyki Kameralnej na Bielanach" Kwartet Smyczkowy „Canon"*** Kościół pw. Św. Jozafata, ul. Powązkowska 90/57

SPOTKANIA KLUBOWE

9 XI wtorek godz. 14.00	***Spotkanie Rady Programowej Seniorów*** BOK
8,15,22,29 XI poniedziałek godz. 14.00	***Klub Seniora - koło nr 13*** BOK
6,13,20,27 XI soboty 10.00-15.00	***Klub Seniorów Bielańskich*** BOK
15 XI poniedz godz. 18.30	***Klub fotograficzny*** BOK
17 XI środa godz. 13.00	***Spotkanie Bielańskiego Klubu Kombatanta*** Biblioteka
26 XI piątek godz. 18.00	***Klub literacki „Biesiady Piątkowe"*** Sesja debiutantów pod kierunkiem Marty Berowskiej. BOK
29 XI poniedz godz. 18.00	***Grupa Wsparcia*** BOK
30 XI wtorek godz. 18.00	***Klub „Kobieta 2000"*** BOK

SPOTKANIA AUTORSKIE

5 XI piątek godz. 18.00	***Promocja książki Stefana Kłosiewicza „Ptaki święte, przeklęte i inne"*** BOK
18 XI czwartek godz. 18.00	***Salon literacki. Promocja książki Janusza Horodniczego „Zapiski komendanta"*** Fragmenty książki czyta Marian Jonkajtys. Spotkanie prowadzi Andrzej Komorowski BOK
25 XI czwartek godz. 18.00	***Spotkanie z Wojciechem Dworczykiem, autorem książek podróżniczych.*** Biblioteka dla Dorosłych, ul. Reymonta 6

KONKURSY

4 XI czwartek godz. 16.30	***„Chomiczówka widziana oczami dzieci i młodzieży".*** Konkurs plastyczny Klub „Chomiczówka"
18 XI czwartek	***„Calendarium Christianitas 2000"*** Termin składania prac plastycznych na Warszawski Konkurs Plastyczno-Historyczny dla dzieci i młodzieży na kalendarz chrześcijański roku 2000. MDK „Bielany"

IMPREZY PLENEROWE

5 XI piątek godz. 12.00	***„Dzień Ziemniaka"*** Festyn na terenie OPP. W programie między innymi turniej ringo, rowerowy tor przeszkód, konkurs rzeźby w ziemniaku, pieczenie ziemniaków w ognisku.

SPORT

5 XI piątek godz. 17.00	***Turniej Bilardowy dla młodzieży*** Klub „Chomiczówka"
11 XI czwartek	***Turniej Brydża Sportowego z okazji Rocznicy Odzyskania Niepodległości.*** BOK
13,20,27 XI sobota 10.00	***Turniej Brydżowy dla młodzieży i dorosłych*** Klub „Chomiczówka"
20 XI sobota godz. 10.00	***Andrzejkowy Turniej Tenisa Stołowego dla młodzieży.*** MDK „Bielany"
21 XI niedziela	**„Rajd Warszawski"** III część z cyklu „Rajd na raty" organizowanego w celu uczczenia 60. rocznicy walki żołnierza polskiego we wrześniu '39 w obronie Rzeczypospolitej.

„Tu serce Polski ! Tu mówi Warszawa"

wystawa w Muzeum Niepodległości

18 października br. w Muzeum Niepodległości otwarta została pokonkursowa wystawa laureatów Warszawskiego Konkursu Plastyczno-Historycznego dla Dzieci i Młodzieży pt. „Tu serce Polski ! Tu mówi Warszawa !" w 60. rocznicę wybuchu II wojny światowej. Ekspozycja prezentuje prace 32 młodych artystów wykonane na pięć tematów: „Westerplatte - godz. 4.45", „Warszawa od września 1939 do października 1944", „Warszawa - styczeń 1945", „Polski żołnierz w NATO" oraz „Wojna i moja rodzina". Na konkurs nadesłano 481 prac z 27 warszawskich placówek oświatowych i ze SP nr 7 w Otwocku. Wystawa jest pokłosiem konkursu ogłoszonego w maju br. przez Urząd Gminy Warszawa-Bielany, Młodzieżowy Dom Kultury „Bielany" oraz Towarzystwo Miłośników Historii w Warszawie.

Pierwszą nagrodę w konkursie otrzymała Agnieszka Barańska, lat 14 ze SP nr 115 za pracę „Wojna i moja rodzina" i jej nauczycielka pani Barbara Łumińska. W opisie wydarzenia, który towarzyszył pracy, autorka przedstawiła pacyfikację wsi, gdzie mieszkała część jej rodziny oraz tragiczną śmierć jej wujka. II nagrodę otrzymał Robert Banasiak, lat 15 ze SP nr 332. Nauczycielka autora - pani Ewa Nawrot zdobyła również II nagrodę dla nauczyciela. Dla Roberta najciekawszym tematem było przyjęcie Polski w struktury obronne Zachodu. Temperą namalował maszerujące wojsko na pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego, trzymające wielki transparent: „Jesteśmy w NATO". Krewni Aleksandry Hejmanowskiej (III nagroda) zginęli w Oświęcimiu. Czternastoletnia autorka ze SP nr 223 od pani Barbary Żurawek otrzymała wiele nagród rzeczowych, m.in.: materiały malarskie i rysunkowe, albumy, sztalugę oraz dyplom wraz z okolicznościowym medalem, podobnie jak jej poprzednicy. Dwóch pozostałych autorów z bielańskiej SP nr 223 otrzymało wyróżnienia: Karolina Gorzkowska, lat 14 za realizację tematu „Wojna i moja rodzina", Wojciech Nowicki, lat 11 za temat „Warszawa od września 1939 do października 1944" (ich nauczycielka plastyki pani Barbara Żurawek otrzymała dwa wyróżnienia !) oraz Joanna Stryjewska, lat 14 ze SP nr 289 im. Henryka Sienkiewicza za pracę na ten sam temat, powstałą pod kierunkiem pani Elżbiety Kopyt.

Dwie regulaminowe nagrody przyznali fundatorzy. Nagrodę dyrektora Młodzieżowego Domu Kultury „Bielany" Marii Grudzieńskiej z rąk fundatorki otrzymała Iga Wasiak, lat 13 (temat „Warszawa - styczeń 1945") ze SP nr 5 im. A. B. Dobrowolskiego ukazująca, samotność małego dziecka w czasie okupacji. Piętnastoletnia Zofia Kisiel z pracowni Ewy Rakoczy w Pałacu Młodzieży przedstawiła w swej odważnie malowanej pasteli olejnej, zespół pracowników prof. St. Lorentza wynoszących z palącego się Zamku Królewskiego bezcenne dzieła sztuki. Autorka dostała nagrodę komisarza wystawy Jana K. Mudryka-Wiślickiego. Towarzystwo Miłośników Historii w Warszawie przyznało nagrodę ufundowaną przez rodzeństwo Marię i Wojciecha Wiśniewskich 14-letniej Katarzynie Guzowskiej z bielańskiej SP nr 162 oraz jej nauczycielce plastyki pani Edycie Zglińskiej. Dziewczynka namalowała niedzielny jarmark w Tomaszowie Lubelskim 1 września 1939 roku i nalot niemieckich bombowców na całkowicie zaskoczonych mieszkańców miasteczka. Nagrody główne, które przypadły utalentowanym młodym artystom, a także ich artystycznym opiekunom wręczała naczelnik Wydziału Kultury Urzędu Gminy Warszawa-Bielany pani Wanda Górska. Pozostałym dwudziestu trzem uczestnikom warszawskiego konkursu przyznano dyplomy uczestnictwa, bloki i pastele do rysowania i albumy monograficzne o malarzach.

Dyrektor MDK „Bielany " Maria Grudzieńska wręcza nagrody Robertowi Banasiakowi, uczniowi Ewy Nawrot z SP nr 332

Fot. Władysław Zawadzki

Członkowie jury pod przewodnictwem artysty plastyka pana Mikołaja Maleszy stwierdzili podczas oficjalnego ogłaszania wyników konkursu, że przeżycia i wydarzenia, których uczestnikami byli Polacy podczas II wojny światowej ponownie poruszyły struny pamięci, które mamy obowiązek utrwalać i przekazywać przyszłym pokoleniom, niezależnie od okrągłych rocznic. Nauczycielkom popularyzującym historię zostały wręczone dyplomy z rąk dyrektora MDK „Bielany" pani Marii Grudzieńskiej. Dyplomy otrzymały: Aleksandra Bury ze SP nr 5 im. A.B. Dobrowolskiego, Lidia Sitek ze SP nr 7 im. Olofa Palmego z Otwocka, Barbara Kozakiewicz ze SP nr 130 im. Tadeusza Kościuszki, Janina Biela ze SP nr 142 im. I Pułku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa", Julita Krygier z Gimnazjum nr 2, Grażyna Piasecka-Breitenwald z XCIV LO, Ewa Rakoczy, Hanna Stefańska oraz Bożena Szynkielewska z Pałacu Młodzieży.

Otwierając wystawę, komisarz wystawy na zakończenie uroczystości przypomniał słowa Jana Pawła II z 9 czerwca 1991 r.: „(...) Polska nie tylko wróciła na mapę Europy od 1918 roku. Polacy również przyłożyli rękę do uwolnienia się Europy od dwóch okrutnych systemów nieludzkiego totalitaryzmu, tak że otwiera się przed narodami naszego kontynentu możliwość budowania wspólnego domu, w którym mieszkają pojednane ze sobą i zaprzyjaźnione społeczeństwa, świadome swej odpowiedzialności za świat w perspektywie trzeciego tysiąclecia".

Wystawa czynna będzie do końca listopada br. w Muzeum Niepodległości, al. Solidarności 62. Tę wystawę warto pokazać młodzieży.

Jan K. Mudryk-Wiślicki

Powstanie Warszawskie w 55. rocznicę

Od 2 sierpnia do 20 października br., w Muzeum Biblioteki Publicznej Gminy Warszawa-Bielany im. Stanisława Staszica przy ul. Duracza 19 czynna była wystawa poświęcona 55. rocznicy Powstania Warszawskiego.

Obok pamiątek i zdjęć historycznych, prezentowanych było 10 dioram, wykonanych przez młodzież w Pracowni Mikromodelarstwa i Historii Wojskowej Zespołu Wolskich Placówek Edukacji Kulturalnej w Warszawie. Praca autorów to nie tylko imponujący efekt zdolności plastycznych, profesjonalizmu, ale także szczegółowej, pogłębionej wiedzy z zakresu topografii miasta i militariów okresu II wojny światowej.

Mikromodele przestrzenne wywierały głębokie wrażenia na zwiedzających. „Ci powstańcy są jak żywi" słyszeliśmy, choć były to charakterystyczne sceny z wydarzeń sierpnia 1944 r., pomniejszone wielokrotnie: ruiny domów, miniatury czołgów, samochodów pancernych, powstańców w wiernie odtworzonych mundurach, walczących, czołgających się, oddział partyzantów wyruszających z Puszczy Kampinowskiej na pomoc walczącej Warszawie.

Nad każdą makietą umieszczono powiększone dokumentalne zdjęcia, które były podstawą do prac modelarskich oraz opis danej sytuacji.

Fot. Marcin Dąbrowski

Oglądaliśmy z niezwykłą precyzją wykonane modele dział niemieckich, burzących do fundamentów Starówkę i Śródmieście, wyrzutni rakietowej, zwanej przez powstańców „szafą" albo „krową" oraz samobieżne działo-moździerz typu „Karl", który ustawiony na obrzeżu ostrzeliwał centrum miasta pociskami burzącymi.

Młodzi modelarze przedstawili też moment odbicia przez harcerski batalion „Zośka" 350 Żydów z obozu przejściowego na „Gęsiówce", zdobycie czołgu niemieckiego oraz samochód pancerny „Kubuś" zmontowany przez powstańców.

Wystawę uzupełniały eksponaty, dokumenty i zdjęcia weterana Powstania Warszawskiego, Zbigniewa Augustyniaka, ps. Fifka, żołnierza Szarych Szeregów z plutonu 227 w II Obwodzie Warszawskim AK (Żoliborz) oraz Tymoteusza Duchowskiego, ps. Motek, także AK „Żywiciel". Dzięki tym pamiątkom, fotografiom, wystawa ożywała jeszcze bardziej. Opaska powstańcza, makieta granatu, fotografia dowódcy Obwodu II płk. Niedzielskiego „Żywiciela", zbiórka batalionu Szarych Szeregów, prezentacja struktury batalionu rewidowanie Polaków na ulicach przez niemieckich żołnierzy, tajne nauczanie – to dokumenty, które budziły duże zainteresowanie wszystkich zwiedzających.

Wystawę zwiedziło 7037 osób, głównie mieszkańców Bielan i Żoliborza, w tym 3604 osoby – to młodzież szkolna (155 grup – głównie starszych klas podstawowych i gimnazjów). Podkreślić tu trzeba bardzo owocną współpracę ze szkołami.

Zainteresowanie wystawą było tak duże, że przedłużyliśmy jej eksponowanie, by przyjąć wszystkich zainteresowanych.

Podczas zwiedzania prowadziliśmy z młodzieżą rozmowy o przebiegu powstania, sytuacji na frontach II wojny światowej, postawie ludności cywilnej, wspierającej powstańców. Młodzież z dumą wypowiadała się o swoich bliskich, uczestnikach powstańczych walk. Jeden z chłopców, którego dziadek-powstaniec zmarł kilka tygodni temu, powiedział: „Muszę dopilnować, żeby na grobie dziadka był napis, że był warszawskim powstańcem".

O zainteresowaniu wystawą świadczy fakt, że po południu, po zajęciach szkolnych, chłopcy spędzali wiele czasu przy dioramach, studiując każdy element zaprezentowanych wydarzeń.

Ta wystawa stała się wzruszającym wspomnieniem dla pamiętających czas wojny i zryw Miasta Niepokornego, dla młodych – była lekcją historii i obywatelskiej refleksji.

A oto niektóre wpisy do księgi pamiątkowej:

„Godne naśladowania przez inne dzielnice jest organizowanie corocznej wystawy w rocznicę Powstania Warszawskiego. Podziękowanie dla scenografa, organizatorów i realizatorów tegorocznej wystawy. Wszak to już 55 lat".

„Naszym obowiązkiem jest pamiętać o wielkich czynach powstańców warszawskich. Dziękujemy za tak piękny dowód pamięci".

„Wystawa stanowi piękny wyraz hołdu dla poległych i tych, którzy przeżyli... Jesteśmy wdzięczni organizatorom".

Ewa Starczewska

Seniorzy pożegnali lato

W Bielańskim Centrum Pomocy Społecznej przy ul. Przybyszewskiego 80/82 uroczyście zakończono sezon letniego wypoczynku seniorów.

W tegorocznych wczasach dla seniorów zorganizowanych przez Bielańskie Centrum Pomocy Społecznej i bielański oddział Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej uczestniczyło łącznie około 70 osób. Na terenie Klubu Sportowego „Hutnik" przy ul. Marymonckiej, bo tam właśnie zorganizowano wypoczynek, seniorzy mieli do swojej dyspozycji dużą salę gimnastyczną, kawiarenkę, grill, leżaki. Na miejscu była również wypożyczalnia książek i prasy. Wśród propozycji przygotowanych przez organizatorów znalazły się między innymi: zajęcia sportowo-rekreacyjne, gimnastyka prowadzona przez rehabilitanta, spacery po lesie oraz finansowane przez Urząd Gminy całodniowe wycieczki autokarowe do Nieborowa, Żelazowej Woli i Powsina. Pobyt na wczasach umilały seniorom występy piosenkarzy, iluzjonistów oraz chóru z Dziennego Domu Pomocy Społecznej. Dużym zainteresowaniem cieszyły się również prelekcje prowadzone przez wykładowców Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Podczas spotkania przy słodyczach, herbacie i kawie w BCPS panował prawdziwie letni, ciepły i sympatyczny nastrój. Radosne rozmowy i wspomnienia przeplatały się z piosenkami i wierszami w wykonaniu dzieci z Młodzieżowego Domu Kultury i zespołu z Dziennego Domu Pomocy Społecznej. Wszyscy włączyli się do wspólnego śpiewania i zabawy.

Obecny na spotkaniu wiceprzewodniczący Rady Gminy Warszawa-Bielany pan Andrzej Mazurek złożył seniorom serdeczne życzenia i wyraził podziw dla ich aktywności. Również prezes bielańskiego oddziału PKPS pani Jadwiga Przetacka-Oksiętowicz życzyła wszystkim zebranym, aby w tym samym gronie spotkali się za rok, oczywiście na wczasach dla seniorów.

ASM

Prezent od gminy

Mamy prezent dla małych mieszkańców gminy Warszawa-Bielany. Urząd Gminy postanowił urządzić place zabaw na terenach wskazanych przez radnych i przedstawicieli samorządów mieszkańców.

Wyznaczono następujące miejsca:

1. Osiedle Ruda, ul. Klaudyny 32
2. Osiedle Wrzeciono, teren pomiędzy budynkiem ul. Wrzeciono 28-32
3. Osiedle Wrzeciono, ul. Nocznickiego 15
4. Osiedle Piaski, ul. Kochanowskiego 22
5. Osiedle Placówki, ul. Wólczyńska
6. Osiedle Bielany, ul. Broniewskiego x ul. Perzyńskiego
7. Osiedle Wrzeciono, ul. Szegedyńska 9a
8. Al. Zjednoczenia 34 (teren przy Domu Dziecka)

Na placach tych zostaną zainstalowane: huśtawki, bujaki, zestawy zabawowe składające się z wieży, skałki, trzepaka, zjeżdżalni, urządzenia sportowe i rekreacyjne. Od października br. dzieci na Bielanach będą mogły bawić się na nowych placach zabaw. Zdajemy sobie sprawę z tego, że to nie wyczerpuje potrzeb osiedli i placówek opiekuńczo-wychowawczych. Inwestycję tę traktujemy jednak jako pierwszy krok w kierunku autentycznej troski o każdego mieszkańca.

Zwracamy się z gorącą prośbą do **Wszystkich Mieszkańców i do Was Drogie Dzieci**, abyście przyjęli życzliwie ten miły prezent od swojej gminy, poczuli się współwłaścicielami i gospodarzami tych placów zabaw. Apelujemy także o troskę i szanowanie urządzeń, które mają długo dawać radość dzieciom - głównym ich użytkownikom. Liczymy na współpracę z administracjami osiedlowymi, gospodarzami domów, samorządami mieszkańców w opiekowaniu się wspólnym dobrem.

Dzień Edukacji Narodowej

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej przyznanych zostało 169 nagród burmistrza gminy Warszawa-Bielany dyrektorom i nauczycielom bielańskich placówek oświatowych za szczególne osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze w roku szkolnym 1998/1999.

Nagrody otrzymało:

- 18 dyrektorów szkół podstawowych,
- 4 dyrektorów gimnazjów,
- 3 dyrektorów zespołów szkół,
- 28 dyrektorów przedszkoli,
- 3 dyrektorów placówek wychowania pozaszkolnego,
- 69 nauczycieli szkół,
- 36 nauczycieli przedszkoli,
- 8 nauczycieli placówek wychowania pozaszkolnego.

Wysokość przyznanych nagród kształtowała się w granicach od 1000 do 2400 zł.

Uroczystość wręczenia nagród odbyła się 13 października w przededniu Dnia Edukacji Narodowej w Młodzieżowym Domu Kultury, przy ul. Andersena 4. Poprzedzona była uroczystą Mszą Świętą w intencji bielańskiej oświaty. Mszę Świętą celebrował ks. proboszcz prałat Kazimierz Kalinowski, który w kazaniu podkreślił znaczenie wiary i rozumu w rozumieniu i poznaniu świata.

Poczty sztandarowe podczas uroczystej Mszy św. w Dniu Edukacji Narodowej

Fot. Katarzyna Koc

Bezpieczne Milenium

Niecodzienne widowisko artystyczne odbyło się 18 września br. w Centrum Handlowym Bemowo. Imprezę Bezpieczne Milenium zorganizowały władze gminy Bemowo przy współudziale gmin Bielany i Włochy. Jej celem było propagowanie wśród młodzieży zdrowego i bezpiecznego stylu życia w trzecim tysiącleciu, bez przemocy i używek. Na estradzie występowały zespoły dziecięce z domów i ognisk kultury trzech gmin. Występy artystyczne poprzedzone zostały barwnymi korowodami dzieci zbliżających się z różnych kierunków. Bielański korowód, liczący około 600 dzieci w białych strojach, przybył na Bemowo pierwszy.

- W szkołach bielańskich – powiedziała nam Maria Wiro-Kiro, członek Zarządu Gminy Bielany – impreza poprzedzona została na lekcjach wychowawczych tematami o profilaktyce uzależnień i przemocy. Dziś oprócz dzieci przyszli również rodzice i opiekunowie, dzięki temu ma ona charakter rodzinny.

Drugi przybył na miejsce również liczny korowód z Bemowa, w strojach żółtych, a następnie z Włoch, w strojach niebieskich. Korowody witali z estrady burmistrzowie i przewodniczący Rad trzech gmin.

- Hasłem imprezy – mówił Karol Szadurski, burmistrz Bielan – jest walka z alkoholem, papierosami i narkotykami, czyli tym, co zagraża naszej młodzieży. Mamy sygnały, że wzrasta sprzedaż narkotyków w szkołach. Musimy położyć temu zjawisku tamę. Pragniemy uświadomić młodzieży, jakie zagrożenia niosą ze sobą uzależnienia.

Oprócz występów artystycznych w wykonaniu zespołów dziecięcych zaplanowano na Bemowie tego dnia także występy profesjonalistów, takich jak: Marek Biliński i zespół O.N.A. Dla dzieci organizatorzy przygotowali konkursy. Można było również wejść w rolę policjanta na motocyklu lub przejechać się radiowozem. Od ciekawskich nie mogli opędzić się strażacy, którzy bez przerwy musieli prezentować możliwości akustyczne syreny wozu bojowego ubezpieczającego imprezę.

Na brak zajęć nie narzekali główni organizatorzy akcji: Andrzej Jędrasiak, burmistrz Bemowa i Piotr Zygarski, przewodniczący Rady Bemowa, którzy zajmowali się konferansjerką i zachęcali do zabawy.

- Pomysł tej akcji – powiedział przewodniczący Piotr Zygarski – wziął się z podobnych imprez organizowanych na Zachodzie. W ten sposób nagłaśnia się tam takie plagi od dwudziestu już lat. Ponieważ dotarły one również do Polski, więc my musimy zacząć im przeciwdziałać. Poza tym jest to konsolidacja samorządów gmin Bemowa, Bielan i Włoch. Pokazujemy Warszawie, że w tak ważnych sprawach jak przyszłość dzieci można i trzeba działać wspólnie. Myślę, że jeśli chociaż jedno dziecko zostanie dzięki tej imprezie uratowane, będzie to ogromny sukces.

Bezpieczne Milenium jest imprezą rozpoczynającą kampanię przeciwko używkom. Już niedługo zostanie powtórzona na Bielanach i we Włochach, a następnie być może w innych warszawskich gminach. Chcemy wejść w trzecie tysiąclecie pod hasłem: Nie palimy, nie pijemy, nie używamy!

Jakub Grodzicki

Jak to robią Włosi?

Z Pawłem Sondij, naczelnikiem Wydziału Inwestycji i Gospodarki Komunalnej Urzędu Gminy Warszawa-Bielany, rozmawia Agnieszka Sicińska-Matusiak

- Panie naczelniku, był Pan ostatnio we Włoszech. Jaki był cel Pańskiej podróży?

- Przede wszystkim zapoznanie się z problemami i sposobami radzenia sobie z nimi w dziedzinie gospodarki komunalnej. Głównie interesowały mnie miasta średniej wielkości, podobne do naszej gminy.

- Jakie zatem miasta Pan odwiedził?

- Program podróży obejmował miejscowości prowincji Umbria w środkowych Włoszech. Byłem między innymi w Perugii, liczącej około 150 tysięcy mieszkańców. Jest to mniej więcej tyle samo, co na Bielanach.

- Czy również problemy są podobne?

- Tak. Zaopatrzenie w wodę, energię elektryczną, utylizacja odpadów czy odprowadzanie ścieków to problemy występujące w każdym większym skupisku ludzi. Jednak Włosi, moim zdaniem, potrafią je znacznie lepiej rozwiązywać. W trakcie wizyty brałem udział w spotkaniach z władzami samorządowymi i przedsiębiorcami. Miałem również okazję poznać nowe urządzenia i bardzo ciekawe technologie w dziedzinie gospodarki komunalnej.

W Perugii, o której wcześniej wspomniałem, działa Zrzeszenie Przedsiębiorców Gospodarki Komunalnej. Firmy, świadczące na rzecz miasta usługi komunalne wyłaniane są w drodze przetargu. Jest jednak jeden warunek - przynależność do Zrzeszenia. Daje ono bowiem gwarancje, że są to firmy solidne, sprawdzone i wiarygodne.

Kolejna sprawa to segregacja śmieci. We Włoszech system segregacji funkcjonuje bardzo dobrze. My dopiero się tego uczymy, natomiast tam segregacja jest już prowadzona od wielu lat i to na etapie producenta śmieci, czyli w gospodarstwie domowym. Będąc w Orvieto zwiedziłem bardzo nowoczesną kompostownię. W hali o powierzchni 3000 m^2 przebiega hermetycznie zamknięty proces utylizacji odpadów. Niezwykle ciekawym rozwiązaniem jest sposób odprowadzania gazów z kompostowni, poprzez szczelne kanały zakopane na głębokości około 1,5 metra pod ziemią. Wyprowadzane w ten sposób na zewnątrz hali zanieczyszczone powietrze jest następnie filtrowane przez korzenie drzew iglastych, których flora bakteryjna absorbuje nieprzyjemne zapachy. Technologia jest oparta w całości na pomyśle włoskim, natomiast specjalistyczne urządzenia sprowadzono z Niemiec. Kompostownię prowadzi przedsiębiorstwo, które wygrało przetarg na tę usługę na 30 lat. Taki okres pozwoli firmie zamortyzować zainstalowane urządzenia i maszyny, a po pewnym czasie osiągnąć zyski. Na marginesie dodam, że przerób tej kompostowni to 300 ton odpadów na dobę.

- Ile pieniędzy przeznaczają samorządy we Włoszech na gospodarkę komunalną?

- Generalnie wszystkie miasta, zarówno duże jak i małe, przeznaczają na ten cel około 20% swojego budżetu. Procentowo jest to porównywalne z naszymi wydatkami. Jednak podobne procenty, to nie znaczy, podobne kwoty. Trzeba pamiętać, że Włosi są znacznie bogatsi od nas, a budżety ich miast są dużo większe od polskich. Ciekawostką jest natomiast finansowanie usług komunikacyjnych we Włoszech. Otóż komunikacja miejska jest w 65% dotowana z budżetu państwa, co jest zagwarantowane ustawowo.

- Kto zorganizował Pański wyjazd?

- Organizatorem była Rada Główna Stowarzyszenia Animatorów Kultury. Pragnę dodać, że w grupie osób, które wyjechały byłem jedynym reprezentantem Warszawy.

- Dziękuję za rozmowę.

Alkohol kradnie wolność

Taki tytuł nosi kampania profilaktyczno - edukacyjna, której celem jest przeciwstawienie się ciągle zwiększającym spożyciem alkoholu przez młodzież. Kampanię tę zapoczątkowała Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Kampania skierowana jest do młodzieży w wieku 12 - 18 lat oraz dorosłych - zwłaszcza rodziców, nauczycieli opiekunów, sprzedawców alkoholi i decydentów w lokalnych społecznościach. Według danych zebranych przez Agencję tylko w ciągu ostatniego miesiąca upiło się w Polsce 39 % 15-letnich chłopców i 23 % 15-letnich dziewcząt. Agencja przeszkoliła już tzw. ambasadorów, których celem jest realizacja programu profilaktycznego pod nazwą „Debata szkolna" oraz przygotowanie realizatorów tego programu. Z ramienia naszej gminy takim przeszkolonym ambasadorem została Elżbieta Ziemińska, inspektor w Wydziale Edukacji.

Podczas zajęć: By alkohol nie kradł wolności

Fot. T.K.

14 października br. miało miejsce w Urzędzie Gminie Warszawa - Bielany spotkanie inaugurujące tę kampanię. Udział w nim wzięli członkowie zarządu, panie: Maria Wiro - Kiro i Jolanta Wójcikiewicz, Lech Szczeblewski z Zespołu ds. Porządku i Bezpieczeństwa oraz pedagodzy i psycholodzy bielańskich szkół. Po części wstępnej, przybliżającej program profilaktyki na Bielanach, w części drugiej - warsztatowej E. Ziemińska przygotowywała tzw. animatorów do realizacji programu w ich środowiskach pracy.

W szkoleniu wzięli również udział przedstawiciele policji i straży miejskiej, od których w dużej mierze zależy powodzenie całej kampanii.

T.K.

DRODZY SENIORZY BIELAN

Bielańskie Centrum Pomocy Społecznej,
Wydział Kultury Urzędu Gminy Bielany, Bielański Oddział Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej
serdecznie zapraszają
na uroczystość z okazji Dnia Seniora, która odbędzie się 17 listopada 1999 r. o godz. 15.00
w dolnym kościele p.w. św. Zygmunta.
W programie przewidziany jest koncert estradowy artystów scen warszawskich
Zainteresowanych seniorów prosimy o odbiór bezpłatnych zaproszeń w sekretariacie BCPS
ul. Przybyszewskiego 80/82 w godz. 10.00 - 15.00 od 2 XI 99 do chwili wyczerpania.
Życząc wszelkiej pomyślności w Międzynarodowym Roku Seniora serdecznie zapraszamy !!!

Biuro Rady informuje o listopadowych dyżurach radnych Gminy Warszawa-Bielany

OKRĘG NR I

Nazwisko i Imię radnego	Miejsce dyżuru	Dzień m-ca	Godziny
Karczewski Andrzej	Urząd Gminy, ul. Przybyszewskiego 70/72	10	17.00 - 18.00
Keller Marek	ul. Podczaszyńskiego 29	10,24	15.00 - 18.00
Parys Aleksander	Urząd Gminy, ul. Przybyszewskiego 70/72	9	18.00 - 20.00
Szemińska-Morsakowska Ewa	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	3	18.00 - 20.00
Szyliński Bogdan	Urząd Gminy, ul. Przybyszewskiego 80/82	poniedziałki	15.00 - 16.00
Wójcikiewicz Jolanta	AWS - Bielany, ul. Skalbmierska 13	15	18.30 - 20.00

OKRĘG NR II

Nazwisko i Imię radnego	Miejsce dyżuru	Dzień m-ca	Godziny
Gosiewska Małgorzata	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	10	17.00 - 18.00
Kaniewski Jarosław	Urząd Gminy - pok. 107, ul. Przybyszewskiego 70/72	3	17.00 - 19.00
Markiewicz Stanisław	Urząd Gminy, ul. Lipińska 2	26	18.00 - 19.00
Mazurek Andrzej	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	w ramach dyżuru Przewod. Rady	16.00 - 18.00
Mossakowska Maria	Szkoła Podstawowa nr 293 ul. Kochanowskiego 8	24	18.00 - 19.00
Pery Andrzej	Urząd Gminy -Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	w ramach dyżuru Przewod. Rady	16.00 - 18.00
Włodarczyk Tadeusz	Szkoła Podstawowa nr 187, ul. Staffa 21	25	16.00 - 18.00
Zakrzewska-Maslowska Janina	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	25	17.30 - 18.30

OKRĘG NR III

Nazwisko i Imię radnego	Miejsce dyżuru	Dzień m-ca	Godziny
Bartolik Bogumił -Przewodniczący Klubu AWS	AWS-Bielany, ul. Skalbmierska 13	18	17.00 - 18.30
Chrobot Piotr	AWS-Bielany, ul. Skalbmierska 13	9	17.00 - 18.00
Grochowska Barbara	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	3	18.00 - 20.00
Jamroz Krzysztof	Biuro Zarządu Pasaż Chomiczówka, ul Conrada 15	4, 18	19.00 - 20.00
Maciejewski Waldemar	Gimnazjum nr 3, ul. Conrada 6	8	18.00 - 19.30
Neska Elżbieta	Szkoła Podstawowa nr 106, ul. Conrada 6	8	18.00 - 19.30
Szymański Kazimierz	Szkoła Podstawowa nr 106, ul. Conrada 6	10	17.00 - 18.30
Troszczyńska-Smyczyńska Halina	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	15	16.00 - 18.00
Wiro-Kiro Maria	Urząd Gminy, ul. Lipińska 2	poniedziałki	15.30 - 16.30

OKRĘG NR IV

Nazwisko i Imię radnego	Miejsce dyżuru	Dzień m-ca	Godziny
Balcerzak Elżbieta	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	w ramach dyżuru Przewod. Rady	16.00 - 18.00
	Szkoła Podstawowa nr 77, ul.Samogłoski 9	25	16.00 - 17.00
Czarnecka Anna	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	4, 18	16.00 - 17.00
Dąbrowski Tomasz	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	8, 22	17.30 - 18.30
Lipszyc Jolanta	Szkoła Podstawowa nr 223, ul. Kasprowicza 107	10,24	17.00 - 19.00
Ozimkiewicz Aleksander	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	2	17.00 - 18.00
	ABK, ul. Wrzeciono 38	9, 23	17.00 - 18.00
Piwek Janina	Urząd Gminy - Biuro Rady ul. Przybyszewskiego 70/72	2, 16	17.00 - 18.00
Radowski Andrzej	Szkoła Podstawowa nr 247, ul. Wrzeciono 9	8	17.30 - 19.00
	Szkoła Podstawoaw nr 263, ul. Szegetyńksa 11	15	17.30 - 19.00
	Szkoła Podstawowa nr 273, ul. Balcerzaka 1	22	17.30 - 19.00
Świderski Edmund	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	w ramach dyżuru Przewod. Rady	16.00 - 18.00

OKRĘG NR V

Nazwisko i Imię radnego	Miejsce dyżuru	Dzień m-ca	Godziny
Jurewicz Krystyna	Urząd Gminy - pok. nr 3, ul. Przybyszewskiego 70/72	23	16.00 - 18.00
Kotowski Stefan	AWS - Bielany, ul. Skalbmierska 13	10	18.00 - 20.00
Kropacz Jerzy	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	8, 22	16.00 - 18.00
Królak Jadwiga	Szkoła Podstawowa nr 79, ul. Arkuszowa 202	4, 25	18.00 - 19.00
Szadurski Karol	Urząd Gminy - pok. 108, ul. Przybyszewskiego 70/72	8, 22	18.00 - 19.00
Szerszeń Halina	Bielański Ośrodek Kultury, ul. Goldoniego 1	9, 23	17.00 - 18.00
Zabłocka Magdalena	Urząd Gminy - Biuro Rady, ul. Przybyszewskiego 70/72	15	17.30 - 18.30

Radni klubu SLD pełnią dyżury w drugi wtorek miesiąca w godzinach 16.30 - 18.00 w Urzędzie Gminy Warszawa-Bielany przy ul. Przybyszewskiego 70/72, w pok. nr 3.

Dyżury Radnych Rady m.st. Warszawy w Biurze Rady pok. 113

Joanna Górska - czwarty czwartek miesiąca, godz. 17.30-18.30

Barbara Rossmann - drugi i czwarty czwartek miesiąca godz. 16.00-18.00

Impresje bielańskie

Nasz bielański Staszic

Wiedziałem, że jest wielki – tego nauczyli mnie w szkole. Mógłbym nawet wymienić całą długą listę jego zasług dla kraju, polskiej gospodarki, myśli naukowej i praktycznego działania na polu metalurgii w regionach Kielecczyzny. Zresztą, myślę, że niewiele było dziedzin życia publicznego, w których Stanisław Staszic nie zaznaczyłby swego udziału. Dodajmy od razu – chlubnego...

Ale ja go nie lubiłem! Przyczyna była dość prozaiczna. Kiedy byłem jeszcze mały, kilka razy w tygodniu słyszałem od Matki: - Synku, skocz na rower i przywieź trochę wody w bańce od pana Staszica. – Tak zawsze mówiła, z tą bezceremonialną bezpośredniością, jakby to był tylko patron tego źródełka, bijącego u stóp klasztoru Kamedułów. Woda była rzeczywiście znakomita, mimo że w kranach przed wojną nie było tego śmierdzącego płynu, który cieknie z nich dzisiaj. Ale jeżeli ktoś jest (tak jak cała nasza rodzina) amatorem herbaty, wie, że woda jest równie ważna co gatunek herbaty, którą się do niej wsypuje na zaparzenie.

No więc jechałem, mamrocząc ze złością pod nosem, ale tak, żeby Mama nie słyszała. I jedyną frajdą tej przejażdżki był moment, kiedy już po minięciu klasztoru zjeżdżało się na łeb i szyję do nisko położonego przy szosie źródełka.

Przyznam, że kiedy dzisiaj, spacerując po Lesie Bielańskim, patrzę na ten karkołomny zjazd, zastanawiam się, czy zdobyłbym się teraz na odwagę, by umieścić swe 75-letnie ciało na siodełku i puścić się w dół?!

Jeszcze później, kiedy już w latach okupacji chodziłem do szkoły XX Marianów, prof. Markowski, nasz ukochany pedagog, który nie bał się mimo hitlerowskich zakazów wykładać nam historię Polski, prowadził nas do znajdującego się w pobliżu szkoły grobu księdza Stanisława Staszica, aby tam, przy miejscu wiecznego spoczynku Wielkiego Polaka mówić o nim, o jego działaniach i osiągnięciach.

Zachęcam, odwiedźcie Państwo to miejsce, ale przedtem poczytajcie trochę o jego zasługach, bo kiedy staniecie przy grobie, nie będzie tam prof. Markowskiego, który by Was oświecił i luki w wykształceniu zapełnił.

Zdzisław Sierpiński

Od Redakcji

Stanisław Staszic (1755-1826) – święcenia kapłańskie przyjął w 1778 r. w Poznaniu (obowiązków duchowych nie wykonywał). Uczony (filozof i przyrodnik), pisarz polityczny okresu Sejmu Czteroletniego i okresu porozbiorowego, organizator i mecenas nauk o ziemi, tłumacz. Organizował wyższe szkolnictwo techniczne, kierował Dyrekcją Przemysłu i Kunsztów w Królestwie Kongresowym. W 1819 r. podpisał dekret o wprowadzeniu cenzury. Jego pogrzeb był wielką manifestacją patriotyczną.

Złote gody - 1999

Od dwóch lat Gmina Bielany honoruje małżeństwa, które przeżyły ze sobą 50 lat. Dla nich zawsze pod koniec roku w Bielańskim Ośrodku Kultury organizowana jest uroczystość z piękną oprawą artystyczną. Jubilaci otrzymują od burmistrza Gminy dyplomy.

Dla tegorocznych jubilatów planujemy zorganizowanie imprezy w drugiej połowie października.

Serdecznie zapraszamy wszystkie pary małżeńskie zamieszkałe na Bielanach, które w br. obchodzą złote gody, by zgłaszały swą chęć udziału w uroczystości do Urzędu Gminy Warszawa-Bielany.

W tej sprawie prosimy kontaktować się z Zespołem ds. Społecznych Urzędu Gminy Warszawa-Bielany **(ul. Lipińska 2 pok. 103, tel. 669 01 38, 669 01 89).**

poniedziałek w godz. 10.00 - 18.00,
wtorek, środa, piątek - 8.00 - 16.00,
czwartek - 8.00-18.00.

Otrzymają tam Państwo wszelkie informacje i odpowiedzi na pytania.

Chochlik pod zdjęciem

Dwa zdjęcia w poprzednim numerze „Naszych Bielan" (nr 5) ilustrujące tekst „Doświadczenia sprzed lat" są autorstwa Janusza Marciniaka. Autora za błędny podpis przepraszamy.

Uwaga wandale !

Jednym ze sposobów kontaktowania się władz gminy z mieszkańcami są osiedlowe tablice. Wandale niszczą je regularnie i z premedytacją na dwóch osiedlach, Młocinach i Wrzecionie.

Bielany, od 1994 r. nowa gmina warszawska, odziedziczyły po długoletniej przynależności do Żoliborza cztery zardzewiałe tablice informacyjne. Usunięto je w 1995 r. instalując 11 nowych tablic gminnych i dwanaście samorządowych, administrowanych przez Radę Gminy. Koszt jednej gminnej wyniósł 1 700 zł (brutto), wszystkie razem kosztowały bielańskich podatników, co nie trudno obliczyć, 18 700 zł. W rok później zainstalowano tablice samorządowe. Kosztowały razem trochę więcej od gminnych.

Co roku w budżecie gminy rezerwowane są coraz wyższe kwoty na konserwacje i na nowe tablice gminne i samorządowe, stawiane w miejsce całkowicie zniszczonych przez miejscowych wandali. W ub.r. Rada Gminy przeznaczyła na ten cel ponad 9 tys. zł (na 13 tablic), gmina tyleż samo. W tym roku kwoty te będą, za sprawą wandali, jeszcze wyższe, w sumie przekroczą prawdopodobnie 20 tys. zł.

W połowie br. wydatkowano na konserwację tablic samorządowych 500 zł, gminnych 700 zł. W marcu naprawa całkowicie zniszczonej tablicy na Młocinach kosztowała 1 600 zł. W maju na wyremontowanie dwóch tablic, gminnej i samorządowej na Wrzecionie wydano po 500 zł. W czerwcu chuligani zniszczyli tablicę gminną przy ul. Conrada. Jej naprawa kosztowała 500 zł.

Nowe tablice są coraz droższe. W marcu na zamówienie samorządu mieszkańców „Chomiczówka Zachód" wykonano tablicę informacyjną, która kosztowała 2 200 zł. Od pół roku spoczywa w magazynie gminy, gdyż władze samorządowe nie mogą zdecydować się, w którym miejscu tę tablicę postawić. A może obawiają się, że zostanie zniszczona natychmiast po postawieniu, podobnie jak to ma miejsce na Młocinach.

W nr 5 „Naszych Bielan" opublikowaliśmy, jako ilustrację godnej naśladowania inicjatywy, pierwszej na Bielanach Wspólnoty Mieszkańców przy ul. Marymonckiej 35, dla kontrastu zniszczoną tablicę samorządu mieszkańców Młocin. Zatelefonowała zdenerwowana młocinianka pytając, dlaczego wszyscy, i my także, czepiamy się ciągle Młocin. Dlatego, miła pani, że wspólnie musicie znaleźć jakiś sposób na miejscowych wandali.

Dlaczego wszyscy mieszkańcy Bielan mają ze swych podatków finansować straty wyrządzone przez chuliganów z Młocin i Chomiczówki? A zaoszczędzone każdego roku kilkanaście tysięcy złotych można przeznaczyć na jakiś zbożny cel.

(m)

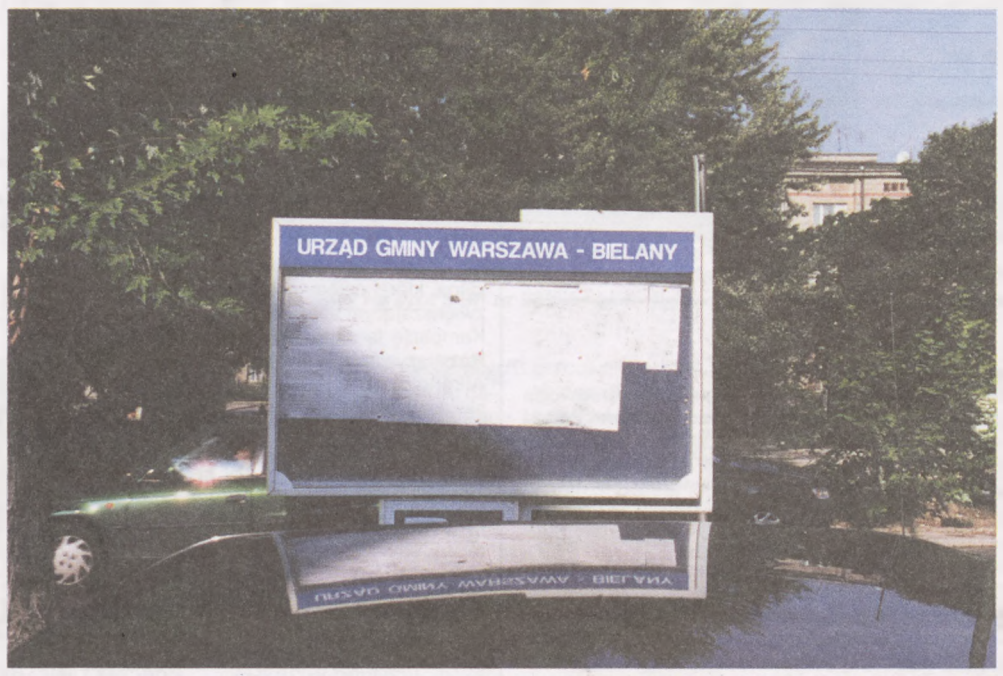

Najlepiej strzeżona tablica przy Urzędzie Gminy, przy ul. Przybyszewskiego 70/72 Fot. M.K.

Normalny policjant

Jadę ulicą Kasprowicza, przede mną samochód policyjny. Zatrzymują nas światła. Otwierają się drzwi samochodu policji, wychyla się umundurowany funkcjonariusz i zrozumiałym gestem pokazuje mi, że nie mam włączonych świateł mijania, które należało włączyć o tej porze roku. Oczywiście czynię to natychmiast i ruszamy dalej. Niby drobna z pozoru sprawa, ale skłania mnie ona do zadumy, bo tak ... Przecież mogłem zapłacić mandat, dostać punkty karne, bo tak grożono kierowcom nie przestrzegającym tego sezonowego przepisu kodeksu drogowego. A tu tylko ten gest, nawet bez legitymowania czy dydaktycznych pouczeń. Ja to zapamiętałem, siedzi mi to w głowie z odczuciem sympatii do nieznanego mi, "ludzkiego" policjanta. Do policji w ogóle, że są już wśród nich "normalni" faceci, którzy nie dybią na ciebie zza płotu, by dopaść i ukarać. Pamiętam ten epizod, będę go pamiętał długo, dłużej niż każdy z zapłaconych mandatów.

T.K.

Bielańskie kapliczki

Jedną z najstarszych na Bielanach jest kapliczka z figurą Chrystusa Frasobliwego przy ul. Wólczyńskiej 23. Zbudowana niegdyś przy drodze wiodącej z Warszawy do wsi Wawrzyszew, stoi dziś w tym samym miejscu, w otoczeniu starych drzew. Według napisu w jej wnętrzu zbudowana została w roku 1857, prawdopodobnie z inicjatywy mieszkańców, proboszcza i właściciela wsi.

Biały czworoboczny budyneczek pod dwuspadowym dachem przypomina w kształcie niewielką świątynię. Frontowa elewacja budowli, skierowana na północ zdobiona jest pilastrami i ornamentem roślinnym. Na tympanonie nad wejściem widnieje napis wyrażający intencję budowy kapliczki:

OD
GŁODU OGNIA I WOJNY
WYBAW NAS PANIE

Wejście do kapliczki zamykane jest składaną do boków kratą, dekorowaną kutymi grocikami, główkami maku i kwiatuszkami. Światło do wnętrza kapliczki wpada też przez umieszczone w bocznych ścianach małe, zakratowane okienka, ozdobione z zewnątrz opaską, zwieńczoną krzyżem.

Wewnątrz kapliczki widoczny jest murowany ołtarz. Na nim, na podstawie w kształcie tabernakulum, stoi figura Chrystusa Frasobliwego.

Budowlę łączy wyraźne podobieństwo formy i dekoracji z przebudowanym w tym samym okresie kościołem parafialnym wsi Wawrzyszew. Możliwe, że był to projekt i wykonanie tego samego projektanta i budowniczego.

Anna Grzebieluch

Kapliczka przy Wólczyńskiej Fot. M.K.

List do Redakcji

Szanowna Redakcjo!

Zwracam się do Szanownej Redakcji, a za Jej łaskawym pośrednictwem do władz naszej gminy, z pewną obserwacją. Otóż ulica Lindego posiada pewną osobliwą cechę. Posiada ją zapewne od samego początku, a zatem od kilkudziesięciu lat. Ulica Lindego zaczyna się od Marymonckiej i biegnie do Kasprowicza. Do skrzyżowania z ulicą Wrzeciono – tu, gdzie ujęcie wody oligoceńskiej – wszystko jest w porządku. Ale dalej, na ostatnim odcinku, ulica Lindego... nie ma chodnika dla pieszych. Drugiej takiej ulicy bez chodnika – nie licząc zupełnych peryferii miasta – nie znam. W rezultacie ludzie do Kasprowicza dochodzą, idąc po jezdni, po trawnikach, przedzierają się wśród krzewów, pod niskimi drzewami i przewracają się na mokrych stromiznach. Czy z tą kilkudziesięcioletnią kompromitacją gminy da się coś zrobić?

Rajski

Odpowiedź Urzędu Gminy

Trudno nie zgodzić się z zawartą w liście opinią mieszkańca gminy, dotyczącą braku rozwiązania komunikacji pieszej przy ul. Lindego, na odcinku od ul. Kasprowicza do ul. Wrzeciono.

Ta kuriozalna sytuacja ze względu na bezpieczeństwo pieszych rzeczywiście powinna być rozwiązana jak najszybciej. Modernizacja ww. odcinka ulicy związana jest jednak z budową przedłużenia ulicy Reymonta do ul. Kasprowicza oraz wykonaniem docelowego węzła komunikacyjnego u zbiegu ulic Reymonta, Kasprowicza i Lindego, którą to inwestycję Zarząd Dróg Miejskich planuje na przełomie 2000 i 2001 roku. Do tego czasu jedynym, niestety, wyjściem z sytuacji jest korzystanie z oddalonego od ulicy o około 15 m osiedlowego ciągu pieszego, który niewątpliwie wydłuża drogę, ale gwarantuje pełne bezpieczeństwo.

Z poważaniem
Naczelnik Wydziału
mgr inż. Paweł Sondij

Przedszkole Montessori

Drodzy Rodzice i wszyscy zainteresowani, którzy dla waszych dzieci chcecie:
- w nauczaniu : rzetelności, wszechstronności i twórczości,
- w wychowaniu: samodzielności i współdziałania, wspierania pełnego rozwoju osobowości i wzrastania w poczuciu swojej wartości,

PRZYJDŹCIE 27 XI 1999 r. między godz. 11.30 a 15.00 na OTWARTE SPOTKANIE, prezentujące osiągnięcia PEDAGOGIKI MONTESSORI, do Przedszkola Montessori, ul. Wrzeciono 12 (wejście klatką schodową, korytarzem w lewo).

Od września 1994 r., a od stycznia 1995 r. na terenie gminy Bielany działa PIERWSZE w Polsce PRYWATNE PRZEDSZKOLE MONTESSORI. Od września 1999 r. szkoła podstawowa. Prowadzone są przez małżeństwo absolwentów Polskich Wyższych Uczelni Pedagogicznych i Studiów Pedagogiki Montessori w Kolonii, posiadających dyplom Międzynarodowego Stowarzyszenia Montessori (A.M.I.).

Likwidacja sali ślubów

Na wniosek kierownictwa Urzędu Stanu Cywilnego m. st. Warszawy od 1 stycznia 2000 roku zlikwidowana zostanie sala ślubów w żoliborskim oddziale Urzędu Stanu Cywilnego przy ul. Próchnika 8a, w którym stan cywilny zmieniało wielu mieszkańców Bielan. Piękne usytuowanie USC w parku i bliskość od miejsca zamieszkania sprzyjały licznie zawieranym tu związkom małżeńskim. Likwidację uzasadniono zmniejszającą się liczbą ślubów i wzrastającymi kosztami utrzymania sali o pow. 100 m² (utrzymywała ją Gmina Centrum).

Żoliborski oddział USC straci salę ślubów, ale nadal w swej siedzibie obsługiwać będzie rejestrację urodzeń, zgonów i ślubów konkordatowych, także z gminy Warszawa-Bielany. W zamian za zlikwidowaną salę przy ul. Próchnika 8a USC otrzyma do udzielenia ślubów cywilnych salę na drugim piętrze w Pałacu Ślubów na Starym Mieście. jak nas poinformował Janusz Wawrocki, kierownik żoliborskiego oddziału USC, raz w tygodniu, w sobotę, a w razie licznych zgłoszeń także w inne dni tygodnia, będzie udzielał ślubów na Starym Mieście. Zgłoszenia przyjmowane są i wszystkie formalności nadal załatwia USC przy Próchnika 8a.

Czynną tylko do końca tego roku żoliborską salę ślubów przejmie prawdopodobnie szkoła albo Dom Kultury.

(m)

Ogłoszenia drobne

ZAMIENIĘ mieszkanie własnościowe M-4, parter przy rondzie Starzyńskiego na dwie kawalerki (możliwość dopłaty). Tel. 613-72-57.

W BIURZE Rady Gminy Warszawa-Bielany przy ul. Przybyszewskiego 70/72, pokój nr 114 zostało wyłożone do wglądu wszystkim zainteresowanym Studium Programowo-Przestrzenne przekształceń terenów wzdłuż ul. Przy Agorze.

REDAKCJA Informatora „Nasze Bielany" poszukuje osoby z komputerem do przepisywania tekstów redakcyjnych. Wiadomość w siedzibie redakcji - Urząd Gminy Warszawa-Bielany, ul. Przybyszewskiego 70/72 pokój 206, tel. 639 85 18.

Nasze Bielany

Informator Urzędu Gminy Warszawa-Bielany
Wydawca: Zarząd Gminy Warszawa-Bielany
Adres: 01-824 Warszawa, ul. Przybyszewskiego 70/72
Redakcja: 01-824 Warszawa,
ul. Przybyszewskiego 70/72, p. 206
tel./fax 639 85 18, fax 663 08 60
Redaktor Naczelny: Tadeusz Karolak
Współpraca: Maciej W. Kłedzik, Agnieszka Sicińska-Matusiak

Uchwały Rady i ogłoszenia Urzędu Gminy Warszawa-Bielany

Nr 192/XVII/99 z dnia 27 sierpnia 1999 r.

w sprawie: procedury uchwalania budżetu oraz rodzaju i szczegółowości materiałów informacyjnych towarzyszących projektowi budżetu.

Na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 1996r. Nr 13, poz.74 z późn. zm.) Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1 1. Ustala się procedurę uchwalania budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem Nr 1 do uchwały.
2. Szczegółowość budżetu i podstawowe rodzaje materiałów informacyjnych do projektu budżetu określa załącznik Nr 2 do uchwały.
§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Warszawa - Bielany.
§ 3 Traci moc uchwała Rady Gminy Warszawa - Bielany z dnia 8 lipca 1995r. Nr 127/XI/95 z późn.zm. w sprawie procedury uchwalania budżetu oraz rodzaju i szczegółowości materiałów informacyjnych towarzyszących projektowi budżetu.
§ 4 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.
§ 5 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Procedura uchwalania budżetu Gminy Warszawa-Bielany

1. Do **31 sierpnia** - Zarząd przedstawi Radzie Gminy założenia do budżetu.
2. Do **20 września** - Rada Gminy uchwali przedstawione przez Zarząd Gminy założenia do budżetu.
3. Do **22 września** - Radni i przedstawiciele jednostek samorządowych złożą do właściwych dla sprawy komórek organizacyjnych Urzędu lub Biura Rady wnioski do projektu budżetu. Otrzymane wnioski Biuro Rady przekazuje niezwłocznie do komórek organizacyjnych Urzędu. Niezrealizowanie pozycji budżetu 1999 r. traktuje się na równi ze złożeniem wniosku o umieszczenie tej pozycji w budżecie 2000 r.
4. Do **24 września** - komórki organizacyjne Urzędu oraz gminne jednostki organizacyjne złożą do Skarbnika Gminy plany rzeczowe oraz projekty planów finansowych zaakceptowane przez właściwego dla sprawy członka Zarządu.
5. Do **11 października** - Skarbnik przedłoży Zarządowi tabelaryczny projekt budżetu i informacje o stanie mienia komunalnego.
6. Do **5 listopada** - Zarząd Gminy podejmie uchwałę w sprawie projektu budżetu.
7. Do **10 listopada** - Zarząd Gminy przedłoży projekt budżetu Przewodniczącemu Rady Gminy i Regionalnej Izbie Obrachunkowej.
8. Do **25 listopada** - Komisje Rady zapoznają się z projektem budżetu i przedstawią na piśmie Komisji Skarbu i Działalności Gospodarczej, opinię o nim. W przypadku zgłoszenia propozycji i wprowadzenia do projektu budżetu nowego wydatku lub zwiększenia wydatku przewidzianego w projekcie, istnieje obowiązek wskazania przez komisję źródła jego finansowania.
9. Do **2 grudnia** - Komisja Skarbu i Działalności Gospodarczej przedkłada Zarządowi ostateczną opinię o projekcie budżetu, wypracowaną z przewodniczącymi pozostałych komisji.
10. Do **10 grudnia** - Zarząd po zapoznaniu się z treścią opinii o projekcie budżetu dokonuje ewentualnych zmian i przedkłada Radzie Gminy poprawiony projekt budżetu.
11. Do **31 grudnia** - Rada Gminy podejmuje uchwałę w sprawie budżetu Gminy.

Załącznik Nr 2

Rodzaje oraz szczegółowość materiałów informacyjnych

I. Projekt uchwały budżetowej określa:
1. ogólną kwotę prognozowanych dochodów według ważniejszych źródeł i działów klasyfikacji budżetowej,
2. ogólną kwotę wydatków w podziale na działy i rozdziały z wyodrębnieniem wydatków na zadania własne i zlecone oraz wydatków bieżących i majątkowych,
3. w wydatkach bieżących wyszczególnienia:
- wynagrodzenia wraz z pochodnymi,
- dotacje,
- wydatki na obsługę długu oraz z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych,
4. zestawienie tabelaryczne dochodów wg źródeł i działów klasyfikacji budżetowej,
5. zestawienie tabelaryczne wydatków wg działów i rozdziałów klasyfikacji budżetowej,
6. źródła pokrycia deficytu lub przeznaczenia nadwyżki budżetu,
7. plany przychodów i wydatków: zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, środków specjalnych oraz funduszy celowych,
8. zakres i kwoty dotacji przedmiotowych,
9. plan dochodów i wydatków, realizacji zadań zleconych i powierzonych z administracji rządowej oraz zadań realizowanych na mocy umów lub porozumień,
10. dochody z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych i wydatki na realizację zadań określonych w programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

II. Do projektu uchwały Zarząd dołącza:
1. objaśnienie,
2. informację o stanie mienia komunalnego

III. Objaśnienia do projektu budżetu obejmują:
1. omówienie i uzasadnienie dochodów oraz wydatków,
2. omówienie zadań inwestycyjnych, ze wskazaniem :
- ogólnego kosztu inwestycji
- daty rozpoczęcia i zakończenia robót
- źródeł finansowania

Nr 195/XVIII/99 z dnia 17 września 1999 r.

w sprawie: utworzenia Środowiskowego Domu Samopomocy dla osób z upośledzeniem umysłowym.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. „h" ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm./, art. 9 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego /Dz. U. z 1994 r. Nr 111, poz. 535 z późn. zm./, art. 11 pkt 6 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej /Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 z późn. zm./ Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1 Tworzy się z dniem 1 grudnia 1999 r. Środowiskowy Dom Samopomocy dla osób z upośledzeniem umysłowym jako jednostkę organizacyjną Bielańskiego Centrum Pomocy Społecznej pod nazwą „Środowiskowy Dom Samopomocy" zwany dalej Domem.
§ 2 1. Zadaniem Domu jest świadczenie usług dostosowanych do szczególnych potrzeb osób z upośledzeniem umysłowym obejmujących usprawnianie i udoskonalanie sprawności ruchowej, wypracowanie i utrwalanie umiejętności niezbędnych w życiu codziennym, uczenie zasad właściwego zachowania w kontaktach międzyludzkich, organizacji czasu wolnego oraz żywienie.
2. Dla potrzeb Domu przeznacza się lokal w Warszawie przy ul. Grębałowskiej 14.
§ 3 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.
§ 4 Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Nr 196/XVIII/99 z dnia 17 września 1999 r.

w sprawie: utworzenia Środowiskowego Domu Samopomocy dla osób chorych psychicznie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 9 lit. „h" ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm./, art. 9 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego /Dz. U. z 1994 r. Nr 111, poz. 535 z późn. zm./, art. 11 pkt. 6 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej /Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 z późn. zm./ Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1 Tworzy się z dniem 1 grudnia 1999 r. Środowiskowy Dom Samopomocy dla osób chorych psychicznie jako jednostkę organizacyjną Bielańskiego Centrum Pomocy Społecznej pod nazwą „Środowiskowy Dom Samopomocy", zwany dalej Domem.
§ 2 1. Zadaniem Domu jest świadczenie usług dostosowanych do szczególnych potrzeb osób chorych psychicznie obejmujących socjoterapię i psychoterapię, rehabilitację społeczną i zawodową, usprawnianie w zakresie samodzielności, organizację czasu wolnego oraz żywienie.
2. Dla potrzeb Domu przeznacza się lokal w Warszawie przy ul. Grębałowskiej 14.
§ 3 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.
§ 4 Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Nr 206/XIX/99 z dnia 29 września 1999 r.

w sprawie: nadania imienia Szkole Podstawowej Nr 187 w Warszawie, przy ul. L.Staffa 21.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.) oraz w związku z § 1 ust. 4 ramowego statutu publicznej sześcioletniej szkoły podstawowej (Rozporządzenie MEN z dnia 15 lutego 1999 r., Dz. U. z 1999 r. Nr 14, poz. 131) Rada Gminy na wniosek dyrektora i społecznych organów szkoły uchwala, co następuje:

§ 1 Szkole Podstawowej Nr 187 w Warszawie, przy ul. L.Staffa 21 nadaje się imię Adama Mickiewicza, ustalając nazwę szkoły w brzmieniu: **„Szkoła Podstawowa Nr 187 w Warszawie imienia Adama Mickiewicza".**
§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.
§ 3 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy Warszawa-Bielany oraz w prasie lokalnej.
§ 4 Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Nr 193/XVII/99 z dnia 27 sierpnia 1999 r.

w sprawie: zmian w budżecie Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 109,116,118 i 124 ustawy z dnia 26 listopada 1998r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz.1014 z późn.zm.) i Uchwały Nr 103/VII/99 Rady Gminy Warszawa-Bielany z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999 Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1 1. Dokonać zmian w planie dochodów budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 1 i 1a.
2. Dokonać zmian w planie wydatków budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 2.
3. Dokonać zmian w planie dochodów i wydatków na zadania realizowane przez Gminę na podstawie porozumień z organami administracji rządowej w 1999r. zgodnie z załącznikiem nr 3.
4. Dokonać zmian w planie dochodów i wydatków na realizację zadań zleconych z zakresu administracji rządowej na 1999r. zgodnie z załącznikiem nr 4.
5. Dokonać zwiększenia planu dotacji dla pozagminnych jednostek organizacyjnych na realizację zadań zleconych zgodnie z załącznikiem nr 5.
§ 2 1. Udzielenie dotacji o których mowa w § 1 pkt 5 nastąpi na podstawie umów.
2. Umowy powinny określać:
- szczegółowy opis zadania i termin jego wykonania,
- dotację celową należną jednostce wykonującej zadanie i tryb płatności,
- tryb kontroli wykonania zadania,
- sposób rozliczenia udzielonej dotacji celowej i zasady zwrotu nie wykorzystanej części dotacji.
§ 3 Wykonanie uchwały powierzyć Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.
§ 4 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej
§ 5 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Zestawienie zmian w planie dochodów budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999r. wg źródeł pochodzenia

Lp.	Źródła dochodu	Plan zwiększono
V	**Dotacje celowe**	**66.050**
2	Dotacje celowe na zadania realizację zadań zleconych	50
3	Dotacje celowe na zadania realizowane na podstawie porozumień	66.000
VII	**Pozostałe dochody**	**60.000**
	Ogółem	**126.050**

Załącznik Nr 1a

Zestawienie zmian w planie dochodów budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zwiększono
85			**Ochrona zdrowia**	**66.000**
	8524		Składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz świadczenia dla osób nie objętych obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego	66.000
		09	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na zadania bieżące realizowane przez gminę na podstawie porozumień z organami administracji rządowej	66.000
87			**Kultura fizyczna i sport**	**60.000**
	8795		Pozostała działalność	60.000
		87	wpływy z wpłat gmin i powiatów na rzecz innych jednostek samorządu terytorialnego oraz związków gmin lub związków powiatów	60.000
89			**Różna działalność**	**50**
	8934		Spis powszechny i inne	50
		88	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na realizację zadań bieżących z zakresu administracji rządowej zleconych gminom	50
			Ogółem	**126.050**

Załącznik Nr 2

Zestawienie zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zmniejszono	Plan zwiększono
85			**Ochrona zdrowia**		**66.000**
	8524		Składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz świadczenia dla osób nie objętych obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego		66.000
		40	różne opłaty i składki		66.000
87			**Kultura fizyczna i sport**		**100.000**
	8795		Pozostała działalność		100.000
		37	usługi niematerialne		60.000
		48	pozostałe dotacje		40.000
89			**Różna działalność**		**50**
	8934		Spis powszechny i inne		50
		31	materiały i wyposażenie		50
97			**Różne rozliczenia**	**40.000**	
	9718		Rezerwy ogólne i celowe	40.000	
		81	rezerwy	40.000	
			Razem	**40.000**	**166.050**

Załącznik Nr 3

Zestawienie zmian w planie dochodów i wydatków na realizację zadań przez Gminę na podstawie porozumień z organami administracji rządowej w 1999r.

Dochody

Dz.	Rozdz.	§	Nazwa	Plan zwiększono
			Na podstawie porozumień	
85			**Ochrona zdrowia**	**66.000**
	8524		Składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz świadczenia dla osób nie objętych obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego	66.000
		09	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na zadania bieżące realizowane przez gminę na podstawie porozumień z organami administracji rządowej	66.000
			Ogółem	**66.000**

Wydatki

Dz.	Rozdz.	§	Nazwa	Plan zwiększono
			Na podstawie porozumień	
85			**Ochrona zdrowia**	**66.000**
	8524		Składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz świadczenia dla osób nie objętych obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego	66.000
		40	różne opłaty i składki	66.000
			Ogółem	**66.000**

Załącznik Nr 4

Zestawienie zmian w planie dochodów i wydatków na realizację zadań zleconych z zakresu administracji rządowej na 1999 rok

Dochody

Dz.	Rozdz.	§	Nazwa	Plan zwiększono
			Zadania zlecone	
89			**Różna działalność**	**50**
	8934		Spis powszechny i inne	50
		88	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na realizację zadań bieżących z zakresu administracji rządowej zleconych gminom	50
			Ogółem	**50**

Wydatki

Dz.	Rozdz.	§	Nazwa	Plan zwiększono
			Zadania zlecone	
89			**Różna działalność**	**50**
	8934		Spis powszechny i inne	50
		31	materiały i wyposażenie	50
			Ogółem	**50**

Załącznik Nr 5

Zestawienie dotacji dla jednostek realizujących zadania zlecone z zakresu kultury fizycznej i sportu

Dział 87 rozdział 8795 § 48

Lp.	Nazwa placówki	Kwota
1	Integracyjny Klub Sportowy IKS-AWF	1.500
2	Ognisko TKKF „Piaski"	2.500
3	Liga Obrony Kraju Rejon Żoliborz i Bielany	1.000
4	Klub Sportowy AZS-AWF	12.400
5	PTTK Oddział „Żoliborski"	4.600
6	Społeczne Liceum Ogólnokształcące nr 10	2.000
7	Uczniowski Klub Sportowy „Taebaek Bielany"	3.000
8	Stowarzyszenie Rehabilitacji i Tańca Integracyjnego Osób Niepełnosprawnych „SWING-DUET"	2.000
9	Klub Rugby Folc Sport	3.000
10	Uczniowski Klub Sportowy „Beniaminek"	3.000
11	Klub PUG Bielany	5.000
	Razem	40.000

Nr 207/XIX/99
z dnia 29 września 1999 r.

w sprawie: zmian w budżecie Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 109, 116 i 124 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz.1014 z późn.zm.) i Uchwały Nr 103/VII/99 Rady Gminy Warszawa-Bielany z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999, Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1

1. Dokonać zmian w planie dochodów budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 1 i 1a.
2. Dokonać zmian w planie wydatków budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 2.
3. Dokonać zmian w planie nakładów inwestycyjnych Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999 zgodnie z załącznikiem nr 3.
4. Dokonać zmian w planie dotacji dla zakładów budżetowych i instytucji kultury Gminy Warszawa-Bielany zgodnie z załącznikiem nr 4.

§ 2

Wykonanie uchwały powierzyć Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Zestawienie zmian w planie dochodów budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r. wg źródeł pochodzenia

Lp.	Źródła dochodu	Plan zmniejszono	Plan zwiększono
V	**Dotacje celowe ogółem** z tego:	300.000	4.400
1	dotacje celowe na dofinansowanie zadań własnych	300.000	4.400
	Ogółem	**300.000**	**4.400**

Załącznik Nr 1a

Zestawienie zmian w planie dochodów budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zmniejszono	Plan zwiększono
86			**Opieka społeczna**	**300.000**	
	8616		Dodatki mieszkaniowe	300.000	
		89	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na dofinansowanie własnych zadań bieżących gmin	300.000	
79			**Oświata i wychowanie**		**4.400**
	7913		Dowożenie uczniów do szkół		4.400
		89	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na dofinansowanie własnych zadań bieżących gmin		4.400
			Ogółem	**300.000**	**4.400**

Załącznik Nr 2

Zestawienie zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zmniejszono	Plan zwiększono
50			**Transport**	**1.000.000**	
	5895		Pozostała działalność	1.000.000	
		87	wpłaty gmin i powiatów na rzecz jednostek samorządu terytorialnego oraz związków gmin lub związków powiatów	1.000.000	
70			**Gospodarka komunalna**	**1.442.000**	
	7221		Oczyszczanie miast i gmin	1.092.000	
		87	wpłaty gmin i powiatów na rzecz jednostek samorządu terytorialnego oraz związków gmin lub związków powiatów	1.092.000	
	7395		Pozostała działalność	350.000	
		72	wydatki na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych i zakładów budżetowych	350.000	
74			**Gospodarka mieszkaniowa oraz niematerialne usługi komunalne**	**1.058.000**	**3.300.000**
	7411		Zakłady gospodarki mieszkaniowej		3.300.000
		47	dotacje dla jednostek gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych		3.300.000
	7551		Opracowania geodezyjne i kartograficzne	300.000	
		37	usługi niematerialne	300.000	
	7552		Pozostała działalność	758.000	
		72	wydatki na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych i zakładów budżetowych	758.000	
79			**Oświata i wychowanie**	**18.300**	**24.400**
	7911		Szkoły podstawowe		18.300
		11	wynagrodzenia osobowe pracowników		18.300
	7912		Gimnazja		2.000
		23	stypendia dla uczniów		2.000
	7913		Dowożenie uczniów do szkół		2.400
		37	usługi niematerialne		2.400
	8295		Pozostała działalność		20.000
		31	materiały i wyposażenie		10.000
		87	wpłaty gmin i powiatów na rzecz jednostek samorządu terytorialnego oraz związków gmin lub związków powiatów		10.000
83			**Kultura i sztuka**		**18.300**
	8322		Biblioteki		18.300
		48	pozostałe dotacje		18.300
85			**Ochrona zdrowia**		**287.998**
	8595		Pozostała działalność		287.998
		72	wydatki na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych i zakładów budżetowych		287.998
86			**Opieka społeczna**	**330.000**	**345.000**
	8612		Usługi opiekuńcze	30.000	
		22	świadczenia społeczne	30.000	
	8615		Terenowe ośrodki pomocy społecznej		45.000
		72	wydatki na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych i zakładów budżetowych		45.000
	8616		Dodatki mieszkaniowe	300.000	300.000
		22	świadczenia społeczne	300.000	300.000
91			**Administracja państwowa i samorządowa**	**170.000**	**150.000**
	9144		Rady gmin	170.000	
		25	różne wydatki na rzecz osób fizycznych	60.000	
		37	usługi niematerialne	110.000	
	9146		Urzędy gmin		150.000
		72	wydatki na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych i zakładów budżetowych		150.000
97			**Różne rozliczenia**	**402.998**	
	9718		Rezerwy ogólne i celowe	402.998	
		81	rezerwy	402.998	
			Razem	**4.421.298**	**4.125.698**

Załącznik Nr 3

Zestawienie zmian w planie nakładów inwestycyjnych Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999

Lp.	Dz.	Nazwa zadania inwestycyjnego	Nakłady planowane w 1999 roku		Źródła finansowania nakładów inwestycyjnych w 1999 roku z budżetu Gminy		Źródła finansowania nakładów inwestycyjnych w 1999 roku ze źródeł pozabudżetowych GFOŚiGW zwiększono
			zmniejszono	zwiększono	zmniejszono	zwiększono	
		Inwestycje ogółem	**1.108.000**	**522.998**	**1.108.000**	**482.998**	**40.000**
		w tym:					
	70	Gospodarka komunalna	350.000	40.000	350.000		40.000
-		modernizacja Potoku Rudawka		40.000			40.000
-		Pawilony z przeznaczeniem na lokale socjalne	350.000		350.000		
	74	Gospodarka mieszkaniowa oraz niematerialne usługi komunalne	758.000		758.000		-
		Wykup gruntów lub praw	758.000		758.000		
	85	Ochrona zdrowia		287.998		287.998	
-		zakupy inwestycyjne		287.998		287.998	
	86	Opieka społeczna		45.000		45.000	
-		zakup i montaż automatycznej centrali telefonicznej		30.000		30.000	
-		remont stołówki BCPS przy ul. Kasprowicza		8.000		8.000	
-		zakupy inwestycyjne		7.000		7.000	
	91	Administracja państwowa i samorządowa		150.000		150.000	
-		zakup i montaż urządzeń nagłaśniających i liczących		140.000		140.000	
-		zakupy inwestycyjne		10.000		10.000	

Załącznik Nr 4

Zestawienie zmian w planie dotacji dla zakładów budżetowych i instytucji kultury Gminy Warszawa-Bielany na 1999 rok

Nazwa jednostki	Dział-Rozdział	Forma organizacyjno-prawna	Kwota dotacji plan zwiększono
Zakłady gospodarki mieszkaniowej	74 - 7411	zakład budżetowy	3.300.000
Biblioteki	83 - 8322	instytucja kultury	18.300
Ogółem			**3.318.300**

Nr 211/XIX/99
z dnia 29 września 1999 r.

w sprawie: zmian w budżecie Gminy Warszawa-Bielany na 1999 rok.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U z 1996r. Nr 13, poz.74 z późn. zm.), oraz art.109, 118 i 124 ustawy z dnia 26 listopada 1998r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz.1014 z późn.zm.) i Uchwały Nr 103/VII/99 Rady Gminy Warszawa-Bielany z dnia 26 marca 1999r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999r., Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1 1. Dokonać zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999 zgodnie z załącznikiem Nr 1.
2. Dokonać zmian w planie dotacji dla zakładów budżetowych zgodnie z załącznikiem Nr 2.
3. Dokonać zwiększenia planu dotacji dla pozagminnych jednostek organizacyjnych zgodnie z załącznikiem Nr 3.

§ 2 Wykonanie uchwały powierzyć Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany

§ 3 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej

§ 4 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Zestawienie zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r.

Dział	Rozdział	§	Treść	Plan zmniejszono:	Plan zwiększono:
79			**Oświata i wychowanie**	**85 100**	**85 100**
	7911		Szkoły Podstawowe	65 100	----------
		11	wynagrodzenie osobowe pracowników	65 100	----------
	7912		Gimnazja	----------	46 000
		48	Pozostałe dotacje	----------	46 000
	8211		Przedszkola	----------	37 000
		47	dotacje dla jednostek gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych	----------	37 000
	8231		Placówki wychowania pozaszkolnego	----------	2 100
		47	dotacje dla jednostek gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych	---------	2 100
	8241		Kolonie, obozy i dziecińce wiejskie	20 000	----------
		41	składki na ubezpieczenia społeczne	20 000	---------

Załącznik Nr 2

Zestawienie zmian w planie dotacji dla zakładów budżetowych Gminy Warszawa-Bielany na 1999 rok

Nazwa jednostki	Dział - Rozdział	Forma organizacyjno-prawna	Kwota dotacji plan zwiększono
Przedszkola	79 - 8211	zakład budżetowy	37.000
Placówki wychowania pozaszkolnego	79 - 8231	zakład budżetowy	2.100
Ogółem			**39.100**

Załącznik Nr 3

Zestawienie zmian w planie dotacji dla pozagminnych jednostek organizacyjnych w roku 1999

Dział 79 rozdział 7912 § 48

Lp.	Nazwa placówki	Kwota
1.	Społeczne Gimnazjum Nr 10 ul. Wójcickiego 1/3 bud. 14	6.050
2.	Gimnazjum Niepubliczne Nr 12 ul. Wójcickiego 13 bud. 13	11.590
3.	Gimnazjum Nr 13 ul. Smoleńskiego 31	15.760
4.	Społeczne Gimnazjum Nr 14 Społecznego Towarzystwa Oświatowego ul. Sieciechowska 4	12.600
	Ogółem	46.000

Nr 215/XX/99
z dnia 14 października 1999 r.

w sprawie: zasad współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na terenie Gminy Warszawa-Bielany, realizującymi zadania z zakresu pomocy społecznej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 47 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 z późn. zm.) Rada Gminy Warszawa Bielany uchwala, co następuje:

§ 1 Współdziałanie Gminy z organizacjami społecznymi, Kościołem katolickim i innymi Kościołami, związkami wyznaniowymi, fundacjami, stowarzyszeniami, pracodawcami oraz osobami fizycznymi i prawnymi, zwanymi dalej organizacjami pozarządowymi, wyrażać się winno merytorycznym wspieraniem inicjatyw lokalnych, częściowym finansowaniem oraz zlecaniem wykonania niektórych zadań Gminy.

§ 2 Zadania z zakresu pomocy społecznej Gmina może zlecać organizacji pozarządowej za jej zgodą po uprzednim zbadaniu:
1) wpływu przedstawionego przez organizację programu na realizację zadania,
2) znaczenia zadania dla podniesienia jakości, efektywności i ukierunkowania pomocy na rzecz potrzebujących i zgodności wniosku z priorytetami będącymi podstawą założeń do budżetu gminy,
3) priorytety podawane są do wiadomości publicznej poprzez ogłoszenie w prasie lokalnej,
4) kalkulacji kosztów zadania,
5) możliwości realizacji zadania przez organizację pozarządową.

§ 3 1. Środki na wsparcie finansowe organizacji pozarządowej mogą być przyznane na warunkach wynegocjowanych przez strony w trybie pisemnego porozumienia gwarantującego wykorzystanie tych środków na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej.
2. Organizacje pozarządowe winny przedstawiać we wnioskach o udzielenie wsparcia finansowego uzasadnienie oraz określić zadania jakie realizują bądź mają zamiar podjąć.
3. Wnioski organizacji pozarządowych o udzielenie wsparcia finansowego podlegają opinii właściwych Komisji Rady Gminy.
4. Organizacje pozarządowe mogą zgłaszać wnioski do Bielańskiego Centrum Pomocy Społecznej w okresie do 30 IX roku poprzedzającego nawiązanie lub kontynuowanie współpracy, z tym że w roku 1999 na działalność w roku 2000 wnioski można składać do 15 XI.
5. Podpisanie porozumienia o współpracy i współdziałaniu winno nastąpić po uchwaleniu budżetu gminy, nie później jednak niż do końca pierwszego kwartału.
6. Termin składania i rozpatrywania wniosków nie odnosi się do zadań, których zaplanowanie z wyprzedzeniem nie jest możliwe.

§ 4 Środki na wsparcie finansowe organizacji pozarządowych planowane są na każdy rok budżetowy.

§ 5 Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.

§ 6 Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy oraz w prasie lokalnej.

§ 7 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Nr 216/XX/99
z dnia 14 października 1999 r.

w sprawie: udzielania dotacji podmiotom realizującym zadania Gminy.

Na podstawie art. 118 ust. 3 z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 z 1999 r. z późn. zm.) Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

Rozdział I. Przepisy ogólne.

§ 1 Dotację z budżetu Gminy może uzyskać podmiot nie zaliczony do sektora finansów publicznych i nie działający w celu osiągnięcia zysku, zwany dalej podmiotem, o ile spełnia niżej określone warunki:
1. wykorzysta dotację na cele publiczne,
2. uzyska zlecenie Gminy na realizację jej zadań na warunkach określonych umową, zostanie zachowany tryb postępowania o udzielenie dotacji, sposób jej rozliczania oraz poddania się kontroli gminy w zakresie wykonywania (wykonania zleconego zadania) określony niniejszą uchwałą.

Rozdział II. Tryb postępowania o udzielenie dotacji.

§ 2 1. Zarząd Gminy do końca czerwca każdego roku ogłasza w prasie lokalnej informację o możliwości i terminach składania wniosków o udzielenie dotacji.
2. Podmiot ubiegający się o dotację winien przedstawić Zarządowi Gminy za pośrednictwem Urzędu Gminy wniosek zawierający:
1) ofertę wykonania szczegółowo opisywanego zadania, zgodnie z zasadami uczciwej konkurencji, gwarantującą wykonanie zadania w sposób efektywny, oszczędny i terminowy,
2) wskazanie bazy materialno-technicznej posiadanej przez podmiot, niezbędnej dla wykonania zadania,
3) informację o posiadanych środkach finansowych przeznaczonych na realizację jego zadań statutowych i planowanych źródłach finansowania,
4) preliminarz wydatków związanych z realizacją zadania.
3. Wniosek składa się w terminie do końca września roku poprzedzającego realizację zadania, pod rygorem jego odrzucenia.
4. Do wniosku należy dołączyć statut podmiotu lub akt o jego utworzeniu oraz aktualny wypis z sądu lub innego organu rejestrowego. Zarząd Gminy za pośrednictwem Wydziałów Merytorycznych może zwrócić się do wnioskodawcy o przedstawienie innych dokumentów do ustalenia zdolności realizujących zadania.

Rozdział III. Ustalenie podmiotów i zakresu zleceń.

§ 3 1. W okresie od 1 X do 30 XI roku poprzedzającego realizację zadania, Zarząd, po dokonaniu szczegółowej analizy złożonych w Wydziałach wniosków, ustala wykaz podmiotów wraz z zakresem zlecenia oraz wysokością proponowanych środków dotacyjnych i rekomenduje Radzie do zatwierdzenia.
2. Rada zatwierdza wykaz, o którym mowa w ust. 1, po zaopiniowaniu przez właściwe Komisje w drodze uchwały.

§ 4 Trybu określonego w § 2 ust. 2 nie stosuje do zleceń jednorazowych, okazjonalnych, których zaplanowanie z wyprzedzeniem nie jest możliwe.

Rozdział IV. Sposób rozliczenia dotacji.

§ 5 1. Podmiot obowiązany jest złożyć Zarządowi Gminy za pośrednictwem Wydziałów Merytorycznych sprawozdanie rzeczowo-finansowe z otrzymanych środków wraz z uwierzytelnionymi kserokopiami dowodów poniesienia wydatków.
2. Środki przeznaczone w ramach dotacji:
1) niewykorzystane w całości,
2) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
3) wykorzystane z pominięciem trybu określonego ustawą z 10.06.1994 r. o zamówieniach publicznych, podlegają zwrotowi na konto Gminy wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia przekazania do dnia zwrotu.

Rozdział V. Kontrola wykonania zadań.

§ 6 1. Podmiot realizujący zlecone przez Gminę zadanie obowiązany jest udostępnić na każde żądanie dokumentację finansową, organizacyjną i inną niezbędną dla dokonania sprawdzenia należytego wykonania zlecenia.
2. Gmina może także dokonywać wizytacji i innych czynności w celu sprawdzenia zgodności sposobu i zakresu realizacji zlecenia z umową.
3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w realizacji zadań, Gmina kierując się kryterium: zgodności z prawem, celowości, rzetelności i gospodarności uprawniona jest do wstrzymania przekazywania środków i rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział VI. Postanowienia końcowe.

§ 7 1. Szczegółowe warunki udzielania dotacji na zadania określone uchwałą ustala umowa zawierana po zabezpieczeniu w budżecie Gminy odpowiednich kwot dotacji.
2. Umowa powinna zawierać dokładny opis zadania, okres na który została zawarta, terminy przekazywania środków przez zlecającego zadanie oraz terminy rozliczenia się podmiotu wykonującego zadanie, a także sposób kontroli jego realizacji.

§ 8 1. Postępowanie o udzielenie dotacji i jej rozliczenie jest jawne.
2. Uchwały Rady zatwierdzające wykaz podmiotów, które uzyskały dotacje ogłasza się na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy.
3. Rozliczenie dotacji zamieszcza się w okresowych sprawozdaniach z wykonania budżetu Gminy.

§ 9 Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§ 10 1. Uchwałę stosuje się odpowiednio do dotacji udzielanych przez Gminę w 1999 r. z wyjątkiem § 2 ust. 1.
2. Przyznawanie środków pieniężnych na realizację zadań pomocy społecznej następuje w trybie i na zasadach określonych Uchwałą Nr 215/XX/99 Rady Gminy Warszawa-Bielany z dnia 14 października 1999 r. w sprawie zasad współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na terenie Gminy Warszawa-Bielany, realizującymi zadania z zakresu pomocy społecznej.

§ 11 Uchwała podlega ogłoszeniu w prasie lokalnej oraz na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy.

§ 12 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Nr 217/XX/99
z dnia 14 października 1999 r.

w sprawie: zmian w budżecie Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 109,116,118 i 124 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz.1014 z późn.zm.) i Uchwały Nr 103/VII/99 Rady Gminy Warszawa-Bielany z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999 Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1

1. Dokonać zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999 zgodnie z załącznikiem nr 1 do uchwały.
2. Dokonać zwiększenia planu dotacji dla pozagminnych jednostek organizacyjnych na realizację zadań zleconych zgodnie z załącznikiem nr 2.

§ 2

Wykonanie uchwały powierzyć Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Zestawienie zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zmniejszono	Plan zwiększono
1	2	3	4	5	6
79			**Oświata i wychowanie**		**93.000**
	8232		Świetlice dla uczniów i wychowanków		93.000
		48	pozostałe dotacje		93.000
97			**Różne rozliczenia**	**93.000**	
	9718		Rezerwy ogólne i celowe	93.000	
		81	rezerwy	93.000	
			Ogółem	**93.000**	93.000

Załącznik Nr 2

Zestawienie zmian w planie dotacji dla pozagminnych jednostek organizacyjnych w roku 1999

Dział 79 rozdział 8232 § 48

Lp.	Nazwa placówki	Kwota
1.	Uczniowski Klub Sportowy „BIELANY 273" Warszawa, ul. Balcerzaka 1, 01-944 Warszawa	6.000
2.	Uczniowski Klub Sportowy „TAEBAEK - Bielany" przy SP Nr 273, ul. Balcerzaka, 01-944 Warszawa	7.000
3.	Bielańskie Centrum Edukacji Muzycznej Jerzy Burdzy, ul. Barcicka 21/1, 01-839 Warszawa	20.000
4.	Uczniowski Klub Sportowy 263 „WISŁA - BIELANY", ul. Szegedyńska 11, 01-957 Warszawa	6.000
5.	Warszawskie Towarzystwo Chorałowe „GREGORIANUM", ul. Solec 61, 01-424 Warszawa	2.000
6.	ADER- Fundacja Pomocy Niepełnosprawnym Warsztaty Terapii Zajęciowej, ul. M.Dąbrowskiej 15, 01-903 Warszawa	6.000
7.	Warszawskie Koło Polskiego Stowarzyszenia na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym - Ośrodek Terapii Dziecięcej, ul. Krasińskiego 38c, 01-779 Warszawa	5.000
8.	Stowarzyszenie Pomocy Osobom z Problemami Emocjonalnymi „SPOZA", ul. Gen.Zajączka 40/73, 01-510 Warszawa	8.000
9.	Ośrodek Dziecięco-Młodzieżowy „Oratorium", pl. Konfederacji 55, 01-834 Warszawa	33.000
	Ogółem	93.000

Nr 218/XX/99
z dnia 14 października 1999 r.

w sprawie: zmian w budżecie Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 109 i 124 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz.1014 z późn.zm.) i Uchwały Nr 103/VII/99 Rady Gminy Warszawa - Bielany z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Warszawa - Bielany na rok 1999, Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1

1. Dokonać zmian w planie dochodów budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 1 i 1a.
2. Dokonać zmian w planie wydatków budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 2.
3. Dokonać zmian w planie dotacji dla zakładów budżetowych Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r. zgodnie z załącznikiem nr 3.

§ 2

Wykonanie uchwały powierzyć Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Zestawienie zmian w planie dochodów budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999r. wg źródeł pochodzenia

Lp.	Źródła dochodu	Plan zwiększono
1	2	3
V	**Dotacje celowe**	**354.416**
1	dotacje celowe na dofinansowanie zadań własnych	354.416
	Ogółem	**354.416**

Załącznik Nr 1a

Zestawienie zmian w planie dochodów budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zwiększono
1	2	3	4	5
79			**Oświata i wychowanie**	**354.416**
	7912		Gimnazja	
		89	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na dofinansowanie własnych zadań bieżących gmin	49.175
	8295		Pozostała działalność	
		89	dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na dofinansowanie własnych zadań bieżących gmin	305.241
			Ogółem	**354.416**

Załącznik Nr 2

Zestawienie zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na 1999 r.

Dział	Rozdz.	§	Treść	Plan zwiększono
1	2	3	4	5
79			**Oświata i wychowanie**	**354.416**
	7911		Szkoły podstawowe	215.222
		43	odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	215.222
	7912		Gimnazja	49.175
		11	wynagrodzenia osobowe pracowników	22.150
		38	pomoce naukowe, dydaktyczne i książki	20.710
		41	składki na ubezpieczenia społeczne	3.990
		42	składki na Fundusz Pracy	550
		43	odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	1.775
	7921		Licea ogólnokształcące	8.045
		43	odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	8.045
	8011		Szkoły zawodowe	21.126
		43	odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	21.126
	8211		Przedszkola	54.813
		47	dotacje dla jednostek gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych	54.813
	8231		Placówki wychowania pozaszkolnego	6.035
		47	dotacje dla jednostek gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych	6.035
			Ogółem	**354.416**

Załącznik Nr 3

Zestawienie zmian w planie dotacji dla zakładów budżetowych Gminy Warszawa-Bielany na 1999 rok

Nazwa jednostki	Dział-Rozdział	Forma organizacyjno-prawna	Kwota dotacji plan zwiększono
1	2	3	4
Przedszkola	79 - 8211	zakład budżetowy	54.813
Placówki wychowania pozaszkolnego	79 - 8231	zakład budżetowy	6.035
Ogółem			**60.848**

Nr 219/XX/99
z dnia 14 października 1999 r.

w sprawie: zmian w budżecie Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r., Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 109,112 i 124 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz.1014 z późn.zm.) i Uchwały Nr 103/VII/99 Rady Gminy Warszawa-Bielany z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999 Rada Gminy Warszawa-Bielany uchwala, co następuje:

§ 1

1. Dokonać zmian w planie wydatków budżetu Gminy zgodnie z załącznikiem nr 1.
2. Dokonać zmian w planie zadań inwestycyjnych budżetu Gminy Warszawa-Bielany zgodnie z załącznikiem nr 2.

§ 2

1. Zwiększyć deficyt budżetu o kwotę 3.000.000 zł.
2. Źródło pokrycia zwiększonego deficytu budżetowego stanowi nadwyżka budżetowa z lat ubiegłych w kwocie 3.000.000 zł.

§ 3

Wykonanie uchwały powierzyć Zarządowi Gminy Warszawa-Bielany.

§ 4

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Warszawa-Bielany
Andrzej Pery

Załącznik Nr 1

Zestawienie zmian w planie wydatków budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999

Rozdz.	§	Treść	Plan zmniejszono	Plan zwiększono
2	3	4	5	6
70		**Gospodarka komunalna**		**3.000.000**
7395		Pozostała działalność		3.000.000
	87	wpłaty gmin i powiatów na rzecz innych jednostek samorządu terytorialnego oraz związków gmin lub związków powiatów		3.000.000
86		**Opieka społeczna**	**145.802**	**145.802**
8695		Pozostała działalność	145.802	
	11	wynagrodzenia osobowe pracowników	25.205	
	37	usługi niematerialne	114.206	
	41	składki na ubezpieczenia społeczne	5.670	
	42	składki na Fundusz Pracy	721	
8615		Terenowe ośrodki pomocy społecznej		145.802
	72	wydatki na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych i zakładów budżetowych		145.802
		RAZEM	**145.802**	**3.145.802**

Załącznik Nr 2

Zestawienie zmian w planie zadań inwestycyjnych budżetu Gminy Warszawa-Bielany na rok 1999

Dz.	Nazwa zadania inwestycyjnego	Nakłady planowane w 1999 roku	Źródła finansowania nakładów inwestycyjnych z budżetu Gminy w 1999 roku
		zwiększono	zwiększono
1	2	3	4
	Inwestycje ogółem w tym:	**145.802**	**145.802**
86	Opieka społeczna	145.802	145.802
	Adaptacja budynku przy ul. Grębałowskiej 14	145.802	145.802

Zawiadomienie

Rada Gminy Warszawa-Bielany informuje, że odbędą się spotkania Radnych Gminy Bielany z wyborcami. Spotkania te organizowane są w każdym okręgu w następujących miejscach:

Okręg Nr I
Zespół Szkół Ogólnokształcących Nr 22, ul. Gwiaździsta 35 w dniu 18 listopada 1999 r. o godz. 18.00

RADNI: **Andrzej Karczewski**, **Marek Keller**, **Aleksander Parys**, **Kacper Pietrusiński**, **Ryszard Podczaski**, **Władysław Rutkowski**, **Ewa Szemińska-Morsakowska**, **Bogdan Szyliński**, **Jolanta Wójcikiewicz**

Okręg Nr II
Szkoła Podstawowa Nr 293, ul. Kochanowskiego 8 w dniu 18 listopada 1999 r. o godz. 18.00

RADNI: **Jarosław Kaniewski**, **Małgorzata Gosiewska**, **Stanisław Markiewicz**, **Andrzej Mazurek**, **Maria Mossakowska**, **Andrzej Pery**, **Grzegorz Pietruczuk**, **Tadeusz Włodarczyk**, **Janina Zakrzewska-Masłowska**

Okręg Nr III
Szkoła Podstawowa Nr 289, ul. Broniewskiego 99a w dniu 19 listopada 1999 r. o godz. 18.00

RADNI: **Bogumił Bartolik**, **Piotr Chrobot**, **Barbara Grochowska**, **Krzysztof Jamroz**, **Waldemar Maciejewski**, **Elżbieta Neska**, **Kazimierz Szymański**, **Halina Troszczyńska-Smyczyńska**, **Maria Wiro-Kiro**

Okręg Nr IV
Szkoła Podstawowa Nr 77, ul. Samogłoski 9 w dniu 18 listopada 1999 r. o godz. 18.00

RADNI: **Elżbieta Balcerzak**, **Jan Borkowski**, **Anna Czarnecka**, **Tomasz Dąbrowski**, **Jolanta Lipszyc**, **Aleksander Ozimkiewicz**, **Janina Piwek**, **Andrzej Radowski**, **Edmund Świderski**

Okręg Nr V
Szkoła Podstawowa nr 79, ul. Arkuszowa 202 w dniu 19 listopada 1999 r. o godz. 18.00

RADNI: **Krystyna Jurewicz**, **Stefan Kotowski**, **Jerzy Kropacz**, **Jadwiga Królak**, **Jan Sobolewski**, **Karol Szadurski**, **Halina Szerszeń**, **Mariusz Włodarczyk**, **Magdalena Zabłocka**

Placówki Biblioteki Publicznej Gminy Warszawa-Bielany zapraszają

Adres	Telefon	Rodzaj biblioteki	Godziny otwarcia
Duracza 19	669 39 23	* Czytelnia naukowa	od poniedziałku do piątku: 10.00-20.00 sobota, niedziela: 9.00-14.00
		* Wypożyczalnia książek naukowych	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
		* Wypożyczalnia kompletów książek (udostępnia książki punktom bibliotecznym)	od poniedziałku do piątku: 8.00-15.00
		* Wypożyczalnia dla dorosłych i młodzieży (udostępnia także „książki mówione")	poniedziałek, środa, piatek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
		* Biblioteka dla dzieci i młodzieży	poniedziałek, środa, piątek: 13.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Duracza 19	835 43 55	* Muzeum - oddział zbiorów specjalnych	wtorek, czwartek, piątek, sobota, niedziela: 10.00-13.00, środa: 15.00-18.00 grupy zorganizowane - w uzgodnionych terminach
Zjednoczenia 19	834 01 81	* Wypożyczalnia dla dorosłych i młodzieży * Biblioteka dla dzieci i młodzieży	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Bogusławskiego 6a	669 69 52	* Wypożyczalnia dla dorosłych i młodzieży * Biblioteka dla dzieci i młodzieży	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Goldoniego 1	663 91 35	* Wypożyczalnia dla dorosłych, młodzieży i dzieci	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Perzyńskiego 3	835 18 43	* Wypożyczalnia dla dorosłych i młodzieży * Biblioteka dla dzieci i młodzieży	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Wrzeciono 5	835 11 93	* Wypożyczalnia dla dorosłych, młodzieży i dzieci	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Wrzeciono 34 m.5	835 48 39	* Wypożyczalnia dla dorosłych, młodzieży i dzieci	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Rudzka 12/14	833 40 09	* Wypożyczalnia dla dorosłych, młodzieży i dzieci	poniedziałek, środa, piątek: 14.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-15.00
Reymonta 6	663 73 85	* Wypożyczalnia dla dorosłych i młodzieży * Biblioteka dla dzieci i młodzieży	od poniedziałku do piątku: 10.00-19.00 poniedziałek środa, piątek: 13.00-19.00 wtorek, czwartek: 10.00-19.00

Komisje Rady

wg stanu na dzień 15.10.1999 r.

ustanowione uchwałami Rady nr 5/I/98 z dnia 3 listopada 1998 r., nr 173/XVI/99, nr 176/XVI/99, 178/XVI/99, 180/XVI/99, 181/XVI/99, 182/XVI/99, 183/XVI/99, 184/XVI/99 z dnia 8.07.1999 r.

KOMISJA ARCHITEKTURY, URBANISTYKI, GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I EKOLOGII

przewodniczący: Andrzej Karczewski
Elżbieta Balcerzak
Piotr Chrobot
Stefan Kotowski
Waldemar Maciejewski
Andrzej Mazurek
Ryszard Podczaski
Jan Sobolewski
Bogdan Szyliński
Kazimierz Szymański
Halina Troszczyńska

członkowie spoza Rady: Barbara Bilewicz
Katarzyna Donimirska
Ryszard Rączkowski
Zbigniew Wetesko

KOMISJA DS. RODZINY

przewodniczący: Tomasz Dąbrowski
z-ca przewodniczącego: Janina Zakrzewska
Krystyna Jurewicz
Andrzej Pery
Bogdan Szyliński
Mariusz Włodarczyk
Tadeusz Włodarczyk
Jolanta Wójcikiewicz

członkowie spoza Rady: Wiktor Dubaniewicz
Grażyna Lewińska
Halina Rupniewska

KOMISJA INWESTYCJI I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

przewodnicząca: Barbara Grochowska
z-ca przewodniczącej: Kacper Pietrusiński
Bogumił Bartolik
Jan Borkowski
Jarosław Kaniewski
Marek Keller
Jadwiga Królak
Grzegorz Pietruczuk
Janina Piwek
Władysław Rutkowski
Edmund Świderski

członkowie spoza Rady: Andrzej Jaszczuk
Ignacy Kłeczek
Tomasz Lendzion
Andrzej Przygoda

KOMISJA ZDROWIA I POMOCY SPOŁECZNEJ

przewodnicząca: Ewa Szemińska-Morsakowska
Jan Borkowski
Anna Czarnecka
Krystyna Jurewicz
Jolanta Lipszyc
Elżbieta Neska
Aleksander Parys
Jan Sobolewski
Karol Szadurski
Kazimierz Szymański
Maria Wiro-Kiro

KOMISJA OŚWIATY, KULTURY I KULTURY FIZYCZNEJ

przewodnicząca: Jolanta Lipszyc
z-ca przewodniczącej: Andrzej Radowski
Anna Czarnecka
Jerzy Kropacz
Andrzej Mazurek
Elżbieta Neska
Aleksander Ozimkiewicz
Andrzej Pery
Halina Szerszeń
Jolanta Wójcikiewicz
Janina Zakrzewska

członkowie spoza Rady: Karol Loth
Jakub Puchow
Henryk Radzki
Bożenna Sobczyk

KOMISJA SAMORZĄDOWA, BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO

przewodniczący: Bogumił Bartolik
z-ca przewodniczącego: Magdalena Zabłocka
Elżbieta Balcerzak
Małgorzata Gosiewska
Krzysztof Jamroz
Marek Keller
Jadwiga Królak
Stanisław Markiewicz
Maria Mossakowska
Grzegorz Pietruczuk
Karol Szadurski

KOMISJA SKARBU I DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

przewodniczący: Stanisław Markiewicz
z-ca przewodniczącego: Małgorzata Gosiewska
Piotr Chrobot
Jarosław Kaniewski
Andrzej Karczewski
Aleksander Ozimkiewicz
Ryszard Podczaski
Edmund Świderski
Halina Troszczyńska
Magdalena Zabłocka

KOMISJA MIESZKANIOWA

przewodniczący: Jerzy Kropacz
z-ca przewodniczącego: Aleksander Parys
Barbara Grochowska
Janina Piwek
Andrzej Radowski
Maria Wiro-Kiro
Mariusz Włodarczyk
Tadeusz Włodarczyk

KOMISJA REWIZYJNA

przewodniczący: Stefan Kotowski
z-ca przewodniczącego: Krzysztof Jamroz
Tomasz Dąbrowski
Kacper Pietrusiński
Ewa Szemińska-Morsakowska

Terminy posiedzeń Komisji Rady Gminy Warszawa-Bielany

Komisja Architektury, Urbanistyki, Gospodarki Przestrzennej i Ekologii
godz. 18.00 - 1 i 3 środa m-ca

październik	6	20
listopad	3	17
grudzień	1	15

Komisja Inwestycji i Gospodarki Komunalnej
godz. 18 - 1 i 3 wtorek m-ca

październik	5	19
listopad	2	16
grudzień	7	21

Komisja Oświaty, Kultury i Kultury Fizycznej
godz. 18 - 1 i 3 wtorek m-ca

październik	5	19
listopad	2	16
grudzień	7	21

Komisja Samorządowa, Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego
godz. 18.30 - 1 i 3 poniedziałek m-ca

październik	4	18
listopad	-	15
grudzień	6	20

Komisja Skarbu i Działalności Gospodarczej
godz. 18 - 2 i 4 środa m-ca

październik	13	27
listopad	10	24
grudzień	8	22

Komisja Zdrowia i Pomocy Społecznej
godz. 18 - 2 i 4 wtorek m-ca

październik	12	26
listopad	9	23
grudzień	14	28

Komisja ds. Rodziny
godz. 18.00 - 1 i 3 poniedziałek m-ca

październik	4	18
listopad	-	15
grudzień	6	20

Komisja Mieszkaniowa
godz. 16 - 2 i 4 środa m-ca

październik	13	27
listopad	10	24
grudzień	8	22

Zarząd Gminy Warszawa-Bielany ogłasza przetarg pisemny nieograniczony

na oddanie w użytkowanie wieczyste na lat 99 gruntu o pow. 4049 m² położonego pomiędzy **ulicami: Wolumen, Kasprowicza, Reymonta**, oznaczonego w ewidencji gruntów jako działka nr 5 z obrębu 7-08-04, stanowiącego własność Gminy Warszawa-Bielany, dla którego prowadzona jest księga wieczysta KW nr 139542 z przeznaczeniem pod budowę budynku usługowo-handlowego z parkingiem wielopoziomowym.

Cena wywoławcza gruntu wynosi 2.648.046,00 zł (słownie: dwa miliony sześćset czterdzieści osiem tysięcyczterdzieści sześć zlotych)

Wysokość pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego gruntu będzie wynosiła 25% ceny gruntu osiągniętej w przetargu. Opłaty roczne z tytułu użytkowania wieczystego gruntu będą wynosiły 5% ceny osiągniętej w przetargu, wnoszone będą do dnia 31 marca każdego roku. Wysokość opłaty rocznej może być aktualizowana nie częściej niż raz do roku, jeśli wartość jej ulegnie zmianie.

Termin rozpoczęcia inwestycji - jeden rok od daty podpisania aktu notarialnego.

Termin zakończenia inwestycji - trzy lata od daty podpisania aktu notarialnego.

Oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste na lat 99 nastąpi wraz z obciążeniem nieruchomości, którym jest umowa dzierżawy zawarta w dniu 14 grudnia 1992 roku pomiędzy Zarządem Dzielnicy Gminy Żoliborz z siedzibą w Warszawie przy ul. Słowackiego 6/8, a spółką prawa handlowego. Umowa dzierżawy została zawarta na okres 39 lat.

W przetargu mogą brać udział osoby fizyczne i osoby prawne.

Wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej, tj. 264.805,00 zł (słownie: dwieście sześćdziesiąt cztery tysiące osiemset pięć złotych), należy wnosić:

- wpłatą gotówkową lub przelewem bankowym środków pieniężnych na rachunek Gminy:
WBK SA Oddział Warszawa Nr 10901014-715669-128-0400-01
- złożonymi w kasie Urzędu Gminy Warszawa-Bielany, ul. Przybyszewskiego 70/72, pok. 18 w godzinach otwarcia: gwarancją bankową lub poręczeniem udzielonym przez gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji, zawartych w wykazie stanowią załącznik do Obwieszczenia Ministra Finansów w dnia 18.02.1999 r. (MP z dnia 25.02.1999 r.).

Wymagany termin ważności gwarancji lub poręczenia - minimum jeden miesiąc od daty przetargu. Osoba wygrywająca przetarg, w przypadku wadium wniesionego w formie gwarancji lub poręczenia, jest zobowiązana w ciągu 7 dni od rozstrzygnięcia przetargu do wymiany gwarancji lub poręczenia na środki pieniężne - wpłaty kwoty wadium na rachunek Gminy. Niedokonanie wpłaty w ww. terminie spowoduje zrealizowanie złożonej gwarancji, poręczenia. **Termin wnoszenia wadium upływa dnia 10 listopada 1999 r.**

Kopię dowodu wpłaty wadium należy dołączyć do dokumentów przetargowych.

Wadium ulega przepadkowi w razie uchylenia się uczestnika, który przetarg wygrał, od zawarcia umowy.

Na oferencie ciąży obowiązek wykupienia Informatora Przetargowego w Biurze Rozwoju i Promocji Urzędu Gminy Warszawa-Bielany, pokój nr 117, po wniesieniu bezzwrotnej opłaty do kasy Urzędu Gminy, pokój nr 18 (parter), w wysokości 500,00 zł + 22% VAT (słownie: pięćset złotych + 22 % VAT).

Pisemne oferty należy składać w zapieczętowanych kopertach do dnia 10 listopada 1999 r. do godz. 15.00 w pokoju nr 117, w Biurze Rozwoju i Promocji Urzędu Gminy Warszawa-Bielany przy ul. Przybyszewskiego 70/72.

Część jawna przetargu odbędzie się w dniu 15 listopada 1999 r. o godz. 10.00 w sali nr 212 (IIpiętro) Urzędu Gminy Warszawa-Bielany przy ul. Przybyszewskiego 70/72.

Zarząd Gminy Warszawa-Bielany zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru ofert oraz unieważnienia lub odstąpienia od przetargu.

Opłaty notarialne ponosi nabywca gruntu.

Szczegółowe informacje można uzyskać pod numerem telefonu: 663-02-09 lub w Biurze Rozwoju i Promocji, pokój nr 117 w siedzibie Urzędu Gminy.

Urząd Gminy Warszawa-Bielany Wydział Ochrony i Kształtowania Środowiska

ogłasza przetarg nieograniczony o udzielenie zamówienia publicznego na:

projekt techniczny-realizacyjny ścieżki rowerowej na trasie: Marymoncka-Literacka, przebiegającej ulicami Perzyńskiego-Podczaszyńskiego-Rudnickiego-Kochanowskiego (2,2 km).

Zamówienie obejmuje również nadzór autorski nad realizacją projektu.

Pożądany termin realizacji zamówienia - do 30 kwietnia 2000 r.

Wymagane warunki. W przetargu mogą wziąć udział oferenci, którzy:

- spełniają wymogi określone w SIWZ;
- spełniają wymogi określone w art. 22.2 ustawy o zamówieniach publicznych.

Preferencje krajowe. Postępowanie będzie prowadzone z zachowaniem preferencji krajowych.

Formularz SIWZ (Specyfikację Istotnych Warunków Zamówienia) należy pobierać osobiście, kwitując odbiór w Wydziale Ochrony i Kształtowania Środowiska, ul. Lipińska 2, pok. 117, tel. 663 65 49 lub 669 01 26. Formularz jest nieodpłatny. Postępowanie prowadzi inspektor Bogusław Królikowski.

Składanie ofert w Wydziale Ochrony i Kształtowania Środowiska, adres jw.

Termin składania ofert upływa 8 listopada 1999 r. o godz. 12.00.

Publiczne otwarcie złożonych ofert nastąpi 8 listopada 1999 r. o godz. 13.00 w siedzibie Urzędu Gminy Warszawa-Bielany przy ul. Przybyszewskiego 70/72 w sali konferencyjnej, II piętro.

Urząd Gminy Warszawa-Bielany informuje,

że zbiera wnioski o dotacje na rok 2000 od organizacji pozarządowych i jednostek pozagminnych działających na rzecz: oświaty, kultury i kultury fizycznej, pomocy społecznej i wychowania w trzeźwości, ekologii i edukacji ekologicznej.

Wnioski na odpowiednich blankietach należy składać do 15 listopada 1999 r. do merytorycznych wydziałów Urzędu Gminy, tj.:

do Urzędu Gminy Warszawa-Bielany, ul. Lipińska 2
Wydział Edukacji 669-01-77, 639-87-53
Wydział Kultury i Kultury Fizycznej 669-01-78
Zespół ds. Społecznych 669-01-38
Wydział Ochrony i Kształtowania Środowiska 663-65-49
oraz do Bielańskiego Centrum Pomocy Społecznej, ul. Przybyszewskiego 80/82, tel. 639-87-73 lub 74 w. 105.
Wszelkich informacji udzielają powyższe wydziały.

ORGANIZACJA RUCHU W REJONIE WARSZAWSKICH CMENTARZY

W DNIACH 30, 31 października i 1 listopada 1999 r.

Zarząd Dróg Miejskich w Warszawie informuje, że wzorem lat ubiegłych w dniu Wszystkich Świętych rejony większych cmentarzy warszawskich objęte zostaną specjalną organizacją ruchu.

W dniach 30, 31 X i 1 XI na głównych ciągach dojazdowych w rejon cmentarzy wprowadzone zostaną ułatwienia dla komunikacji zbiorowej, co spowoduje ograniczenia w ruchu i parkowaniu pojazdów. Dla indywidualnych pojazdów zorganizowane zostaną parkingi, do których dojazd wskazany będzie tablicami informacyjnymi. Główne zadania przewozowe przejmą jednak autobusy ZTM, które specjalnymi liniami połączą centrum miasta z głównymi cmentarzami.

W celu stworzenia odpowiednich warunków przejazdu dla autobusów wyłączone zostaną z ruchu indywidualnego w dniach 30, 31 X i 1 XI następujące ulice:

- Królewska na odcinku pl. Grzybowski-Mazowiecka,
- Starzyńskiego i Szwedzka od Jagiellońskiej do Letniej,
- 11 Listopada od Letniej do Starzyńskiego,
- Odrowąża na odcinku od Starzyńskiego do Pożarowej,
- Św. Wincentego na odcinku od Odrowąża do Kołowej,
- Kołowa na odcinku od Św. Wincentego do Handlowej,
- Smoleńska na odcinku od Św. Wincentego do Witebskiej,
- zachodnia jezdnia ul. Okopowej na odcinku od Anielewicza do ronda Babka,
- Powązkowska na odcinku od Okopowej do Krasińskiego
- Wólczyńska na odcinku od Reymonta do Sokratesa oraz od Arkuszowej do Wóycickiego,
- parking przy bramie bocznej Cmentarza Powązkowskiego Komunalnego,
- Opłotek,
- Palisadowa,
- Wóycickiego od wjazdu na parking przy Bramie Głównej do wjazdu na parking przy Bramie Południowej Cmentarza Północnego,
- Mehoffera na odcinku Modlińska-Myśliborska,
- Korkowa na długości cmentarza w Marysinie Wawerskim.

Ponadto odcinki ulic: Powązkowskiej, Św. Wincentego, Chodeckiej, Odrowąża, Wóycickiego, Gościeradowskiej, Borzymowskiej i Ryżowej położone bezpośrednio w rejonie wejść na cmentarze zostaną całkowicie wyłączone z ruchu pojazdów i przeznaczone dla pieszych.

Odjazdy autobusów linii specjalnych w kierunku poszczególnych cmentarzy odbywać się będą z ul. Królewskiej, z pl. Narutowicza i Ronda Wiatraczna.

W związku z uprzywilejowaniem komunikacji zbiorowej wystąpić mogą utrudnienia w poruszaniu się pojazdów indywidualnych.

Z tego też względu, Zarząd Dróg Miejskich zwraca się do kierujących, aby w przypadku braku bezpośredniego zainteresowania omijali rejony cmentarzy, zaś wybierających się na cmentarze, aby korzystali z usług ZTM.

Osoby, które pomimo utrudnień zdecydują się na korzystanie z własnego pojazdu, proszone są o dokładne zapoznanie się z poniższymi wskazówkami:

1. w rejon Cmentarza Powązkowskiego ruch indywidualny kierowany będzie:
- od ul. Wolskiej ulicami Młynarską (Płocką) i Obozową do parkingów przy ulicy Ostroroga, Wawrzyszewskiej i Św. Stanisława,
- od ul. Broniewskiego ulicami Rydygiera i Duchnicką do parkingów przy ulicy Duchnickiej, Tatarskiej, Ostroroga i Powązkowskiej,
- od ul. Towarowej ulicą Okopową do parkingów przy ul. Okopowej i Dzikiej.

2.w rejon Cmentarza Komunalnego (d. Wojskowego) na Powązkach ruch kierowany będzie ulicami Broniewskiego i Elbląską do parkingów przy ulicy Elbląskiej oraz ulicami Elbląską, Krasińskiego, Rydygiera i Duchnicką do parkingu przy ulicy Powązkowskiej. Jednocześnie zwracamy uwagę na uruchomiony po raz pierwszy w tym roku na jezdniach głównych Trasy AK po wiaduktami ulicy Powązkowskiej parking na kilkaset pojazdów. Dojazd do tego parkingu odbywał się będzie od strony Wisłostrady i ulicy Broniewskiego Trasą AK oraz od ulicy Rudnickiego ulicą Powązkowską do Trasy AK. Zwraca się jednocześnie uwagę kierowców na wprowadzone jedne kierunki ruchu na ulicach Elbląskiej i Krasińskiego.

3.w rejon Cmentarza Bródnowskiego ruch kierowany będzie
- od ulicy Radzymińskiej ulicami Młodzieńczą i Kondratowicza do parkingów przy ulicach Boliwara, Żuromińskiej i Gilarskiej, Budowlanej i Młodzieńczej lub z Trasy AK ulicą Wysockiego do parkingów przy ulicy Wysockiego pomiędzy Bartniczą i Budowlaną.

Zwraca się jednocześnie uwagę kierowców na wprowadzony jeden kierunek ruchu na ciągu ulic: Budowlana-Chodecka na odcinku od Św. Wincentego do Wyszogrodzkiej.

Mieszkańcom lewobrzeżnej Warszawy jako najdogodniejszy zaleca się dojazd Wisłostradą i Trasą AK do ulicy Wysockiego lub Łabiszyńskiej.

4. w rejon Cmentarza Komunalnego Północnego na Wólce Węglowej ruch kierowany będzie ulicami Pułkową i Wóycickiego (jednokierunkową na odcinku Pułkowa-Żubrowa) do parkingów przy cmentarzu oraz ulicami Arkuszową, Estrady i Wólczyńską do parkingów przy ulicach Wóycickiego i Estrady. Mieszkańcom Bemowa i Woli zaleca się dojazd ulicami Lazurową, Radiową do parkingów przy ulicach Estrady i Wóycickiego.

Wszystkich kierujących prosimy o zwrócenie szczególnej uwagi na obowiązujące oznakowanie i polecenia kierujących ruchem.

Wykaz obywateli, którzy wspierając KONTRAKT DLA WARSZAWY udzielają poparcia projektom ustaw.

1. o programie wieloletnim budowy ciągów obwodnicowych stolicy Rzeczypospolitej Polskiej - Warszawy
2. o programie wieloletnim budowy metra w Warszawie

Lp.	Imię (imiona) i nazwisko	Adres zamieszkania (miejscowość, ulica, nr lokalu)	Nr ewidencyjny PESEL	podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

Wypełnione listy prosimy przesyłać pod adresem:
Gabinet Prezydenta Warszawy Pawła Piskorskiego, pl. Bankowy 3/5 00-950 Warszawa
z dopiskiem *„Kontrakt dla Warszawy"*